

C. 174.

Haec descripti e marg. exemplaris, in quos Pontanus ipse
ea scripserat. multa alia idem addiderat in chartis
eidem exptoni insertis, q̄ alibi descripti. Exemplaris
Pontani copiam mihi fecit q̄ priorem manū
habuerat A. H. F. A. N. Mō
Chirographum Clar. Caroli Andreae Dükari.

maiores Analechom libros etiam Pontanus promittit
libros Observationum in notis ad Macrobi. II. Saturn.
cap. 7. p. 615. et Decimationum libros ad Lib. IV. 9.
p. 634.

multa hinc libro adscripta Car. Andr. Dukeris.
quae defuncta videntur ex ipsius Portorii
Additionibus, quas ille suo exemplari postea
adscriptat.

IOHAN. ISACI PONTANI
ANALECTO-
RVM

LIBRI TRES,

*In quibus ad PLAVTVM potissimum, APVLEIVM
& SENECAE; ac passim ad historicos an-
tiquos & poetas censura.*

ROSTOCHII
Imprimebat Christophorus Reusnerus,

clō lō lc.

IOHANNES ISACI PONTANI

ANNALECTO

RVM

LIBRI TERES

In qua...
P...
L...

ROSTOCKII

Imprimetur Christophorus Rostockensis

1612

Illustribus ac prudentissimis

FRISIÆ

ORDINIBVS

JOHANNES ISACIVS Pontanus

S.

DA VCI ab omni ævo reper-
ti, qui solis ita literarum vir-
tutumq; studijs dediti, ut il-
lis ætatis omne curriculum
vel illustrandis vel iuvandis
impenderint. Plurimi econ-
tra literatis quidem in spe-
ciem, laboriosis tamen im-
mersi negotijs, vitæ sine fru-
ctu, sine voluptate, sine deniq; mentis bonæ pro-
ventu, annos & ævum emeruere. Illis benefacta
& virtus, quæ sui solius præmium, in oculis; Istis di-
gnitates & ambitus, & illa, quæ aspici ferè solet, rei
faciendæ paratior area. Et ea non olim modò
sed & hodieq; nec vulgi solius, verum etiam sapien-
tiorum, si fortè, sententia, totum hoc humanitatis &
quietis magisterium, ut scopulos nescio quos Sire-
næos, declinandum caventium. Magni scilicet &
supra humanos errores eminētis iudicij est, nullo ho-

A 2

norum.

norum aut mercedum incendio, rectum iter virtutis
insistere, rebus pulcherrimis eruendis incumbere,
omne ævum suo demereri. Cui otio quod ante-
ponendum negotium? Quid pulchrius agere, nihil
agentes, possumus? Hæc illa, ni fallor, quies est
quam Divus Augustus in tanta occupationum mole
precari sibi non desinebat. Hoc illud otium quod
usu quia non poterat, cogitatione præsumebat.
Hoc illud quo labores suos, etiam si falso, dolci ta-
men oblectabat solatio, aliquando se victurum sibi.
Nam ut eximie de se ille olim Sapiens; *Nunquam
minus sum solus, quàm cum solus*; Sic quicumque,
graviora & primaria illa studia Musarum amænita-
tibus libenter perfundimus, nunquam esse minus
otiosos æstimandum, quam cum otiosi. Tunc li-
cebit cum Socrate, cum Platone disputare, cum Car-
neade dubitare, cum Seneca verè philosophari. Ta-
les, inquam, aliosque meliorum doctrinarum anti-
stites quid optatius quam habere quotidie non so-
lùm quam familiarissimos, sed, quæ seculi mayo-
rumque fuit sive incuria, sive cura scævior, sibi et-
iam obnoxios reddere? Nos itaque ut annò Aure-
lium Macrobius, felicissimis optimi & nobilissimi
viri Arnoldi Witfeldi auspicijs, ope MSS. resti-
tutum & auctum, ductu maxime atq; suasu illustris
Josephi Scaligeri edidimus: ità nunc Analectorum
tres libros, in quibus non unum sed aliquot passim Scri-
ptores antiquos novâ perfudimus luce, publica in o-
ra producimus. Ajunt Apellem, tabulis quodammodo
absolutis, illas arbitrandas etiam propalam exhi-
buisse, ut quod notari animadverteret, haberet, si
videretur, aut efformandi accuratius aut retractan-
di cogi-

di cogitatum. Simile & hisce scriptis fit; Ea quidem
auctorum veterum ævo longo collapsis aut obsitis
situ membris opem nitoremque promittunt, nihil
tamen nisi quod excultissima quæque ingenia vel
edecumaverint vel approbaverint, suis, ut sic dicam,
cubilibus & locis per edendi occasionem reponitur.
De nobis verò, quanvis veritatem ubivis præstare
non audeamus, ejus tamen perquam studiosos fuisse
veraciter poterimus asserere. Chirographos itaq; li-
bros, quales ipsi varijs peregrinationibus, quan-
tum quidem potuit fidelissimè & anquisivimus &
inspeximus, semper uti duces habuimus. Idque
in Plauto præsertim & Senecis sperabo me haud in-
feliciter operatum. Quibus conatibus meis cum
jam patronum deberi viderem, vos, viri illustres,
in primis occurristis: Vos enim ut signa quædam
erecta & Phari effulgetis laborantium, hac tempo-
rum armorumque tempestate, liberalium studio-
rum. Quæ profectò ut ævo omni singularis &
magna laus; ita in vobis hoc magis singularis & ra-
ra, quod & pari dexteritate belli munij & pacis hu-
jusmodi ornamentis sufficitis. Dixerat olim ille ad
Imp. Trajanum: *Enituit aliquis in bello, sed obso-
levit in pace: alium toga sed non & arma hone-
starunt: ille quasitam domi gloriam in publico, hic
in publico partam domi perdidit*, Sed veniat jam
ille Plinij magni eximius nepos; & quas tunc mente
fortassis imaginabatur virtutes, in vobis, fortissimi
& pacatissimi Domini, oculis quodammodo re-
cognoscere habebit & admirari. Vos in fago emi-
nentes, in toga vigentes. Vos domi forisque, vos
militiæ

militiæ atque honore literarum longe lateque gloriofi. Vnde & ipsa veterum veriverbia quod fieri negavere, res duas diversissimas conjugastis, Martem videlicet & Musas. Adeò ut haud vanè æstimandum, quæ priscis illis de Hercule olim Musarum celebrata, vobis meritissimò deberi, viri heroes. Vos, inquam, veri illi Musarum & Quietis Herculei defensores, vestræ sunt virtutes, vestra præclara facinora, quæ celebria jam & persona per Europam voce Musarum. En causæ, viri prudentissimi, quæ vel solæ compellant ad illustrem hanc nominis præsertim & autoritatis vestræ præscriptionem. Haud tamen ista frontis illius confidentia, nisi & animos simul faceret, qui jam annos aliquot in amplissimo confessu vestro, vir diutina rerum tractatione exercitus, eoque Reipublicæ ac Patriæ salutaris jamdiu & carus, Alardus Jacobæus. Cujus in nos & studia nostra benigno jam olim Zephyro, si vester adaspiraverit Favonius, & hoc quicquid ingenij & muneris nostri est, qualecunque, haud habuisse pro ingrato comperero, summa votorum sit. Benè valete. Rostochio KL. April.

∞ Io Ic.

AD LE.

AD LECTOREM.

ANALECTA hos libros inscripsi, Lector, idq; ex re ipsa. Passim n. post eruditos & serios censes varios vetustosq; scriptores & adnotamus & emendamus. Nihil interim de laudibus doctissimorum hominum præ erpimus, at multum adjicimus diligentia. Sæpius ingenio rem gerimus, sæpissimè tamen libris; quorum illud industria, hoc laboris est, utrumq; judicij. Et verò superent etiamnum haud pauca, sed nos inter alias occupationes haud pares festinantibus operis, tum etiam mendorum quæ obrepere hac re sparsim erat advertere, tædio, & illa & alia reservanda censuimus. Erit itaq; benivole lector, tuum ad errata, quæ in calcem & hic quoq; subjecimus, diligenter revisere. Illud etiam extra ordinem monendus cap. 9. lib. 1. Nihil amor injurium est, nullo nostro studio sed simili operarum expressum culpâ, cum debuerit uti in erratis posuimus, amor. Quod ideò iterato dicimus, quia sententia alioquin tota vel pendula ibi vel nulla. Hæc aliaq; libenter, scio, restituent illi, qui in suum seu usum literarum aliquid elaborari gratulantur. Ceteris & qui lectitando, scribendo, commen.

commentando, nunquam, ut ait ille, voluptates, nunquam labores ceperunt, nunquam hoc genus vigilias vigilarunt, alia non ista inquirenda oblectamenta, Nobis propositum bonis doctisq; hæc potius quam pluribus probare. Si quæ tamen planè parum aut solidè minus videbuntur demonstrata, petimus ut ea non docendi ergò sed admonendi hinc censeant acervata. Talia enim vestigiorum jam veluti pressis signis, facile aut persequentur alij, aut libris melioribus repertis, si fortè, firmabunt. Alia verò & quæ notâ nigriori (qualia etjam futura non ambigimus) scribenda putabuntur, ijs animos & æquos & placidos aprecamur, seriò acerbicatem detestantes & iudicij loco livorem. Pater omnibus veritas, nondum est occupata,

CORRIGENDA.

Lib. 1. cap. 4. palastra c. 12. Cleanthes. c. 13. suspicor c. 14. pudicitia. Lib. 2. cap. 3. Meandrum. c. 5. circo c. 10. Chaldei c. 12. ecastor. item: Plauti itaq; c. 15. Nympha. Lib. 3. c. 3. exstat. item: probabiliter. c. 4. non comparebant. cap. 9. chlamydate. Et si qua alibi alia per te videbis, benivole Lector & emendabis.

IN ANA-

IN
ANALECTA

IOANNIS ISAACI Pontani

viri clarissimi

amici certissimi

EILHARDVS LVBINVS.

Γράμμα τὸδ' Ἰσακίῳ δαμόνῳ, ὃς τινὶ λεπτῇ
φροντίδι τὰς βίβλους ἐφράσατ' ἐπιλογίμων.
πάνσοφα τῆς ῥαθέως ἀνάγωγῃ ἀνάλεκτα τραπέζης
νεκταρέων λιβάδων ἔμπνοα, ἢ ἀμβροσίης.
Χαῖρε μάλ', ὦ μισῶν ὑπατοῦ κλέος. Ἀλλὰ σὺ μῶμε
ἐξίθι, ἢ εἰς ἄλλας ὄξυρ ὄδοντα βάλε.

IOHANNIS TILINGI OLDENB.

Ad eundem

ODA.

ARDOR parandi laudis adorem
Multos adumbratis titulis agit,
Famam ut queant Calpes remotis
Continuare jugis perennem.

(a)

Hic per

Hic perfidum transmittere Bosporum,
Et vultuosos non dubitat Getas
 Vexare bello, partem honoris
 Missilibus repetens sagittis.
Alter biremis præsidio scaphæ
Tutus, pererrat regna Hyperionis
 Subiecta proli, avertq; scire
 Quid Tanais paret inquietus.
Cernes & ædes ponere quos juvet
Cælo minantes & Jovis æmulas:
 Cernesque longâ qui tumescant
 Progenie aut statuis parentum
Rubiginosis. Sed taciturnitas
Hæc cuncta delet livida temporum,
 Oblivioso cuncta fato
 Victa ruunt carievé adefa.
Vixere fortes Amphithryonidis
Ætate multi, perpetuus sopor
 Quos urget omnes jam silenti
 Nocte, carent quia vate sacro.
Quod namq; chartis Musa fidelibus
Mandavit, unum est ære perennius
 Omni, manetque post peracta
 Fata, mori metuente pennâ.
Quæ laus recisæ nunc foret Iliæ,
Aut Patroclum quis norit & Hectora,

Si vatis

Si vatis Andini filerent
 Mæonijve graves Camænæ?
 Ergo beatum quid ni ego te rear
 Decus virorum Mercurialium
 PONTANE, vindex atq; censor
 Non levis Ausonij leporis?
 Cui Dædalæ chartis volupe est sacris
 Vacare & impallescere Pallados,
 Nomenq; præmium laboris
 Ex adytis Sophiæ parare;
 Quod non vel ignis vel mare naufragum
 Inersve livor, vel fuga temporum,
 Perdat, sed omni majus Ate,
 Tu veluti meritis, perennet.
 Nam reddidisti MACROBIVM suo
 Privo nitori, nunc ANALECTA das
 In publicum, (λέγων δ' ἀγαυοῦ ἢ
 τῶνομα μακροβιόντε) forsan
 Musis daturus plura faventibus.
 Perge atq; docto sidera vertice
 Pulsabis olim, grande munus
 Cecropio repetens cothurno.

(a) 2

Ad eun-

Ad eundem

IOHAN. ZOBEL BREMANVS.

TEmpus erat, blandis quo Jupiter æquis ocellis
Terram atq; ingratos terræ intueretur alumnos:
Cum Latij nitor eloquij penè omnibus esset
Cognitus, & tacitis cum semisepulta tenebris
Abstrusam ornaret Respublica Martia frontem.
Ingeniùm seges ista fuit seges ampla bonorum.
Emersere homines quorum præcordia Titan
Finxerat è meliore luto, queis Juppiter altam
Mentem inspirarat; Parnassiq; a via rupis
Aonidum queis terna trias monstrasse sororum
Credebatur aquisq; Aganippidos Hippocrenes
Mersisse, humanum ut genus ingenio superarent.
Tum lingua Ausonia potuit quæ maxima virtus
Esse, fuit, cæloq; ingens se gloria vexit
Hesperia, tantis quæ tum florebat alumniis.
Tum concordia lata, Jovisq; Dea orta cerebro
Flectebant habiles mundi totius habenas.
Postquam successit sceptris Bellona superbis
Nulla mora in pejus ruere & pessum omnia ferri,
Protinus Hunnorum exoritur novus ecce tumultus
Gothorumq; furor. Dij tantam avertite cladem
Si qua

Si qua virum superest vobis pia cura bonorum.
 Romana iacet heu facundia pristina lingua,
 Aureus eloquij tenebris obnubtus adultis
 Splendor ad Orcini dudum fera regna Tyranni
 Abditus, ex toto paulatim evanuit orbe.
 Iam probitas, pudor, & qua cuncta metimur honestas
 Infami exilio multantur, vigeritur res.
 Hinc hinc emerfit subitorum Lerna malorum
 Quae tantam exhalat barathro squallente Mephitim
 Extent ut justis vestigia nulla, nec aequi:
 Ingenium seges ista fuit, seges ampla malorum.
 Dij medicas adhibete manus, radicitus omne
 Tantorum infandum genus extirpate Cyclopum.
 Fallor? an incipit lucere serenior orbi
 Iupiter? & placidus post turbida nubila Phoebus
 Evulsam Stygijs caput ostentare tenebris?
 Aurea cum redeant specioso secula vultu,
 Pristinaq; Ausonia reddatur gloria lingua.
 Nam (genus invisum superis tumidumq;) Gigantes
 Aggressi invictum deturbare aethere summo
 Ausu ingente Iovem, & caeco premere imperio orbem
 Phlegraeis icti radijs sua damna fatentur.
 Iamq; sui mundum claudit moderamine regni
 Iupiter & populis dat pristina jura vocatis.
 Quod possint Divi dare tali optatus aro!
 Quo redit ingenijs vigor & correcta voluntas.

(a) 3

Nam

Nam quid te memorem illustrissime S C A L I G E R ¶
L I P S I, quos calo demisit Juppiter alto ¶ (te
Mercurios pater, ut posthac interprete nullo
Indigeat: Pallas docuit quos maxima, quosq;
Lucem ad Romuleam insignis solertia vexit.
Hos alacri R I T T E R S H V S I V S sequitur pede, do-
Et calcaria ferre bonis ¶ frena malignis. ¶ (ctus
Olli semper amor veri, ¶ constantia simplex
Cultusq; Aonidum, sic celsus honoribus omnem
Æterni complet famâ jam nominis orbem.
Nullum ultra est virtutis opus, nam si esset, haberet.
Tuq; adeò I S A C I N O S T R I S dicendè camenis
Acrior iusta operi ¶ captum ne desere cursum.
Maçte istoc animo, Musarum ô gloria, famam
Nominis æternam, properandi calcar, habebis.

A V T O R V M

A V T O R V M V E T E R V M
Qui laudati, illustrati vel emendati
C O N S P E C T V S.

Agellius.	Nigidius.
Apulejus.	Nonius.
Aristoteles.	Ovidius.
Arnobius.	Panegyrici.
Augustinus.	Paulus Apostolus.
Ausonius.	Perfius.
Catonis Origines.	Philostratus.
Caper Grammaticus.	Petronius.
Catullus.	Plato.
Cicero.	Plautus.
Cincius.	Plinius.
Cyprianus.	Plutarchus.
Diomedes.	Priscianus.
Ennius.	Propertius.
Festus.	Prudentius.
Florus.	Quintilianus.
Glossarium.	Seneca Philosophus.
Hesiodus.	Seneca Rhetor.
Hippocrates.	Seneca Tragicus.
Hieronymus.	Solinus.
Horatius.	Stattus Papinius.
Interpres Apollonij Tyrij.	Strabo.
Isidorus.	Suetonius.
Iustinus.	Tacitus.
Iuvenalis.	Terentius.
Livius.	Tertullianus.
Lucanus.	Tibullus.
Lucilius.	Titinnius.
Lucretius.	Varro.
Macrobius.	Valerius Maximus.
Manilius.	Vellejus.
Martialis.	Virgilius.
Cor. Nepos.	Vlpianus.

RECENTIORVM ET AMICORVM.

Adrianus Iunius.	Ianus Gulielmius.
Adrianus Turnebus.	Ioh. Arcerius.
Andreas Alciatus.	Ioachimus Camerarius.
M. Antonius Delrius.	Iohannes Sambucus.
M. Antonius Muretus.	Iosephus Scaliger.
Beatus Rhenanus.	Isaacus Casaubonus.
Bonaventura Vulcanus.	Iulius Cæsar Scaliger.
Desiderius Erasmus.	Iustus Lipsius.
Dionysius Lambinus.	Lambertus Canterus.
Dominicus Arumæus.	Latinus Latinus.
Eilhardus Lubinus.	Martinus Lydius.
Franciscus Iunius.	Petrus Colvius.
Ferdinandus Pincianus.	Petrus Pythæus.
Franciscus Modius.	Petrus Scriverius.
Franciscus Duarenus.	Philippus Beroaldus.
Gasper Schoppius.	Sixtus Arcerius.
Georgius Buchananus.	Stephanus Pighius.
Gulielmus Camdenus.	Scipio Gentilis.
Godofredus Sopingius.	Theodorus Canterus.
Henricus Stephanus.	Thomas Herbajus.
Iacobus Cujacius.	Tossanus Burgesius.
Ianus Doufa pater.	Tycho Brahe.
Ianus Doufa filius.	Valentinus Acidalius.
Ianus Gruterus.	Vertranius.

IOHAN.

IOHAN. ISACI PONTANI
ANALECTORVM
LIBRI PRIMI.

CAPVT I.

Vellejus Paterculus emaculatus. Plauto jocus redditus.

T sapientem nisi sapiens non capit; sic hos ingenij gloria æternos animos, situ longi ævi sparsim sædatos, serenare & assequi, quis ambigat eorum similis esse divinæque naturæ? Ego profecto cum id summos patrum ætate viros eximiè præstitisse, & hac etiam nostrâ præclare præstare summoperè semper admirarer, raptus sum, quasi sideris cujusdam vi, in amorem illorum & imitationem. Cavi, inquam, assiduè ut ex antiquorum lectione non ad me solùm lectionis manaret fructus, sed ad eos quoque locorum, si fortè laborantium, lux & medicina. Specimen ejusce rei in Macrobianis nuper castigationibus aliquot dedimus, nunc uberius faciemus, & esto à Vellejo principium.

LIB. II.

Sed Romana virtus militibus plus eo tempore vindicatum gloriæ, quàm ducibus reliquit: qui multum amore imperatoris sui crepantes ante in hostem inciderunt, quàm per exploratores ubi hostis esset, cognoscerent.

B

Posterius

Extremam periodi par-
tem non intellexerunt

A N A L E C T O R V M

Posterius membrum non cepere viri docti, percipient, si
vocalam (quæ malè coaluerat) dividero leviter & legam :

Sall. Jug. secuti morem
Imperatoris sui. Ut hoc em. ad. stem inciderunt, quàm &c.
dam. expressum eē a
Sallusto Sallustium

aprovideque
8 lib. 2. c. 118. paulo
ante mentionem cla-
dis Variarum: Nihil
in hoc tanto bello
— rectus est.

Unde de scriptor
Tac. 4. 2. 3d qui sa-
tis superque — esse
credant

Qui multum à more imperatoris sui discrepantes, antè in ho-
stem inciderunt, quàm &c.
Nihil juvenanter hîc jacto, at hæc Paterculi mens & scri-
ptura fuit. Incusare voluit temeritatis & socordiæ duces,
abeuntes à consuetudine & more imperatoris sui Tiberij.
Tiberij, inquam, cujus propria veluti laus, exploratè omnia
& lentè agere, ac per emissarios singula quasi rimari. Notant
Suetonius, Tacitus & unicè Vellejus ipse. Adèd ut ego Epi-
cteti disciplinâ eruditum illum censeam, qui docuit, sed in re
ablimili. ἀνικητὸν εἶναι δάσασθαι ἕα μὴ δέναι ἀγῶνα καταβαί-
ναι, ὃν οὐκ ἔστιν ἐπι σοφὸν νικῆσαι. id est, invictus esse poteris, si in
nullum certamen te dimittes, quod in te non est vincere. Nam hoc à
Tiberio sanctissimè servatum. Et quâ re aliâ meruerit PRO-
VIDENTIÆ ARAM? Probavimus hunc olim locum
amicissimo nobis & sapientiæ supercœlestis professione cla-
rissimo viro Martino Lydio; nec improbabitur etiamnum,
spero, ulli probo. Sed ob mendæ similem indolem non abs-
te fuerit Plauti illa verba huc advocasse, Curculione, Scenâ
primâ:

P A. Quid antepones Veneri à jentaculo.

Quæ jam olim Had. Turnebo non parum exhibuere negotij.
Reponendum enim censuerat condidissimus ille Gallorum;
Quid antepones Venerio jentaculo? Interpres deinde cum nec
id satisfacere rei vidit, similiter pro opinione reformabat,
Veneri pro jentaculo? Sed istud, animo meo, priore seu vulgato
nihilo melius. Ego ex veteri scripto cujus sæpe hîc mentio-
nem faciemus, videor posse germanum canunq̄ue verum
eruerè. Præfererat disertim: Quid ante pones Veneri jentaculo?
Ex cortina non conjectura rescribo, dispessis itidem vocibus:

Quid? an te pones Veneri jentaculo?

Dixerat ante Phædromus, Me inferre Veneri Vovi jam jentaculum.
Palinurus

LIBER PRIMVS.

2

Palinurus excitatus novitate dicti, Quid, inquit, an temer
Veneri dabis in jentaculum? Et applicant joculariter statim:

P H Æ. Me, te, atq; hosce omnes. P A. Tum tu Venerem vomere vis.

CAPVT II.

Integer locus Milite qua personarum notis noviter ordinatus.

Militem Plauti prima hac acie volens locabo. Bona
spe fore, ut salutis ei aliquid, si non plena ma-
nu & operâ, saltem ingenio & consilio sparsim profe-
ram. Certè locum illum, Scenâ inde ignem, non patiar in
hoc exordio, ulterius in versis personis exprimi passim &
præteriri, Quod ajo ita vulgatur:

P A. Sceledre, manibus amisisti prædam. S C. tam ea est, quam potis,
Nostra herilis concubina, vin tu hoc facere strenuè

P A. Quid faciam? S C. affer mihi machæram huc intus. P A. Quid
facies ea?

S C. Introrumpam recta in ædes, quemq; hic intus videro
Cum Philocomasio osculantem, eum ego obruncabo

P A. Visane ea est esse? S C. imo edepol plane ea est. P A. sed quomodo
Disimulabat? S C. abi machæram huc affer. P A. jam saxo
hic erit.

Neq; eques neq; pedes profecto quisquam tanta audacia.

At non Palestrioni petere domo machæram jubere de-
buit Sceledrus, sed Sceledro Palestrio. Idq; ut bardus ille con-
cubinam ipsam bene servatam intus & præsentem conspice-
ret, Hoc ex Plauti mente sit, & mirum non ptouisse ha-
ctenus in buccâm venisse tot censoribus: Et facile tamen po-
tuisset vel ex istâ responsione:

Heus Palestrio, machæra nihil opus.

Itaque totum sic reformamus

P A. Sceledre manibus amisisti prædam, tam ea est, quam potis
Nostra herilis concubina; vin tu hoc facere strenuè?

B 2

S C. Quid

ANALECTORVM

SC. Quid faciam? PA. affer mihi macheram huc intus. SC. quid?

PA. Introrumpam recta in aedes, quemq; hic intus vipero (facies ea?
Cum Philocomalio osculantem, eum ego obtruncabo extemplò.

SC. Visane ea est esse? PA. imo edepol planè ea est. SC. sed quomoda
Disimulabat? PA. macheram huc affer. SC. jam faxo hic erit.

PA. Neq; eques neq; pedes.

Gustum dedi. Nunc ad alia veniamus.

CAPVT III.

Vellejus locis aliquot, si fors, correctus.

S Altuarim in Paterculo progrediar, nec legem alit ordinè ullum severè servabo, quod censeo ex hoc genus scripti lege. Paginà itaque XXVI. editionis Leidanae lib. 2. scribitur Perpernam de Aristonico triumphasse, si pura scriptura sit, contra reliquorum autorum mentem; qui antequam de hoc triumphare potuerit, morbo mortuum tradunt. Verba Vellei sunt:

Is victus à M. Perperna, ductusq; in iriumpo, sed M. Aquillio capite poenas dedit.

Alij, ut jam dictum, aliter, & Aquillio hunc honorem dant. Disertè Iustinus, M. Aquillius Consul, ad eripiendum Aristonicum Perperne, perinde veluti sui potius triumphi munus esse deberet festinà velocitate contendit. Sed contentionem consulum mors Perperne dirimit. Clarum de morte Perpernae, triumpho Aquillij licet non meriti. An mendum igitur in Vellejo sit & legendum? *is victus à M. Perperna, ductusq; in triumpho post à M. Aquillio, capite poenas dedit.* Mihi videatur, & multum censurae ei firmandae sit Aldina editio, quae refert; *Sed à M. Aquillio.* Deinde *ωιδάρον* valdè, duas primores literas vocolae post fugisse in similes vicinas dictionis triumpho. Hinc ex reliquo sit factum *sed.*

Eodem

Eodem libro, pagina XLV.

*Nam consulem, ut prædiximus, exarmatumq; Sartorium,
propinquantem mox bello facem, & multos alios, potitus eorum,
dimisit incolumes.*

Leg. divisione literarum: *Pròh in quanti mox belli facem! Præ-
iuit editio Basiliensis verus.*

Pagina L.

*Quantum hujus gloriæ famæq; accessit! Nunc virtute
eminet, Patria latet.*

De Calphurnia sermo est, quæ jugulato marito ipsa se magnanimiter transfixit. Sed quod patriam ejus dicat latere, sibi ipse adversus est, dum Bestiæ ait filiam, & Antistij maritam. Itaque cum Romæ natam res & alij clamant, cogitabam: *Nunc virtute eminet per patriam latè. Vel videndum ne acutior occultetur sensus, scriptumque fuerit, patriam latet.* Calphurnia, quasi dicat, virtute & facto laudabilis & clara est, licet ingratham taliumque incuriosam patriam vulgò prætervolet. Addam de specie Magni Pompei:

Pagina LIII.

*Fuit formâ excellens, non eâ quâ flos commendatur ætatis, sed
ex dignitate constantiq; in illam conveniens
amplitudinem.*

Apertam postremò membro labem nemo non vidit. Corrigere idcirco alijs aliter visum, mihi: *Fuit forma excellens, non eâ, quâ flos commendatur ætatis, sed dignitatis constantia, quæ in illam conveniens amplitudinem, fortunam quoq; ejus ad ultimum vitæ comitata est diem.* Duxerunt me huc vetuste cusi, qui ex illud non agnoscunt. Cetera ingenio sumus usi & conjecturia, quod cum judicio & modestia si fiat, ecquis sugillet?

ANALECTORVM
CAPVT IV.

Bibula aures, specus. incluere. aliquam multa ad Apulejum nota.

Varro Musas Plautino sermone locuturas credidit, si latinè loqui voluissent. Ego unicum Apulei os illuxisse existimo, per quod eum adumbrare quasi studuerint. Quid enim elegantiae hujus aut prisca aetas habuit aut praesens simile? Quis ex corte Plautina proprietatem dictionum & venustatem expressit laudatius? Ipsi profecto litterarum illi dictatores antiqui, si in comparatione locutionis hanc faciem vidissent, tanta venere Romanaque simplicitate & Suadam huic donassent & Musas. Quare non illibenter in ejus Palestra me exerceo; & simul, si quae opis nostrae, loca detergeo, id est, sordidata quaedam leviter & immutata imperitiâ & situ superioris aevi. Graviora majoribus & libris nitentibus fulcris relinquo. Editur initio statim sermonis Milesij:

Et aures tuas benivolas lepido susurro permulceam.

Clarissimus & humanissimus vir Iosephus Scaliger, quocum annò familiaritas nobis sanè perutilis fuit, legendum hinc inter alia indicavit mihi, *aures tuas bibulas*. Est apud Persium; *Nequiquam populo bibulas donaveris aures*. Et Propertius, *Suspensis auribus ista bibam*. Deinde est,

*Fam haec quidem ipsa vocis immutatio, desultoria scientia
stilo, quem accessimus, respondet.*

Nescio an honestè satis dictum, *stilum accedere*. Vide si fuerit potius, *quem arcessimus*. *Arcessere stilum, erit, affectare stilum*. Statim; *Eiq; causas, & peregrinationis diuturnae, & domitionis anxiae, & spoliationis diurnae dum miserè refero,*

Non rectè videatur omissum, quod exstat in editione Veneta: *spoliationis diurnae aperio; & dum miserè refero.*

LI B.

† Quid si forte legendum consumitur

LIBER PRIMVS.

4

LIB. II.

Nam cum quemquam conspexerit speciosa forma juvenem,
venustate ejus sumitur.

Suspectum hoc Criticis. Sed apud Statium invenio: illum
oculis iterumq; iterumq; resumit. consequenter

at
apud in signifi-
catione habere vult, o-
culis sumitur, sive ut
sumitur aliquem, et
venustate alius
sumi.

Praliare, inquit, & fortiter praliare, nec enim tibi ce-
dam, nec terga vortam; cominus in aspectum, si vir es, dirige, &
grassare gnaviter & occide moriturus.

Quicquid censeant alij, scripsit liquidò Apulejus:
in hanc specum, si vir es, dirige. Vix abit à lectione recepta nostra
divinatio; & exprimit omnia plenius, quàm illa excellentis-
simi viri I. Gruteri: in hoc pecten, vel, in os pilum. Dixisse au-
tem veteres vulgò specum partem illam corporis, per quam se-
xus fæmineus & sobolem proderet & nomen solet acquirere
generi, docet vel unus Arnobius lib. 5. Quidnam queso, inquit,
in specu tali, quid in pudendis fuit verendisq; Baubonis, quod feminei sexus
Deam, & consimili formatam membro, in admirationem converteret &
risum? Respexit quoque Tibullus, & Ausonius, in Nuptiali
centone, quos, qui volet, videro. Sub finem,

Et vellem Hercules materiam reperire aliquam, quem Deus
tantus affluenter indueret.

Tantum à me impetrare nequij ut purum putum esse Lu-
cij credam; materiam, quam Deus tantus affluenter indueret. Omit-
tam jam insuavem vocum illarum collisionem, aliquam, quam,
quis tamen istum probabit loquendi morem? Fidenter re-
scribo, quâ Deus tantus affluenter indueret. Inclueret pro inclare-
sceret, ecquis nescit nisi cui crassior auris? Porro erroris cau-
sam scire qui aveat, reperiet et solenter degenerasse in d

Inclinem
ere
atq; inde inclatum

verosimile Hoc puto firmum.

Apud Saxonem tamen Grammaticum, & Apuleii et talium scripto-
rum haud inelogaas e imitator, lib. XI. (p. 213) loco, gravi-
ora, si rognum indueret, vorita.

LIB. III. sub initium.

Inter tot millia populû circumfidentis, nemo prorsus.

Parum

ANALECTORVM

Parum fortassean videbitur quod dicam, à sedetario tamen &, ut sic loquar, ab equestri ordine ad pedestrem Spectatores hos legabo, faciendo, *circumcedentis*; Nam revera incedisse pedibus eos vult, non sedisse.

CAPVT. V.

Ad amussim exigi. Seneca Philosophus variè emendatus.

NON celabo æstum meum. Amo ardentè Annæum Senecam. In verbis quis illo nervosior, tersior? in rebus, DI boni, quàm sapiens quam gravis! Non ille doctiorem modò remittere lectorem natus est, sed meliorem; & docili semper capaci que animo acres certasque notas imprimere bonæ mentis. Nusquam ille controversias istas subtilesque cum sectis capatiunculas instituit aut lites. Sed unicum perpetuò certamen noscit & ingerit quod vitia animosè ac acriter proterat atque excitet virtutes. Talem cum auram viva illa & incentiva oratione sæpè & salubriter adspiret mihi, faciam vicissim omnia sedulò, poliamque & edolabo si quid in eo erroris horrorisque subnatum socordia & ruditate longi ævi. Libro de clementia priore, sub init;

Principatus tuus, ad eum gustum, quem dedisti, exigitur,

Non levis hîc Antonij Mureti audacia, si ab eo hæc lectio profecta. Libri veteres & manu exarati: *ad gustum exigitur, vel, ad Augustum.* Sed malè. Et vidit clariss. Lipsius non hoc propositum Senecæ ut principatum Neronis cum Augusto componeret, sed, ut tunc res erant, præponeret potius. Quod, profecto verum sit; Sed an etiam correctio ejus ex vero: *ad anni gustum exigitur?* Ambigere inter alia faciat, quod absque interpretamento sit, parum id clarum. Itaque dum cogitationem acrius intendo, eruisse me reor nō fallaci conjectura veram Philolphi mentem & vocem: *ad amussim exigitur.* Non, inquit, impingit usquam aut delirat tuum regimen; rectè hætenus & ordine decurrit. Facit huc unice, quod

*non nisi in duabus vocibus
quem dedisti*

Theognis v. 103. ἴσθ' ἅπαντες ἡ σάφ' ἔστιν — Sophocl. Τεῦχος καὶ σαφ' ἔστιν ἵκοντος ὁρῶνται κακίαν
Marzial. lib. 2. Regula morum.

LIBER PRIMVS.

quod Epistola XI. opus est, inquam, aliquo ad quem mores nostri se
ipsi exigant. Nisi ad regulam, prava non corriges. Hinc Ausonius,
ad perpendiculum seq. suosq. habuit. Auson. de Viri bono, Nil ut deliret a Musis.

Epistola XVIII.

Nam quod fieri nisi in tumultu & tristi tempore civitatis
non solebat, voluptatis causa ac festorum dierum, vestem mu-
ramus.

Scripti codices uno ore; mutavimus, unde fecero: vestem
mutabimus? cum interrogandi nota. Lucilium alloquitur
Seneca, & exposcit quid tali casu existimet agendum, Docet
id planè quod sequitur, Si benè te novi, arbitri partibus functus, nec
per omnia.

Epistola XXXVI.

Sic ad illum, quemadmodum ad lacum concurritur,
quem exhauriunt & turbant,

Membranæ immissa voce: quem qui exhauriunt, Fucit: quem
quiq. exhauriunt.

Epist. LXIII.

Vt primum stomachum (scis non cum mari nauseam
effugere) collegi.

Magna gratia Iano Grutero, qui variantes lectiones ex
MSS. quàm plurimis conquisivit studiosè, & evulgavit fide-
liter. In ijs ergò cum huc ferè omnes inclinent, velintque:
quem scis cum mari nauseam non confingere. Non dubitavi rescribi
debere, quem scis cum mari nauseantem confingere. Et id sanè ve-
rum est. Petronius: acclinans lateri navis exonerabat stomachum
nausea gravem. Et statim, Non dissimulata nauseantis devotione. *et ipse Seneca 3. de tra 37
in mari nauicare*

Epist. XLVII.

Sepè bona materia cessat sine artifice. tenta, & experire.

Latet mens viri, absentia elementi; quod reduco, & experire.

C

Epist.

ANALECTORVM
Epist. LXXVIIII.

*Mathematica (ut ita dicam) superficiaria est, in alieno
aëdificat, aliena accipit principia, quorum beneficia ad ulteriora
perueniat. Si per se iret ad verum, si totius mundi naturam
posset comprehendere, dicerem multum collaturam mentibus no-
stris, quæ tractatu celestium crescunt, trahuntq; aliud ex alio.*

Labat sub finem oratio, stabit si correxero, trahuntq; aliquid
ex alto. Et hoc Senecam redoleat magis, qui semper animi
humani salutariter studiosus est. Semper retrahere illum à
turbida & infera hac fæce nititur & ad supera illa erigere, ubi
serenum perpetuò & tranquillum. Nec dissonum huic sen-
tentiaë quod in præfat. natural. Quæstion. inter alia magnifi-
cè iterum differit, *Cum illa celestia spatia tetigit animus, alitur, crescit,
ac velut vinculis liberatus, in originem redit.* Hæc cum à studijs epi-
stolisque essem Nobilis. eminentissimoque astronomo, Ty-
choni Brahe, memini me Vraniburgi subnotasse. Tychoni,
inquam, cui viro non ambigo quin providentia eximias adeò
& animi & oris opes dederit, ne aut exemplum ævo nostro
aut convicium deesset. Sed hæc aliàs. Nunc unicè mihi con-
gratulor conjecturam etiam nosttam in mentem venisse saga-
cissimo Grutero, adeoque consentiri pleros MSS. qui ha-
bent, *aliquid ex alio.*

CAPVT VI.

Vellejus sparsim emaculatus.

N Vellejo (ut institimus & cœpimus, eum obiter
percurremus) In Vellejo igitur cum vulgetur :

Pag. LV.

*Conuertit Cn. Pompei persona totum in se terrarum orbem,
& per omnia majore vi babeatur.*

*Fecerat Rhenanus approbartibus multis, pene homine major
habeatur. Aldus, per omnia major evehebatur. Ego olim rectus
ratus*

LIBER PRIMVS.

ratus sum, per omnia major eo aeo hab. Nunc ferè displicet, & scribere amo, per omnia major eo viro habebatur. Eo viro, nempe M. Crasso, quem innuit superiori linea Romani nominis (ita enim legi ibi malim quam Romanorum omnium) mox futurum principem.

1. fait pro ca coniectu
ra perppius Florus
4. 2. Pompeius tr.
6 super utrumq. ami-
nabat. si igitur prac-
cesent quid de Caesare
fuerit fort. major is
viris habet. Et id
certum puto.

Pag. LXXI.

Idem intra biennium (nempe Cicero) sera Cn. Pompei cura, verum & cupito interitu, patriæ restitutus est.

Depositus alijs locus. Ego elevare rentabam:

Idem intra biennium serâ Cn. Pompei cura, verum ei cupito interim reditu.

Quasi compendio exaratum fuerit: interim reditu. Quæ correctio animo meo, audeam dicere, mera veritas. Pompejus enim, etsi seram tamen seriam adhibuit curam restituendi sui Ciceronis, semperque in illa fuit cogitatione, quomodo illi suam aliquando dignitatem redderet & veterem sedem. Sensit ita & scripsit de ipso hæc ipsa Suada ad Quirites. Quæ, qui volet, ibidem videto. Sequitur

Pag. LXXI.

Invidum par Consulium, Cn. Pompejus & M. Crassus alterum iniere consulatum.

Clarissimus Lipsius ineptam hanc scriptionem vidit & delevit. Quis enim invidum Pompejum dicat? Quis Crassum ad Cæsarem? Scripsit idcirco providè, *includum par*. Quod tamen ipsum vix autumo germanum. Aliud sub involucris hisce literarum latere suspicor, quod vide ne felicius illo eruero, ita: *invidum par*. Et nisi omnino halucinor, hæc tenebrôsæ & turbidæ vocolæ una & vera fax sit. Inimicum & inconueniens fuisse hoc par consulium notare voluit Vellejus; qui invidia semper & discordia inter se certarent. Probaverant id priore consulatu, & nunc hoc altero, quasi dicat, confirmant; Qui (Vellei verba sunt) neq; petitus ab his honestè neq; probabiliter

Sic ap. Statium 3.
lib. 2 / invidia
Memphis

ANALECTORVM

probabiliter gestus est. Hoc itaque liquet puto, & magis, si vox nostra jam curâ rediua cum vulgata contendatur. Quis enim non advertat literam *d* in dictione *invidum* mutasse in *d*? Hinc *invidum* istud ortum, & ita pertinaciter occupavit ut vix dimovendo ei fuerit Polydamas ipse aut Hector in hac palestra.

Pag. LVII.

Prædonesq; per multa prælia multis locis victos.

Admonet vir doctus primæ editioni abesse vocem *prælia*, unde emendandum censuit: *prædonesq; per multos, multis locis victos.* Per multos, nempe legatos & duces Pompei. Ego ambiguitatis vitandæ & rei penitiùs exprimendæ juvem potius immutemque leviter voculam *prælia* (nam in omnibus, quos ego vidi codicibus, reperio) & scribam: *Prædonesq; per multa præsidia multis locis victos.* Et hoc est quod veluti explicat Florus, quadam indagine inclusos oppressit. Imo ipse Vellejus super eadem hac re paulo antè: *Descriptioq; in omnes recessus maris præsidio navium &c.* Ideoque hîc iterat, & quasi dicat, *per multa illa præsidia, multis &c.*

Pag. LXXXI.

Ingenti cum difficultate itinerum locorumq; inopia.

Quid est, *locorum inopia*? Non absolum fuerit ex elementorum ductu: *lacuumq; inopia.* Aquarum enim penuriam inuenire velle liquet. *Vel faciendum lacorum, nam et lacus lacorum, locunda flexione dicitur; vel etiam aquarumque inopia.*

CAPVT VII.

Aliquantæ ad Arnobium notæ. ad Plautum una.

AD Arnobium quæ obiter notavi, tibi defero Lamberte Cantere; Et defero vel causa tua, qui mihi Romæ olim familiariter amanterque agnitus, Antiquitatis hæc studia impensè æstimare videbaris; vel amplif-
simi

LIBER PRIMVS.

simi viri parentis tui, qui scriptorem hunc nobis religiosè dedit censum. Nusquam ille Gelenij liberiores correctiones textui insertas tegit aut præterit, sed diligentissimè seligit & cum Romani Codicis bonitate prudentissimè componit, ut ex utriusque comparatione de veritate statuamus. Vtrumque ego dum Arnobium percurro, secutus sum, & ista mihi desubito nata, quæ hîc habes.

Pag. XII. Lib. I. (pag. 6)

Salutaribus ejus pacificisque decretis aurem vellent commodare paulisper, & non fastu & supercilio tumidi, suis potius sensibus, quàm illius commonitionibus crederent.

Cogimur Gelenij lectionem dare, quam ipse jam diu libris immiscuit & vetustæ Cod. Rom. editioni supposuit, quæ refert: *non fastu & supercilio luminis, suis potius sensibus, quam.* Vnde firmiter legimus: *non fastu & supercilio, luminis sui potius sensibus, quàm.* Iterum hoc libro: *Qui arrogantiam constrinxit nostram, & elatas supercilio cervices modum fecit suæ infirmitatis agnoscere.*

Eodem libro pag. XVIII. (pag. 12)

Puerile, pusillum est & exile, vix & illis conveniens, quos jam dudum experientia doctorum daemones appellat, & hos non nosse cœlestia & in hac rerum materia crassiori, conditionis suæ forte versari.

Servat editio Romana, *errores non nosse cœlestia.* Vnde probabiliter in castigationibus nostris Macrobianis, diducta compendiali scriptura extractaque ex proxima voce litera feceramus, *terrestres non nosse cœlestia.* Inconveniens, inquit, esset de dæmonibus (qui vilioris quàm cœlestes naturæ sunt, quique Arnobio aerij dij & heroes dicti pag. 124.) credere quod vos de ipsis cœlestibus numinibus creditis. Quasi videlicet illa cœlestis & beatissima natura terrestrium ignoraret conditionem; eos videlicet in hac crassiori materia naturæ suæ forte versari. Ideoque, ut proximè dixerat, haud magnum aliquid

ANALECTORVM

quid censeant cœlites si se hominum quispiam adulatoria humilitate sibi submittat; aut si fuerit non factum, neutiquam despectos se aut de culminis summi decidisse fastigio putent. Porro de Deorum dignitate seu ordine, quò alludit Arnobius, sumptum est ex Schola Platonis. Apulejus de ejus dogmate: *Fam ipsa genera in quatuor species dividuntur, quarum una est ex natura ignis, ejusmodi qualem Solem & Lunam videmus, ceterasq; siderum stellas: alterum ex aëria qualitate, hanc esse Dæmonum dicit: tertium ex aqua terraq; coalescere, & mortale genus corporum ex eo dividi terrenum atq; terrestre. Deinde Dæmones & Heroes ejusdem esse generis intelligere est ex eodem statim loco, ubi Medioximos appellatos eos à Romanis antiquis adnectit. Augustinus etiam de civitate Dei, lib. 10. Aer Junoni deputatur, ubi volunt cum demonibus heroes habitare. Denique terrestres extulit Arnobius pro hominibus quomodo cœlestes pro Dijs. Lib. 4. pag. 142. Nam quid de illis amoribus dicam, quibus in feminas sanctos incaluisse cœlestes, vestris proditum literis, atq; auctoribus continetur. Tibullus quoque lib. 1.*

*Hec absimile est, quod
catalit Latinus Pa-
catus: si fas piumq;
mortalibus existi-
mare cœlestia, ubi
mortalis dicit, quos
hic Arnob. terro-
stris.*

*Ovid. ep. Hermionis
Euar mea cœlestes injuria
facit iniquos!*

*Parcite cœlestes, æquum est impune licere
Numina formosis ledere vestra semel.*

Sed hæc nobilissime Cantere, tibi atque omnibus queis pe-
ctus sapit nimia; interim rudioribus uberius dicta sint.

Pag. XXXV.

Et famuli ejus hoc modo statuerunt errantes aquas.

Afra dictio. Apud Cyprianum aliquoties legisse memi-
ni. Libro de Lapsis annotavi: *statuatur fletus oculorum.*
Deinde est libro secundo, pagina 89.

*Nec præterea quisquam est, qui longævas facere perpetuitatis
possit, & spiritum subrogare nisi qui
immortalis &c.*

Recte monuit nos parens tuus nihil hîc temerè immu-
randum ob constantiam & consensum librorum. Quæ etiam
causa

LIBER PRIMVS.

3

causa quod ipse correctionem suam audiendam haud valde velit. Tamen ab interpunctis vide quam facile expeditimus integerrimum alioquin locum; Qui longævus facere, perpetuitatis possit & spiritum subrogare. Perpetuitatis Spiritum iterat alibi; & spiritum perpetuitatis apponere Sequitur libro sexto, pagina 220. (p. 225)

Quia superis Dijs, inquit, atq; hominum dexteritate pollentibus, color laetus acceptus est, ac felix hilaritate candoris.

Quid est, hominum dexteritate pollentibus? An hominum ope Dis opus? Non ambiges verum esse, nominum dexteritate pollentibus. Parile planè apud Plautum in hac voce occupavit erratum, quod hac occasione præterire non debeo, vel quia interpretibus faceffere negotium jam dudum comperi, Editur Bacchid: scena,

Hunc hominem,

Quoniam occasio ad eam rem fuit,

Mea virtute parta, ut quantum velles, tantum sumeres,
Sic hoc digitulis duobus sumebas primoribus?

An nesciebas, quam ejusmodi homini raro tempus se daret?

Verissimè rescribo, ejusmodi nomini. Iuvenalis, Qui venit ad dubium grandi cum codice nomen. Porro ad Arnobium pluria etiamnum reliqua nobis. Sed & illa & ista ubi amici nostri Criticum libellum videre aliquando contigerit, aut occupata sperabimus, aut felicius fortean quam à nobis annotata.

Sic p. seq. leg. similiter. nominibus minus faustos. Macrobi. 1. Somn. neque ad provinciam libertatem remitte faustum nomen indicio e.

CAPVT VIII.

Sanies item saniare Vellejus, Apulejus & Valerius Maximus ordine emendati.

Habemus apud Vellejum lib. 2. de Cleopatra: At Cleopatra, frustratis custodibus, illata aspide, morsu sane ejus, expers muliebris metus, spiritum reddidit. Vbi ne offensos quidem Arutarchos nostros video. At quomodo tamen hic probum, morsu sanè ejus? Legito mecum, morsu sanicq; ejus. Sanies pro

ANALECTORVM

nies pro viru honestè profectò & eleganter. Vox hæc apud Apulejum similiter in morbo. Sed locum dum profero, permittite mihi quæso operire pallio caput, quod in oratione simili, id est, parum pudica Socratem fecisse fama est. Ait itaq; Lucius: Cum ergo jam vino madens, nec animo tantum verum etiam corpore ipso ad libidinem inquietus alioquin & petulans, etiam saucius paulisper inguinum sine. Scripta & vetus omnis lectio, inguinum sanè. Vides fuisse, sanie. Et cœpit quod ille de hortorum Deo nequitia magister: Sed quod sponte sua solet venire, Cum mens est pathica memor puella. Adeundus etiam Glossographus in hac voce. Ego dum hîc sum ab Apulejo non ab eo; sed iterum ei hac parte quâ potest, mederi conabor. Locus, quem dicam, faciet quodammodo ad lucem istius de Cleopatrà Vellejani. Ait lib. 5.

Immanem colubrum, multimodis voluminibus serpentem, veneno noxio colla sanguinantem, hiantem ingluvie profunda.

Caspar Scoppius juvenis antiquæ latinitatis apprime diligens, lectionem veterem, saginantem, pro rata retinet. Ego non ambigo quin fuerit, saniantem. Valerius quoque Maximus ad partes vocandus. Libro etenim nono capite secundo ubi vulgatur: Atq; ut diutius pœna sufficiant, cibo & potione infelicem spiritum prorogare: donec intus putrefacti, laniatui sint animalibus, que tabidis corporibus innasci solent. Saniatu olim lectum, quomodo & nos in MSS. aliquando invenimus. Laniatui itaque cum à Pighiana conjectura sit, fidenter spernimus, & veterem scripturam asserimus unius literalæ adjectione: Saniatui sint animalibus. Saniatui esse, est sanioso cibatu, quo pasci animalia ejusmodi satis notum est. Porro vocem ipsam apud Corn. Celsum aliquoties de rebus medicinis, qui quærere curaverit, inveniet,

Lipsius ad lib. de caus. corr. eloq; (c. 12) ait lectum sibi ap. Quintilian. in declamat. artus sanguinantes, vulnera sanguinantia. unde putat probam vocem esse CAPVT sanguinare. At ego vir dubitem, quin ibi legendum sit saniantes, et saniantia. Propert. 3. 23 / 10 / Vulneraq; ad saniem nunc coere mea

log. remitti

gloss. Lat. gr. sanies, etc. ut recte emendat et interpretatur Valerian

Colonus magis se subseribere hanc sententiam

2. met. p. 41. Ed. Gaud. Priap. 4

CAP. IX.

*Plauti versus ex libro restitutus. en unquam, primo lucu.
multa Cistellaria emendata.*

xonij Anglorum libenter & amenè nuper degimus, etenim benè libenter degimus. Planè Musis & Gratijs nata ea sedes, & habet nescio quid defæcatorum ab altero illius regni licæo. Interim utrobique quieti & studijs oportuna & optata secessio, imò eò illa potior quò à loco quàm mininum ab animo quàm maximè deveneniat. Hac, inquam, meliore nostri parte pacata & tranquilla, etiam medijs in undis ἔσαι πάντα καλῶς. Sed Oxonij dum degimus, dum collegia lustramus, commodū in Linconiensis fabulas aliquot Plauti offendim⁹, & offendimus cathenaria servitute solutas. Quod cum me non fugisset, illarum extéplo ad pauculos dies usum expetij, & verò quæ hominum illorum humanitas est, impetravi facilè. Locum itaque Cistellariæ prologo, qui apud me jam diu in suspitione curiosè & calidè indagabam:

Augete auxilia vestris justis legibus.

Nam quomodo auxilia legibus augerentur non satis exputabam. Vetus ergò ilte; ni fallor, verum reservavit, vestris junctis legionibus. Certè id ex ritu militiæ solenne. Vegetius: legionibus semper auxilia, tanquam levis armatura in acie jungebantur. Alludit autem Plautus ad auxiliorum etymon. Varro; Auxilium appellatur ab auctu, cum accesserant, qui adjumento essent alienigenæ. Eodem prologo:

Operam usq; servus dat, si possiet Meretricem illam invenire.

Inseruit ex conjectura Doufa filius, si possiet uspiam, idque causâ numerorum. Præoptem autoritatem scripturamque libri, operam usq; assiduo servus dat, si possiet, Quomodo & in Langianis compareret lectionibus. Porro Scena prima non me tempero, quin vetustum venustumque dicendi genus revocem, eadem hac fide. Vulgatur passim:

D

Stultè

ANALECTORVM

Stultè ecastor fecit : Sed tunc unquam cum quaquam.

At vetus ille disertè, *Sed tu en unquam*, ἀσχεκῶς pro unquamne
Glossarium, *enunquam*, εἰποτε, καὶ ποτέ. *Exempla nimis quam*
obvia sunt. Sequitur eâdem hac Scena, *Nihil amare injurium est,*
Quod repudiavit justè vir eruditus & nobilis, conjecitque
Nihil amore injuriosus est, ut fiat, injuriosus seu magis injurium.
At nescio an in lib. gnome verior; certè in hac re crebrior triti-
orq; , *Nihil amor injurium est.* Ludus est, inquit, amantibus fallere
& inescare. Quod profectò lena dignum essatum sit. Scen. credo
ego: *Postea autem cum primo luci cras nisi ambo occidero, Audeam id refin-*
gere ex Comico Afro, Postea autem cum primo luci. Dixit is Adelp-
his: *Ceterum rus cras cum filio cum primo luci.* Et stipes sim nisi Plau-
tini istius loci genium hîc persentiscam. Est deinde Scena,
audire vocem :

P H. *Quid agis hic?* L. *quod gaudeas.* P H. *Quid est.*

Vbi implendæ animandæque ex libro postremæ dictiones,
P H. *Quid id est?* Sed leve tamen istud, sicut & illud Scenâ
primâ, *At satius fuerat eam dare nuptum potius videri faciendum*
dare nuptum ocyus. Solet enim illa vox vehementiæ sæpe &
festinationis solius ergò orationi adjici, quæ gestu & vultu
intelligi evidentius, quàm verbis possit. *Asinaria : Mea qui-*
dem hercle opera liber nunquam fies ocyus. Iuvat denique quod in
re nuptiali celeritarem semper aliquam talem signet Plautus.
Liquet vel ex illo Mostellaræ, Dare vult uxorem filio quantum
potest. *At satius potius*

ornamenti sake causa veteres solent ...

... vid. hujusmodi multa ap. Sopman

de usq. lat. form.

CAPVT X.

Secundo Sole. Nigidius explicatus. Cur Australis aura
blandior. Macrobij de eadem re sententia
posita & expensa.

εταβολή τῶν πάντων γλυκὺ ajunt Grai. Bonum itaq;
factum si relicta paululum severiori illa & secante
ratione, videamus rimemurq; quid illâ intelliget
sententia Nigidius : Et

Et Austri anniversarij secundo Sole flant.

Et alacrius idem agamus cum præsertim Agellius seridò considerandum admoneat, quid sit *secundo Sole*. Ego, ut sine ambagibus dicam, & ut antiqui loquebantur, lignem responsum, ajo, *secundo Sole* facie eâ dixisse philologum, quâ hodieq; *secundo flumine*, *secundo vento ire*, proficisci nos dicimus. Nam anniversarij isti ut Austri, ut Etesiaë venti, qui à meridionali tractu, ut maximè spirant, deferuntur ad nos, qui cis Cancrum colimus, cum ipsis Phœbi radijs. Quod quam propriè & pressè *secundo Sole* protulerit Nigidius, auribus certè meis insanùm jucundè percipitur. Et erit hæc deinde ratione verum, serenè & liquidò flantibus Austris anni æstate, intendi æstum; hieme verò frigus rigoremque remitti. Flatus enim ille qui benignè adeò alumnantibus Solaribus stricturis devehitur calorem simul secum deportat à calido illo & vitali patre. Contra verò Septentriones, quos *adverso Sole* efflare rectè dicemus, his contrarios effectus inducere ob radorum repercussionem cottidiè experimur. Hæc talia in insulâ Daniaë Venusiâ olim inter alia musinabamur, & verò Tossanus Burgesius homo Gallus non leviter approbabat. Convivebat enim ille tunc ibidem jucundissimè nobis, nec unquam mihi sine laude nominandus, ita virtus ejus, ita mores merentur, ita quoque multiplex illa eruditio, cujus quasi inexhaustus erat thesaurus. Sed addam de re eadem sententiam Macrobij nostri: *Sciendum est, inquit, quod ventus qui per hunc ad nos cardinem pervenit, id est Auster, ita in origine sua gelidus est, ut ad nos commendabilis est blando rigore Septentrio: Sed quia per flammam torridæ Zone ad nos com meat, admixtus igni calefcit; & qui incipit frigidus, calidus pervenit &c.* Nec dubium est nostrum quoque Septentrionem ad illos, qui Australi adjacent, propter eandem rationem calidum pervenire. Nec refello. Obiter tamen hoc dixero, stabiliorem hanc Longævi opinionem fore si uno ductu in singulis cœli sectionibus una & conjunctim spiraret aura. At jam sæpiculè circa torridam Zonam Septentriones

ANALECTORVM

flabunt, in nostro verò seu Galliae aut Germaniae caelo Favonius vel Auster. Auster, inquam qui per torridam illam Zonam nec commevit nec hauserit inde amabilem illum calidumque rigorem. Sed mitto hæc vaga, & redeo in viam.

CAPVT XI.

Stichus Plauti illustrata aliquoties seu correcta.

At servanda vetus scriptura. Vid. ser p. 3.

Lauti locus est Stycho Scenâ, Ita me Di.

~~P A Satis abs te accipiam, nisi videam mihi te anicum esse, Antipho.~~

Quem velim nimis ab interpretibus explicatum. At silent illi; non ego, qui legendum eos moneo: *Vades abs te accipiam.* Persâ, S A. *vadatur hic me.* P A. *Vtinam vades desint in cercere ut sis.* Sed liquida alias veritas. Nam sequitur: *Nunc quia te amicum mihi experior esse, creditur tibi.* ~~Quomodo hoc criticos iurifconsultos fugerit, miror.~~ Est deinde Scena, *Est ita.*

Fest. *Obstrudant sed ò sine mendo is locus*

E P. *Edepol te vocem libenter, si super fiat locus.*

G E. *Quin tu stas, obstruero aliquid strenuè.*

Laborat hic in eruendo sensu interpres. Et meritò laborat, quia laborat ipse locus. Videor probabiliter refingere: G E. *Quin tu ? stans obstruero aliquid.* Porro quod legitur Scena, *Agite, ite. Quibus domi divitiae sunt scaphio & cantharis, batiolis bibunt, nos nostro samiolo poterio ; Tamen vivimus, nos tamen effcimus pro opibus nostra menia.* Claro exemplo fuerit, quàm non corruptio solum vocum optimis scriptoribus noxæ sit, sed vel erronea leviter vel minus attenta dispunctio. Quid n. hoc venusti, aut quid Plautina scenâ dignum retinet. Distinguendum itaque & Plautinissimus sensus erit: *Tamen vivimus nos, tamen effcimus pro opibus nostra menia.* Batiolis autem scribere malui, quam cum Turnebo Batiocis. Glossæ, *Batiola.* *ωοτίζιον.* Denique eadem Scena ubi editur: *Omnibus modis tentare certum est nostrum hodie convivium.* Video placuisse viro docto, temperare certum est. Mihi convenientius videatur, cum versum illum, qui sequitur, cogito: *Quisquis prætereat, comisatum volo vocari, videatur, inquam,*
enterare

enterare certum est. Glossæ, *interata*, ἐξεντερίοδεντα. Et Plautus ipse Epidico, *exenterare marsupium*; & alibi; *exenterare opes argentarias*. Interim, quod viris doctis videbitur.

CAPVT XII.

In Apulejo proverbialis quasi locutio ostensa.
Eidem vox capitium restituta.

Cribit Apulejus Apologia priori:

Virum ei putas turpè scire ista an nescire? negligere an curare? nosse quanta sit etiam in istis providentiæ ratio, an de Dijs immortalibus matri & patri credere?

Postremum id proverbiali formâ dictitatum olim, imaginor. Haftenus tamen à nemine quod quidem sciam, edecumatum reperio. Certè illustrissimæ illi humanioris literaturæ & bonæ mentis præviæ faci Desiderio Roterodamo prælapsum videri potest. Interim nihilominus manu asserenda salutaris paræmia, qua docere nos philosophus Afer voluit non ex præscripto semper & aliena veluti mente sapiendum. Quo profectò nescio an quid aptius in pertinaces occupatosque ævi hujus mores conveniat. Sed ego non immisceor; & premere hac talia amo, quam premi. Ex Seneca tamen ista sublegisse haud pigeat. Turpe est, inquit, seni aut prospicienti senectutem ex commentario sapere. Hoc Zeno dixit, tu quid? Hoc Cleantes, tu quid? Quousq; sub alio moveris. Et impera & dic aliquid quod memorie tradatur. aliquid & de tuo profer. Omnes itaq; istos nunquam autores semper interpretes, sub aliena umbra latentes, nihil puto habere generosi, nunquam ausos aliquando facere quod diu didicerant. Deinde alibi; Non me cuiquam mancipavi, nullius nomen fero, multum magnorum virorum iudicio credo, aliquid & meo vendico. Nam illi quoq; non inventa sed quaerenda nobis reliquerunt. Sed ne ventosum hoc caput sit, Hoc agamus. Ait Madaurensis Miles. libro decimo.

Me Phaleris aureis & fucatis ephippijs, & purpureis
tapedis & frenis argenteis &c.

D 3

ERUO

At melius Faber
...
dum unusquisque
vostri in o cogitat
prius se debere sua
repe, quam colere
sem incensulto ...
... parentibus
obediare, dum fieri
maluit alio mior
vris accipio, quã
libi credere

A N A L E C T O R V M

Eruo elegantissimam vocem ex lectione manuscripta, *capitis*.
Nam lego literulæ unius adjectione, *capitijs*. Varro, *capitia*,
quod *pectus capiant*. Apulejus itaque quid velit etiam me silen-
te manifestum est. *Capistris* autem, quod in mentem Modio
fuisse comperio, displicere debet vel ob istud, & *frenis argen-*
reis.

C A P V T X I I I,

Plautus versu uno ex libro *redonatus*: plurima
ordine correctæ & illustrata *Captivis*.

Cotum in jocis esse Accium, qui ignorant aut negant,
eorum ad aures haud cymbalum ille. Superant
quidem hodieque id genus non pauca, sed factum in-
scitia exscriptorum, ut perierint plurima, & minimo minus
omnia. Vnum aut alterum reducere posse *Captivis* videor.
nec parcam operæ, in tam Bona causâ. Editur SC. Quo illum,

A R. Quid ais *furcifer*, tunc in *gnatum* memoras esse liberum?

T V. Non equidem me liberum, sed *Philocratem* esse ajo.

Reddetur sententiæ suæ lepos faciendo *Liberum* majuscula lite-
ra principe. Ludit occultè in ambiguitate vocabuli, *Liberi*,
ut hoc patrem *Liberum*, illo vulgatam designet notionem. Li-
quet manifesto ex alterius responsione: *Ut scelestus*, *Hegio*, nunc
iste ludos hic facit. Sed ut hoc incuria fortassis obumbratum li-
brariorum, ita alia quædam planè eliminata reperio, eorum,
ut puto, religiosa opera, qui idèò tantum in theatrum hoc
conveniebant, ut exirent. Tale accidit Sc. *Quanto in pectore*,

HE. *Esurire mihi videre*. ER. *mibi quidem esurio non tibi*.

HE. *Jupiter te dignè perdant*.

Vehementior ista pro *Ergasili* verbis imprecatio, suspicio-
nem injecit, aliquid hinc desiderati, quod ex libris restituen-
dum; & ut mea opinio est, vetus ille noster habebat: ER. *mi-*
bi quidem esurio non tibi. HE. *mo arbitrato facilè patior*. ER. *con-*
suetus

suctus puer. H. E. *Jupiter te.* ita, inquam, habebat iste Anglicanus, sed confusis personarum notis, quas, uti jam posuimus, statim ordinabimus. Liberior interim jocus est, sed Plautum si noscere non obiter volumus, istis quoque ignoscere debemus. Sc. Si Di.

Ne me secus honore honestes, quam cum servibas mihi.

Ad libri exemplum fecero, quam ego te cum. Et statim: *Neq, adeo quoi suum concedat filium hodiè audacius, idem, quoi tuum.* Recta ea lectio, de Hegionis enim filio agebatur, quem redemptum ille sibi ac reductum iri sperabat. Scena subsequa:

Si ego item memorem quæ meæ erga multa fecisti benè.

Vetus, bona. Verissimè. Nec alijs item locis mutatum oportuit contra codicum fidem. Casina, *Vt mihi bona multa faciam clam meam uxorem.* Et Amphitruone, *Meritoq, vobis bona se facere, quæ facit.* Sed eadem Amphitruone quod vulgatur, ut *exprobaret bonis quod faceret boni.* Disertè etiam in Scripto ad hanc formam fuit: *quæ bonis faceret bona.* Porro Sc. *Miser homo.*

Neq, jejuniosorem, neq, magis effertum fame.

Erat in Angicano, *effratum.* suspicior fuisse *effractum*, aut quid aliud excogitemus. Sc. deinde, *Quo illum, Quia suum ipse interdum ignorat nomen,* venustè ex Scripto reformabitur, *Quid suum ipse.* Et statim: *Istinc loquere, si quid vis, procul tamen audiam.* Malim, *istinc loquere, si quid vis, procul, tamen audiam,* Sc. *Iniicite: Tuus sum, tuas quidem vel præcidi jube.* Liber, tu has. Et rectè profecto, nam dixerat Hegio, *Astringite isti sultis vehementer manus.* Sequitur post:

T. Y. *Cur ergò iratus mihi es?*

Iratus licet offensusque Tyndaro erat Hegio, non tamen sincera ea scriptura. Certissimum erit quod Oxoniensis ostendit: *Cur ergò ingratus mihi es?* Qui permutarunt parum orationis præmissæ perpendere mentem. Etiam quæ sequuntur Hegionis verba falsum arguunt: *Ergò ab eo petito gratiam istam.*
Addam

ANALECTORVM

Addam Coronidis vicem unum duo adhuc Captivis. Exstat
scena postrema:

TY. Quid gnate mi?

*Atat, scio cur te patrem assimulas esse & me filium,
Quia mihi item ut parentes, lucis das tuenda copiam.*

Video controversum id apud eruditos. Interpres ita implicatè de eo loquitur, ut aut semet aut omnino sententiam nō intellexerit. Alij εἰρωνικῶς prolatum autumant quod vix potest. Voluit Plautus, Tyndarum, cum de laborioso illo ac tenebroso latomiarum antro protraheretur, ita innuisse Hegionem sibi patrem, se filium, quomodo parientes proidentesque de materno sinu in hanc lucem liberos, parentes dicimus. Vnde etiam parientes hīc exaratum non temerè quis existimet. Verum vocem *parentes* veluti *parientes* dici & propriè de genitricibus sumi ex Plauti hoc loco notem. Suetonius quoque de Livia: *Quare non PARENTEM PATRIÆ, non ullum insignem honorem recipere publicè passus est.* Denique ut animi mei verum sensum plenè prodam, omnino venustius aptiusque sermonis totius filo fuerit:

TY. Hem quid gnate mi?

*Atat scio cur? te patrem assimulas esse & me filium,
Quia mihi, item ut parentes lucis das tuenda copiam.*

Sed de hoc aliorum esto sententia. Illud Sc. *Adverte animum,* HEG. *terrestris cena est.* PAR. *Sus terrestris bestia est.* HEG. *multis oleribus.* PAR. *Curato agrotos domi, non controversum quidem, at facetum est. & olera ridiculè capit Parasitus omne genus herbarum, quibus medemur. Apostoli locus non absimilis sit, quem animi gratia adducam. Ait cap. XIV. ad Romanos, ὃς μὲν ποιέει φαγῆν πάντα, ὃ δὲ ἁσθενῶν λάχανα ἐδίει.* Eadem planè figurâ allusit.

CAPVT

CAP. XIV.

*Seneca locis aliquot tentatus. Vox prius reposita, & / vitiosulus Senecae
Valerio Maximo bis eadem reddita.*

Seneca Philosophus saepe mihi in manu & animo est,
nec facile scriptorem scio, cui melius velim factum.
Vtinam desiderio respondeat eventus & stigmata
aliquot illius expungere liceat felici stilo. Tentabam libris
de Benef. ista. Lib. 2. cap. 5.

*Malo mihi jam neges, ubi in tedium adductus animus incipit
beneficium odisse, dum expectat. Potest ob id
ingratus esse?*

Absque lectionis discordia fuisset, tamen ultimum membrum
suspectum sit. Qui enim id praecedenti sententiae apponas?
Scriptura refert, *Potest ei ob id jam gratus esse. Vel, Potest ob id gra-
tus esse. Quaedam etiam vulgatum. Vnde divino: potest ob
id nec gratus esse. Mens certe hoc pacto perspicua sit, nec ablu-
dit quod sequitur capite decimo, Si gratos vis habere, quos obli-
gas, non tantum des oportet beneficia, sed & ames. Libro tertio, capi-
te primo:*

Vitiosi oculi sunt, qui lucem reformidant, caci qui non vident.

Vidit Muretus ineptias scriptionis. Nec ego lestitatum cui-
quam reor, *cacos oculos. Itaq; ipse ex veteri libro qui tantum
retinuit, vitiosi sunt qui lucem; fecerat Lusciosi sunt. Ego aliam
magis via; id est mutatione leviori expediebant, vitiosi sunt qui lucem
reformidant. Vitiosi erunt quibus vitiosi oculi, ut defoculus &
talia. Bardi tamen exscriptores sive imperitia sive insolentia
vocis verterunt in vitiosi oculi. Nos revocemus. Libro dein-
de sexto capite 36.*

*Quemadmodum illi servaverunt bonorum civium officium,
qui reddi sibi penates suos noluerunt clade communi, quia satius
erat duos unico malo affici, quam omnes publico.*

E

Ex

*fest. Lano culus, q
lana togit oculi
vitium... plant. Man-
dole... oculum ge-
nus. Vid. i. f.
et carcant solis oculos
vitiantibus aegri.*

ANALECTORVM

Ex conjectura Pinciani ita repositum, cum membranæ ejus præferrent partim, *iniquo*, partim, *uno*. Illud etiam invenisse se refert in Pal. secundo & tertio vir eruditissimus Janus Gruterus, æstimatq; veterem aliquam excidisse hîc vocem scriptumq; *duos fontico malo*. Non adversabor elegantissimo homini, verius tamen putem; *duos privo malo*. Nam sequitur, *quàm omnes publico*. Vox hæc quia sic satis hodie innotuit & autoribus varijs variè redonata, Valerio adhuc lucem faciet, loco qui jam plurimos torfit. Ait libro quarto capite primo.

C. Memmius L. Octavium similiter deprebensum
nervis contudit.

Vbi mirè evariant manu exarati codices, Ioh. Sambuci referebat: *pernix contudit*. Lipsij: *protinus*. Alij: *pugnis*, quomodo & alter MS. noster Anglicanus. Alter, quod proximè verum reor, *privus* habebat, paululâ enim mutatione similiter reformem: *privus contudit*. Quod qui initium paragraphi notaverit, rectum fatebitur. Eos enim hîc recenset Valerius qui in vindicanda puditia, suo dolore pro publica lege usi sunt. Allusit eleganter & aptè Juvenalis: *Exigit autem Interdum ille dolor plus quam lex ulla dolori Concessit; necat hic ferro, secas ille cruentis Verberibus*. Et iterum capite tertio Valerius: *Horatius unus prælio trium Curiatorum, conditione pugne, omnium Albanorum victor*. Pighius hanc lectionem in contextum retulit, nam olim exculi, Horatius post prælium. Unus istud indubiè formatum ex vetustissimâ lectione: *Horatius prius prælio*; quomodo in utroq; Cantabrigiensi Ms liquidò comparet. Itaque vix ambigimus quin & hîc fuerit, *Horatius privus, prælio trium Curiatorum, vel privo prælio*.

A Horat. 2. Sat.
de eadem re: hic se
pripitum tecto dedit,
ille flagellis Ad mor.
tom calisus

CAP. XV.

Plauti Curculio plusculis locis restituta de Scripto.

AD Plautum porrò Curculione quæ ex libro subnotabam ista sunt. Scena prima, *Ostium oculissimum salve, valui-*

valuisse ostium oculissimum, Videbatur referre scriptura loco
 priore, occlusissimum. Apud Arbitrum inuenies, exclusissimi sumus.
 Interim nihil hic præsto. Deinde est, Hoc vide ut dormiunt
 pessimi, Ibidem erat, pessuli pessimi. Scena, Placidè egredere, PH.
 dormio, ne occlames, PA. Tu quidem vigilas. PH. at meo more dor-
 mio Vide si lepidiori sensu fuerit, Tum quidem vigilans. Me
 mini similiter ludere D. Hieronimum Libro aduersus Vi-
 gilantium. Sed non est ad manum bibliotheca. Sequitur
 statim,

sc. flor veteris

Pseud. 1. 3. 1151' o qui
 vigilans dormiat.
 Menæchm. / can-
 thero no ritu hic ad-
 stans somniat.

Quem quidem mihi polluctus virgis servus sermonem serat.

Hæsit in veteri vetus dicendi ratio; Quod quidem mihi. Quod
 quidem, est, quoad quidem. Agellius, hominem postea, quod capit-
 lus adolesceret, domo continuit, quomodo in Gyphaniano M ex-
 stare annotat studiosè Scoppius. Item Apuleius, Quod me ad istam
 faciem bona vxor & mala fortuna perduxit. Sc. deinde, I tu præ,

Luven. 6 Tristia-
 bit: sed quod potuit
 tamen ultima cellam
 clausit
 quod i. quoad

Ly. Tacuisse mavelim. LE. hau male meditate male dicax es.

Et libro & sensu poscente faciendum: Heu in male meditantem ma-
 lè dicax es. Et viderat hanc olim mentem, credo, ex inge-
 nio Nobilissimus Doufa, cuius conjectura non minus notabi-
 lis est, Hau malè meditato malè dicax es. Deniq; Sc, Date viam.
 Ita res subita, celeriter mihi hoc homine convento est opus. in eodem
 concipiebatur: Ita res subita est, oculiter mihi. Vbi videndum
 an oculiter dictum voluerit, aut voce Apuleianâ, ocyter. Ibi-
 dem statim:

Postquam hoc mihi narravit; ab eo ab illo revocat me illico:
 Vocat ad cœnam: religio fuit, denegare nolui.

Sed videndum an ra-
 tio carminis acque
 admittat hoc volui,
 atq. illud nolui. di-
 manes.

Ianus Gulielmius interpunctione rem factam censuit: Religio
 fuit denegare, nolui. Hac mente; Non ausus fui negare ventu-
 rum me, ideo negare nolui. At adsit ita nescio quod acumi-
 nis & sententiæ frigus. Faciebam ego: Vocat ad cœnam, reli-
 gio fuit denegare; volui. In religionem suam ac conscientiam
 peccaturum se credidit parasitus, si quod unice exoptabat

E 2

excu-

ANALECTORVM

excusasset. Erat enim cæna huic generi res sacra; & cui officium denegare nefarium ac illicitum existimabant. Comicus Afer locutionis formam retinuit, *Nam nihil esse mihi, religio est dicere.*

CAP. XVI.

Agellij vetus scriptura reservata, albi emendata. Suspicio super loco Tertulliani.

AD Agellium reficiendi mei libenter & crebrò reviso, tenetq; prorsus animum meum homo ille purissimè dulcissimiq; oris, ac sermonibus usq; adè amænissimis demulcet, ut ijs quandoq; puriter quasi liquecam. Rectè itaque facere me iudico, cum illi vicissim iuvando sedulam operam navo. Ait capit. 14. libro quinto:

*Phagdyus
medio sole qd tu cum lumine?*

Acropt Tum Sole, inquit, medio rapido & flagranti specum quandam nactus.

Laudabilis utrumque & correctione iuvisse lectiones laborantes, & obscuriores dubiasque aut illustrasse, aut firmasse. Posterius hoc huic loco faciendum, cui validum jam diu intenditur telum. Priscianus hæc laudat, sed in eo scriptum, *ardido*. Visum itaq; viro docto, *ardido* facere. Ego usitatam lectionem firmaverim hic ipsis Agellij verbis libro vicesimo sub initium: *An tu forte morbum appellare hic putas, agrotationem gravem cum febre rapida & querquera. Rapidâ ardida hic intelligo & flagranti.* Est deinde libro nono capite secundo:

Sed hoc potius, inquit, dolori mihi & aegritudini est, quod huiusmodi animalia spurca atq; probrosa, nomen usurpent sanctissimum & philosophi appellentur.

Sermonis huius occasio palliatus quidam fuit ac crinitus, qui Philosophum se jactaret, consularemque virum Herodem Atticum accedens pertinaciter peteret æs sibi dari (ut loquitur Agellius) *αἰσχροσφ.* Sed dum singula penitus examino vox *probrosa*

probrosa illo mihi loco vilescit. Et ecce hæc meditati com-
modum obtulit facem cl. Lipsius, qui *Epistolicarum Quæstio-*
num libro tertio narrat haberi in *Scripto: atq; probra*. Quod
ego pro *probrosis* ut *scelus pro scelesto*, dictum acciperem, nisi epi-
thetum poscere videatur *vox animalia*. Itaq; videndum si
fuerit, *hujusmodi animalia spurca atq; proca*. Id certè hominis
istius impudètem petendi libidinem eximiè depromat. Festus;
procari, poscere est. Vnde & *proci, & meretrices procaces*. Plautus
item *Perla*:

Pecunie accipiter, avide atq; inuide, procax rapax, trahax.

Hoc vulgo haud satis intellectum implicuisse videtur Tertul-
liani etjam insignem locum lib. de *Pallio*. Ait magnus il-
le doctor: *Sic & mari fides infamis, dum & flabris equo mutantibus*
de tranquillo probum, de flustris temperatum, & extemplo de decumanis
inquietat. Rescribendum censuerat Latinus: *de tranquillo pro-*
num. Quod peririssimo Iunio jure displicet qui vulgato astipu-
latur, aitq; dici *probum velut prohibum*. Ego ei & calculum
meum appono, sed & una admoneo, dispiciendum num habe-
re hîc locum etjam possit, *de tranquillo procum*. Lucretius,
Subdola cum ridet placidi pellacia ponti. Maro majorem expressit
violentiam, ubi ait, *penitusq; procacibus austris*. Maris autem
ejusmodi procaciam conspicimus manifestò cum in sese po-
nente paulatim tempestate, collidit colluditq; lascivia velu-
ti undarum. Libro quarto capite nono:

Religiosi dies dicuntur tristi omine infames impeditiq;

Impedire, sordidare atq; ad probrum ducere rectè explicuit
Nonius. Plautus: *Qui domi uxorem meam impudicia impedit*. Ve-
rum & Noniano & Plautino loco insirritia diphthongo *impe-*
dit, scribendum assentior clariss. Douzæ. Atq; adeo hoc
Agelliano flagitem. Verba deinde M. Catonis sunt lib. 15.
cap. 9. *Postridie signis collatis, equo fronte, peditatu, equitibus atq; a-*
lijs cum hostium legionibus pugnavit. Leviculum mendum est;

E 3

tamen

Horat.
Tradam prolonis
in mare Croti cum
portare ventis

A N A L E C T O R V M

tamen quia in omnibus, quos vidi, libris inolevit, facien-
dum moneo, equitibus atq; alis. Cincius, *Alc dicta exercitus equi-
tum ordines, quod circum legiones dextra sinistraq;, tanquam alc in
avium corporibus locabantur.* Bene itaq; alis: Nam cum legio-
nibus depugnatum indicat Cato.

CAP. XVII.

In Vellejo adhuc unum duo indicata seu correcta.

A Pud Paterculum denique, vbi super clade Varians
narrationis id veluti exordium est: *Nunc summa de-
stenda est, variè exercitum hoc habuit Valentinum,
mulæo cognomine, Acidalium.* Tres enim ordine conje-
cturas adfert: *deicenda, sequenda, deplenda,* quarum ultima illi,
ut ait, blanditur maximè. Mihi vix ulla satisfaciat. Alijs
ex comparatione arbitrari fas erit. Scribo itaque vix litera
mutante: *Nunc summa deferenda est.* Nam id verbi capi sæpè
pro, rem quampiam ordine & quasi apud patronum expo-
nere, quis non novit? Hic autem tale quid requiri docent
statim vel exodij loco ista: *His auditis revolat ad patrem Caesar
perpetuus patronus Romani imperij, assuetam sibi causam suscipit. Sed
ut manum tandem, quod dicitur, à tabula.* Apud Vel-
leium itaque quod facie hac sæpiculè occurrit, *Discrimine
vestro me subtraham etc.* Quam professione ejus, quâ semper usus erat,
congruebat, denique, *Horum virorum mentione si quis quasisse me di-
dicat, locum, pro, discrimine, professione, mentioni, non temere sed
consultò prolatum & antiquè.* Propertius, *illa meo caros
donasset funere crines Molliter.* Et iterum, si placet insultet, *Lygdame,
morte mee item Lucilius, Esuriente leoni ex ore exsulpere prædam.*
Imo & ipse Latine linguæ lex & lima Varro: *Facile enim,
inquit, ei quàm minore natu sunt dicto audientes.* Quæ tamen haud
ego monuissem, nisi ab alijs jamdiu sollicitata compe-
issem ac doluissem. Hæc fere ad Vellejum. quæ in memor-
tam me reducunt vestri, Godofride & Arceri, reliquorumque
amico.

*Cic
querimoniam Sicilia
debulit.
patem tamen vebi-
nendam lectionem
receptam ex illo
dentis contra symm-
ultima
defensata du-
tori que vela e. et
Hæc
adl deflevit tolli mi-
serabile corpus im-
perat*

amicorum jucundissimi in Frisijs olim convictus. Enarrebamus nos successivis temporibus Vellejanam historiam, & verò, ut ferebat tunc ætas, non pauca, nec infeliciter etjam calculo vestro, illustrabamus, Vos vicissim Græcanicum aliquid aut simile emblema reponebatis, quod & animum sæpe & mentem detinuit musæa profectò & amæna Sirene. Inerrat adhuc auribus meis ille vester ab Helicone sonus: Tua, Godofride, strenalis avena etiamnum recens est, & digna quæ publicè hîc personet amoris & memoriæ liquidissimns testis.

GODEFRIDVS SOPINGIVS,

JOHAN. ISACIO PONTANO.

MOribus antiquis nova jam mortalia sæcla
 Utuntur. captus Romuleâ urbe manet
 Mos nova mittendi speciosa numerâ strenâ:
 Quæ mare, vel tellus sufficere alma homini,
 Dædala vel possit quæq; ars intexere telâ,
 Vel Parijs quæq; incidere marmoribus,
 Vel pandas lances, quas aurea labra coronant,
 Seu carchesia, seu pocula Bacche tua,
 Vel scabra, vel rudia, aut signata numismata, magni
 Vivida quæ impressi Principis ora ferant;
 Donabant olim hæc ultro citroq; Quirites.
 Sed te concivem quamlibet Ausonidis
 Romanæ adscribat tua docta peritia lingua
 Fane, tamen non do hæc grata futura tibi:
 Ast mage grata, scio, Musarum munera pono,
 Nobis communis quas fovet almus Amor.
 Pro cunctis illis felicis & auspicia anni
 Deprecor, ac vitæ gaudia læta tua.

CA-

ANALECTORVM

CAP. XVIII.

Epidicus Plauti sparsim emendata.

Estigium primori huic libello imponat Epidicus. Editur Sc. *Malè morigerus.* Ep. *Non me novisti? Ut quod quidem nunc veniat in mentem mihi* Ep. *Lunelam atq; anellum aureolum in digitum* VI. *memini mi homo.* EP. *Non meministi me in aurem ad te afferre natali die?* VI. *Tune is es.* Suboderati primum ex libro sumus loci mendum. Et potuissimus tamen, etiam absque illo fuisset, ad id & verum pervenisse attentâ collatione. At jam autoritate ejus & suffragio indubia erit emendatio:

EP. *Non me novisti?* VI. *quod quidem nunc veniat in mentem mihi.*

EP. *Non meministi me in aurem ad te afferre natali die?*

VI. *memini mi homo.*

EP. *Lunelam atq; anellum in digitum:*

VI. *Tune is es.*

Sc. *Quid est, Non patrem ego nominem, ubi tu tuam me appelles filiam? venultè inferetur ex eodem, patrem te ego. Et langueat absque relatione tali sententia: Sc. deinde cave praterbitas,*

FI. *Postquam libera est, ubi*

Habitet dum, incertò scio. P E. eho, quis eam liberaverit,

Volo scire, si scis.

Vetustus idem codex: PE, *eho, an quis eam liberaverit? Quod præeat fortean ad veram & veterem lectionem. Nam facere amem, PE. eho, ain? Quis eam liberaverit Volo scire, si scis. Et statim ubi legitur, Me impune irrisui habitum, de peculatum eis, legerim ego, depeculatum meis, extractâ ex proxima voce literâ. Meis, intelligit seruum suum Epidicum & stratippoclem filium. Sc. autem, Fecisti jam officium, habebat Anglicanus, nihil moror vetula & vulgata verba, ubi vulgò, vetera & vulgata. Iuvenal. Quod mea cum vetulo coluit puls annua libo. Et Catul. vetulo falerno. Sc. deinde, Nō oris causâ modò homines equum fuit sibi habere speculum, ubi os contēplarent suum, addebat idem*

LIBER PRIMVS.

17

idem vetus, suum sibi. Sub finem verò fabulæ, ubi edunt,
 lumbos porcite, atq; extollite, erat in eodem, surgite, quod est, sur-
 rigite. Porro Sc. St. tacete, editur vulgò, Cumatile atq; pluma-
 tile, cerinum aut melinum, gerra muxima, At scriptus servabat, aut *Nomius deducit acc-*
 gerinum. Quod an berinum fuerit etjam atq; etjam cogitemus. *racinum*
 Berus certè burrus color est; & ipse quantum censeo,
 verissima sit amici nostri has literas eruditissimi P. Sriverij
 conjectura; legendum videlicet apud Martialem: *Beros sar. x. Epigr. 17.*
donychæ pro quod vulgò, Veros. Sriveri inquam, cujus
amor tantum mihi crescit in horas, Quantum vere
novo viridis se subjicit alnus.

FINIS LIBRI PRIMI.

Vitruv. 7. 7. Eadem
ratio melinum

F

JOHAN.

ANALECTORVM

IOHAN. ISACI PONTANI
ANALECTORVM
LIBRI SECVNDI

CAPVT I.

Seneca Oedipus variè emendata vetusti codicis fide.

Ebet plurimum Seneca Tragicus nostræ tempestatis censoribus. Fidem facias vel tu, Lipsi, solus, qui sagacis ingenij indagine & manu exarati libri ope, talia innumeris ejus locis applicuisti fomenta, ut ijs non color solum calorq; Senecioni huic reparatus videretur, sed juvenantior illa vis & vita. Fuere nihilominus qui hujusmodi deinde industria excitati subvalescentem jam scriptotem simili medicina fortiter & porro roborarunt. Ego verò ut oportunè post multorum has operas ita redivum Senecam cum Veteri quodam scripto diligentius contendo, video hîc quoque verum esse neminem tam validè ex gravi revalere malo, quin medicatiunculas subinde quasdam reposcat; Quas si cum judicio & loco subministraverim, tu, Lipsi clarissime, judicabis. Esto exordium ab Oedipo, versu 209.

*Virumne clarus ignis & nitidus stetit,
Reclusq; purum verticem celo tulit.*

Eximius super flammæspicio locus. At quanto Angelicamus eundem elegantius?

Virum.

LIBER SECVNDVS

Virumne elatus ignis & nitidus stetit,
Recensq; purum verticem calo tulit?

18 Propert. IV (S. 59) Lu-
mina Jovis tur-
bant elata Iuniter

Non ille verba verbis inanites iterat, sed vöces singulæ sin-
gulos servant sensus. Tria cum curâ hîc notat, num scilicet
elatum, num nitidum, num recens seu hilarum effulserit lu-
men. versu 372. Scrutemur unde tantus hic extis rigor, Ex vero &
scripto legendum, livor. Lividus, inquam, ille & Saturnius
color etjam extispicibus in faustus & funestus. observavit
Cordubensis,

Viscera tincta notis gelidoq; infecta cruore,
Plurimis asperso variabat sanguine livor.

Versu 494. Garruli gramen secuere rivi. Erat in Anglicano, locuere
rivi. Suspicietur quis, coluere rivi. Versu 546.

Tristis sub illa, lucis & Phœbi inscius
Resignat humor, frigore aeterno rigens.

Refert idem ille Vetus, Tristis sub illâ lucus, & Phœbi inscius Hinc
stagnat humor, & rectè sanè; nam Poeta postquam totius nemo-
ris circumstantiam habitumque depinxisset, & ipsa veluti
loci secretiora adumbrasset, addit digito quasi intento; Sub
illâ umbrâ tristis & feralis hîc lucus. Itaque quod pæne
prætervolasset, versu superiori, scribendum umbrâ non unâ,
quod negligi ferè video cum tamen non noster solum, sed
omnes penè meliores MSS. sic custodiant. Versu deindè: 575.
Duxere rimas robora, Evariabat in eodem Cantabrigiensi codice
lectio: vivere ruinas. Vnde conjecturam quis faciat, fuisse, vivere
rimis, id esset connivere. Plautus, Viden coagmenta in foribus? video.
Specta quam arte dormiunt: dormiunt? illud quidem ut connivent volui
dicere. Nihil interim, nisi fide plurium, promptum sit.
Versu 580.

Sive ipsa tellus, ut daret fundis viam, Compagne rupta sonuit.

Tetigit aures & oculos meos scriptura libri: compagne rupta
secuit. Secuit pro secta est proba & prisca dictio. Versu 645.

Incestam domum

F 2

Vertam

ANALECTORVM

Vertam, & penates impio Marte obteram,

Duplex hic nodus; alterum enodat scriptus, in quo rectè, *in-
cretam domum*, & addo hic aptè, ubi ex matris & filij impiâ
mixtione horribilis ista profapia denotatur. Vnde & Festus;
incretæ, indivisa. Alterum nodum liber præterit; Ego seco
& facio: *penates impios Marte obteram.* Non enim impio Mar-
ce everfionem ejusmodi institui rebitur, at pio potius & li-
cito. *Penates itaque impij, quos cupit everfos.*

*Nisi impius Mars ut
labor improbus in-
telligendus. Quod se
re videtur al. man
Mars impius facit, Mars (Georg. 1. fin)*

*Senec. Thyest. (v. 24) Penates impios
luriiis ayo.*

CAP. II.

*Futare. Parius lapis. Durus poeta. ad Propertium
meliores aliquot note.*

Sed paulo paulisper à Tragico hoc opere, & Propertium amatorem vatem interfero; sed vatem, ita Musæ me ament, doctum, disertum magnificentum. Vetustas verò in illo talis, ut eruditorum consensu non modò principem semper laudem meruerit, sed ob profundum quoque literaturæ perpetuam admirationem. Eipro parte emaculando caput hoc dicatum sit. Legimus lib. 1. Eleg. 18.

*Ab quoties teneras resonant mea verba sub umbras,
Scribitur & vestris Cynthia corticibus:*

*An tua quod peperit nobis injuria curas
Que solum tacitis cognita sunt foribus?*

Posterior versus liquidò labem suam præfert, & Iovem lapidem jurare paratus sum pictum primitus:

*Ab tua quot peperit nobis injuria dura!
Que solum tacitis cognita sunt foribus?*

Quod dura, ut supra: Sæpè ego multa tue levitatis dura timebam.
Lib. 2. Eleg. 13.

*Propert. 1. 17 (18)
Nonne fuit melius domi-
næ pervincere mures?*

*Quod quamvis ita sit, dominam mutare cavebo,
Tum flebit, cum in me senserit esse fidem.*

*Tibull. (1. 10-79) Tum flebis, cum me
vincitum puer alter habebit.*

Omnia

Omnium doctrinarum laude princeps Iosephus Scaliger vidit ineptum hoc loco vocabulum, mutare. Rejecit idcirco, & scribi maluit? *Dominam mutare cavebo*, quod quidem proprius verum sit; sed, si quid video, tetigi poetæ genuinam germanam vocem: *Lego vix literâ immutante. Dominam futare cavebo.* *Futare*, proprium omnino hîc verbum. *Isidorus, Futare, ελεγχειν.* Compositum extulit eadem fere mente *Titinnius, Cocus magnum abenum, quando fervet, paulâ confutat trua.* Sed Propertium simplicia præ compositis uti alijs jam doctum. Correctores verò offendit insolentior vox, nec fidem hîc ceperunt pro taciturnitate, quod debebant, supra: *Non solum vestros didici reticere dolores, Est quiddam in nobis majus, Amice, fide.* Hæc profectò mendii indoles, hæc medicina. Nec est quod censeat quispiam esse volupe nobis, quod istis criticis solet, si quid raræ dictionis, ubivis ingerere. Rem ipsam putate. *Eleg. 17.*

non aptam satis

Gebari. 3. Crepund. 20. retinet mutare. nec mole, ut nunc videtur.

*Vidistis pleno teneram candore puellam,
Vidistis fusco? Ducit uterq; color.
Vidistis quandam Argiva prodire figura,
Vidistis nostras? utraq; forma rapit.*

Adscripti plusculos versus, ut conjecturæ nostræ vis eluceret. Suspitor enim lineâ postremâ literam fugisse reprehendendam ita,

Vidistis nostrati? utraq; forma rapit.

Nec spernit hæc hypermetra Propertius, licet parcior hæc parte. infra, *Herculis Anteiq; Hesperidumq; choros.* Lib. 3. *Eleg. 4.*

*10. 1. 5. 32 / Quæro
v. 5 impune illa
rogata venit.*

*In Veneris tabula summam sibi ponit Apelles,
Parrhasius parva vindicat arte locum.*

Et statim.

*Phidias se Iupiter ornat equurno,
Praxitelem proprius vindicat arte lapis.*

F 3

Omnino

ANALECTORVM

Omnino postremo versu malim, *Praxitelem Parius vindicat arte lapis.* Nam qui laudasset ebur in quo excelluit Phidias & Praxitelem qui Parij marmoris sculptura eminuit, minus eleganter *proprij lapidis arte* viguisse dixisset, cum et jam carminis canon tam commodè admittat *Parius*. Omnino verū erit, quod imbibit dudum, *inversas scilicet & perturbatas esse utriusq; versiculi binas has voces proprius & Parius*, ut hæc ad posteriorem, illa ad priorem referatur. Iam facilis restitutio ex *parva Parius ex proprius* verò *propria*, quod tamen in vetustioribus libris et jamnum restat. Nam edunt: *Praxitelem propria vindicat arte lapis.* Itaq; utrumq; sic formo:

*In Veneris tabula summam sibi ponit Apelles,
Parrhasius propria vindicat arte locum.*

Deinde.

*Phidiacus signo se Iupiter ornat eburno,
Praxitelem Parius vindicat arte lapis.*

Propria arte est, ἰδία τέχνη. Quâ mente quoq; Ios. Scaliger ex transposito (ut ego censeo) *parva* divinat *priva*, & explicat ex historia artificis eruditè. Quocirca conjecturæ meæ nondum penitere me debet. Eâdem elegiâ.

*Inter Callimachi sat erit placuisse libellos,
Et cecinisse modis, Coe poeta, tuis.*

Coe poeta Beroaldi castigatio est. Vetusti & scripti libri, *dure poeta.* Hinc faciebat magnus censor, *pure.* Sed verum reor illud ipsum, *dure.* *Durum poetam* videtur dicere amatorem seu Amorum ἄοιδον qualem fuisse Philetam scimus. Ovidus, *Nec tantum Coe Battis amata suo.* Et Propertius Amoris dulcem amaritiam probè expertus ita eroticum vatem ex re ipsâ, non temere appellasse censendus. Scripsit ipse de se, supra lib. 2.

*Desine Achilleo componere verba Cothurno,
Desine, & ad molles membra resolve choros.*

Incipe

LIBER SECVNDVS

*Incipe jam angusto versus componere torno,
Inq; tuos ignes, dure poeta, veni.*

Liquido se *durum* vocat poetam. Et certè si scriptionis seges
Amor, res aspera & dura, quid ni & Scriptotem quoq; ipsum
rectè *durum* dixerit? Docet lib. 2.

*Durius in terris nihil est quod vivat amante,
Nec, modò si sapias, quod minus esse velis.*

Quare Philetas & Propertius ob duros suos amores *duri*
poetæ. Nec ab simile admodum, quod Comicos, Tragicos
capimus ab argumento.

CAP. III.

Emaculata aliquoties Seneca Hippolytus.

Reverto ad Senecam, & ex vetusti codicis horto
quos excerpfi porrò salubriores flores, libens Hip-
polyto ejus in medicinam profero & usum. Ver-
su 13.

*Vbi per glacies lenis Ilissus, Vbi Meander super aequales
Labitur agros piger*

Negotium jam diu censoribus faceffit hic locus. Quid est
enim, *per glacies lenis Ilissus*? Sed bene sit illis libris qui versum
primum licet leviter faucium posteris reservarint. Noster
quidem, quem semper laudamus, illo deficit. Interim ta-
men non fraudandus sua laude cum proximum verâ suâ ve-
ste & mente præsentet: *Vbi Meander super inaequales*. Vult enim
Meandrum per scrupos & saxa labi. Et poscit historia e-
tjam sententia sequens: *Et steriles Amne maligno radit arenas*. Hoc
cum ita sit, præitur mihi egregiè ad versus prioris correctio-
nem. Nam lego:

Vbi per graciles lenis Ilissus.

Nec

A N A L E C T O R V M

Nec est dissimile quod de Acheloo ait in Oeteo, gracilisq; vado
serperet aquo. Et de Petauro Martialis:

Quid si per graciles vias Petauri
Invitum jubeas subire Ladam?

Bene vetus

Versu 212. Mediumq; sanos vulgus affectus tenet, Et se coercet modico:
Beneretus, Quod se coercet modico. Juvenalis:

Præstabat castas humilis fortuna Latinas
Quondam, nec vitijs contingi parva sinebat Tecta labor.

Versu 437.

Quid te ipse penis gravibus infestus gravas,
Quem fata cogunt; hic quidam vivat miser.

Animat priorem versum Cantabrigiensis: Quid te ipse penis
gravibus infestus gravas? Et statim scribit: hic quoq; vivat miser.
Fecero, quaq; quod valeat, ubicunq;. Vers. 493.

Nec scelera populos inter atq; urbes sita Novit.

† si permitteret versu

Valde probem quod exstat in eodem: atq; urbes scita. Arno-
bius: Ipsum adversum se Jovem remedia scisse. Quomodo & legi a-
pud eundem Gentium antagonistam optem lib. 5. pag. 155.
ubi editum, superq; sacris ejus origo hæc sita est. At, scita est rectum
sit. Vers. 701.

Nisi ita loqui Tacitus
aliq. auctores bene
deprehenderentur

Procul impudicos corpore à casto amove Tactus.

Cantabrigiensis, Pro impudicos.

CAPVT IV.

Valerius Max. mendis aliquod & glossematibus
libri ope purgatus.

Alerium Maximum Postremò & probè censum cum
Cantabrigiensis quodo Veteri diligentius in Anglia
contuli; & quæ superare videbantur invisa severis
illis

illis & accuratis Aristarchis libens hîc in rem & usum literarum collegi.

Prologo :

Aut quis compos mentis, domestica peregrinaeq, historia seriem, felici superiorum stilo conditam.

Cantabrigiensis Lycæi MSS. inspexi bina: Alteri præfatio hæc deerat. In altero liquidò legebatur: *felicitis seculi stilo cenditam.* quod præoptem. Cap. 17. libro primo: Non *puto* procul à Vessuvij montis radicibus positis castris. Idem Vetus, Prope ab Vessuvij. *Id* revocemus. Statim, *sciscitatusq, est siquidem talis habitus aut intrantem cubiculum aut exeuntem vidis.* Germanum erat *Seneca, Quotidie propius ab ultimo ...* in utroque prisco: *si quem.* Ibidem: Inter hanc noctem & supplicium capitis, quo eum Cæsar affecit, paululum admodum tempus intercessit. Ita quidem ex libris quibusdam Pighius. *Ergo* Constanter tamen alter noster custodiebat, Prævulum admodum tempus accessit, ut ambigere vix liceat quin scripserit Valerius, parvulum admodum tempus abcessit. Deinde: *Himæorum mania inter offusam ad officium & spectaculum ejus turbam, ut aspexit, hunc esse.* Vetus, Himæa eum in curiam inter, quasi non oppidi sed fæminæ ipsius nomen sit. Cogitemus. Cap. 8.

Sed ipsam celo junonem petitam portare se credentes.

Idem non malè, *Junonem præstitam.* Et statim Hoc modo Fortuna saviens, hinc vocem, *ijs vitam ademit, illi propria donat.* Vbi posteriores voces, *illi prop.* hîc ineptas censeo & nullæ rei. Delendæ itaq; vel fide libri. Deinde cap. 4. lib. 2.

Ea res avertit vulgi animum, & famam Scipionis magnopere quassavit.

Scriptum prævaleat, *vertit vulgi animum.* Consequenter: *Ludos & lectisternia, continuis tribus noctibus; quia totidem filij periculo liberati erant, fecit.* Vbinam, obsecro, in tota hac narratione trium meminit Valehij filiorum Valerius? Docuit in exordio duos ei filios fuisse & filiam unam. Quo quid adversus expressam

Senec. de provid. adversarum impetuum rerum vix fortis o
vertit animum

G

scriptu-

ANALECTORVM

scripturam clarius? Itaq; ex Veteri veritas reducenda: totidem liberi. Cap. 3. Ideoq; autori ejus Nævio adhuc honor est habitus. Ergone Valerij adhuc evo Nævius ob istud institutum honoratus? Futarunt id clarè alij, & juvat eos Liber in quo: Auctoriq; Nævio honos est habitus. cap. 6. Et Pericles dignus à quo talis muneris dandi posteritas potissimum initium caperet. In Veteri clarius & verius: talis muneris dandi potissimum sumeretur initium. Deinde, Sine lamentatione, sine planctu luctus funeris die, domestico sacrificio adjecitq; necessariorum convivio, finitur, confusa ista & obscura distinguit ita & illustrat Anglicanus: Sine lamentatione, sine luctu, funeris dies domestico etc. cap. 7.

Ut in acie exceptorum vulnerum nodosis ictibus cruore renovato, victoriarum, quos modo speciosissimos erat adeptus titulos respergeret.

Diffolutior hac & impurior junctura. Liber. victoriarum, quas modò fecerat, adeptos titulos respergeret. Nec desiderem hinc ultrà quicquam. Cap. 10.

M. quoq; Porcium Catonem admiratio fortis & sincera vite, adeo admirabilem senatui fecit.

Quæ nam hæc dicendi ratio, admiratio fecit admirabilem? Sequor veteres, in quorum altero, M. quoq; Porcium Catonem fortis & sincera vita adeo venerabilem senatui reddidit. In altero, fortis & sincera vite gravitas adeo venerabilem M. P. Catonem senatui reddidit. Facile videre est, quid distent æra lupinis. Sequitur continuò.

Ut cum invito Casare consule adversus publicanos dicendo in curia diem extraheret.

Non producere diem Cato dicendo quæsit, sed veluti fallere & quam citissimè terminare. Agellius de hac ipsa re, Eximebatq; dicendo diem. Falsa itaque vulgata scriptio, vera quæ in libro servata, diem abstraheret.

CAP.

CAP. V.

*Apulejus variè restitutus. Seneca semel. Prolixus.***E**gimus apud L. Apuleium apologiâ:*Ne tu Claudi Maxime nimis patiens vir es, & oppido proxima humanitate.*

Vbi manifestus in postremis vocibus error sit haud magnæ rei. Colvius plurimâ humanitate legendum censuit; Alius, primâ. Vir clarissimus Isaacus Casaubonus receptæ lectioni patrocinandum fere credit; Aliàs, si quid mutandum, placeat ipsi, proluxa. quod nobis jam diu in mentem fuit. Cicero ad Att. Interest nostrâ Plancum hoc animo lubenti & proluxo facere. Iterum: proluxa & benefica natura. Et ipse Apulejus, vive uxoris proluxam liberalitatem. Quæ omnia non tam Lucij hujus Africani bono fusius profero, quàm istius Hispani; qui libro de Beneficijs primò in gemino germano mendo. Ego emaculo, & legam: Itaq; nec aurum nec argentum nec quicquam eorum quæ à proluxis accipiuntur, beneficium est, sed ipsa tribuentis voluntas, Vulgo publicatur, quæ à proximis, quod omninò pariter natum ex compendiariâ librariornm scriptione. Quàm tamen id curiosorum hodie criticorum eluserit ingenia, testis CL. Gruterus suis ad Philosophum hunc locupletissimis notis. Ipse verò (ut homo indagine facili & felici) valde probabiliter certè auctoris mentem quam proximè, divinavera, prothymis. Modius, pro xenijs, elementis volentibus modo sensu. Sed sæpe exclamare jam juvat, ἀπλῆς ὁ μῦθος τῆς ἀλήθειας. Porro ex Apulejo duo tria adhuc promam, & paulabo: Editur Milesij sermonis lib. 2.

Cerdo quidam nomine negotiator accessit, eum diem commodum peregrinationi cupiens.

Invenit in membranis diligentissimus atque eruditissimus juvenis Casper Schoppius, sibi cupiens prævire. quod placeat quidem, si distinctiuncula porro illustres: accessit eum, diem

G 2

commo-

Cerdo videtur hic nomen proprium. Tertull. de praescriptis Cerdon quidam post hanc disputationem illius emerjit morion quidam note, laovesin illius approbave conatus e. lo
cap. 11.
Accessit his Cerdon quidam.

ANALECTORVM

commodum. Cerdonis enim non erat diem aliquem præstituerere (qui nec potuit) sed Caldæi istius, qui, ut ait Lucius, coronæ circumstantium fata donabat. Faciet ad rei lucem istud Iuvenalis:

*Quæ castra viro, patriamq; petente
Non ibit pariter numeris revocata Thrasilli.
Ad primum lapidem vectari cum placet, hora
Sumitur ex libro: si prurit frictus ocelli
Angulus, inspecta genesi collyria poscit.*

Exstat Saryrâ VI. & addit clausulæ vicem aptissimè Plebejum in viro positum est, & in aggere fârum. Deinde apud Apul. lib 3.

Verum statuas & imagines dignioribus, meisq; majoribus reservare suadeo.

Notatum jam alijs de majoribus ejus, quod ij videlicet nunc olim ad plures se penetraverant. Itaque variè adjuvare fatagunt. Alius vult, *meq; majoribus.* Alius, *dignioribus me ijsq; majoribus.* Ego hellenissimum agnosco & levi mole repono: *meiq; majoribus.* Exempla superinducere superfluum sit lectione præsertim Apulejana vel leviter exercitis. Eodem statim libro:

*Famq; luminibus meis vigilia marcidis infusus sopor e-
tjam in alium diem nos attinuit.*

Est ad manum unica solummodò editio, eaq; novissima; quæ tamen, ut posui, refert. Indubiè interim rectius sit; *in alium diem nos attinuit.*

CAP. VI.

Agamem non Seneca obiter percursa.

AD Agamemnonem paucula hoc quidem capite dabo; Sed aceruum contra carus sit vel unus ille de Hercule locus, quem jam annò Macrobianis Notis per occasio-

... IX sub fin.
nec sui molliorem
provocaverat

occasionem inseruimus. Quàm enim is contorserit etiam doctos, norunt Tragici hujus familiares. Itaque Versu 358. *Tibinexilibus Turba comis redimita venit.* Addit Scriptus, *supplexq. sui.* Deinde quod versu 546.

Tandem horreans

Aliena inertis tela mitti dexterâ?

Quid si ipse mittat?

Omnino non spreverim. Erat tamen in Veteri, *Quid si ipse instet,* voce valde item hîc apta, imò militari: Valerius, *Cum militem acrius sibi in acie instantem cominus interemisset.* Versu 885.

Quid si instet ipse. Vel. Quid si ipse instet

Haurit trementi semivir dextra latus

Nec penitus adigit

Non displicebit ejusdem scriptio: *Nec penitus figit.* Versu 890. *Cupit fluentes undiq. & cecos sinus Dissicere.* Evariant in postrema voce libri. Anglicanus, ut puto, non absonè *discissere.* Versu 895. *Sic huc & illuc impiam librat manum.* Melius liber, *impia librat manu.* Deniq; quod versu 570. reperitur in melioribus manu exaratis:

Nisi repugnaret veri sicuti modulus

Fam timent terram rates

Voluntq; maria? cecidit in lucem furor.

Firmat quoque Anglicanus. De sensu autem controvertitur. Gravis & firmi judicij censor ait innui posteriori membro; sub lucem demum desisse, ut solet, tempestatem. Delirio, de adventu diei quod dicit vix probum ob id quod sequitur: *Postquam litatum est, Phœbus in lucem redit.* Ego in æstu lectionis hac quasi mente capiebam: horruisse videlicet rates nauclerosque terram, ac omni vi renisos ad altum; sed furor & veluti fatum repressit eos ad terram sive facem à Nauplio dolosè accensam. Interim à sententia priori non temere recedo. Porro versu 724.

Agrestis ille alumnus evertet domum.

Cantabrigiensis, elicet domum. Fuerit fors, elidet.

G 3

CAP.

ANALECTORVM

CAP. VII.

Plautus Milite illustratus. Item *Asinaria*. *Casina*
Incensis, sine cena.

Dixi sœpicule & dico, nec dissimulo: Aptissimè tu Iosephe Scaliger manum & limam Accio Plauto adhibere possis. Quis enim te in omni Antiquitate exercitator? Quis doctrinâ, industriâ, diligentia excellen-
 tior? Possis itaque hæc commodissimè; & effecisti jamdu-
 dum ne infinitis locis æternum caligaremus. Tantum quod crebrò & scripta voce in operibus tuis promittis, præsta, & semel latinissimum nobis scriptorem e ruinis antiquitatis ve-
 ro suo vultu & cultu producito. Fiet, spero, aliquando, & hoc per remissiones. Interim nos saltuatim & vaga quadam conjectura potius quam certa cura, indicatum ibimus, si fors sanatum, laceras quasdam & latentium ulcerum partes. Mi-
 lite Sc. Rem ounem:

Postquam adbibere aures mee tue moram orationis.

Fuit qui ex Ennio, in fallor, faciendum censuit: *oram oratio-
 nis. Ego id tantum dixero, legi Mostellaria; orationis operam
 compendi face. Porro Sc. Hera eccum.*

MILP. *Non faciet bonum animum modo habeto.*

PYRG. *Vi ipsa se contemnit.*

ACR. *Metuo ne predicatio tua nunc meam formam exuperet.*

MIL. *Illuc curavi ut opinione illius pulchrior sis.*

Nisi memet ratio fugiat, fugit ea hic iterum librarios in locan-
 dis personis. Ista enim verba: *Metuo ne predicatio, omnino
 gloriosi etjam militis non Acroteleutij sint, Et sic disponendus
 locus:*

MIL. *Non faciet bonum animum modò habeto.*

PYRG. *Vi ipsa se contemnit!*

Metuo ne predicatio tua nunc meam forma exuperet.

MIL.

MIL. *Illuc curavi.*

Sententiæ nostræ non levis fundus est, quod iste Melphidippæ responsus, *illuc curavi*, nequaquam verbis istis, *Metuo ne prædicatio*, conveniat, at optimè hisce Acroteleutij:

A C R. *Ergo iste me metus macerat; quod ille fastidiosus est, Ne oculi ejus sententiam mutant, ubi viderit me:*

Atq; ejus elegantia meam extemplò speciem spernat.

Liquidò videre jam est quàm aptè respondeat his Milphidippa: *Bonum animum modò habeto, item, illuc curavi, ut opinione ejus pulehrior sis.* Miles interim seorsim arbitrans amatæ suæ sermonem ad Palestrionem conversus, audin, quam sese deprimat, me extollat? Certè, inquit, subvereor ne forma hæc tuâ jam laudatione mei deprehendatur inferior. Nec displicebit si scribi quis malit, *prædicatio sua*, quasi Acroteleutij laudationem capiat miles. *sua veteri dictione pro ejus.* Solens autem id arrogantulis istis ac eroticis; Ab amorè solo & amica se vinci sinunt.

Sc. *Fam est ante edis, Vbi editur:*

At scin, quid tu facias? facito fastidij plenum

Autumo fuisse: face te fastidij plenum.

Sed ad Militem uberius alias. Nunc videas velim, eruditissime Scaliger, si locum habere possit Casinâ, Sc. *Nec pol ego.*

Ille autem senem

Cupiunt extrudere incanem ex edibus,

Quomodo in Oxoniensi MS. liquido legimus; & superpictum adeo; id est, *sine cena.* Vulgò est, *incenatum.* Incenis tamen ut in verbis, *elinguis* & talia formatum antiquitus censeam, nisi tu dissentias, summe dictator.

CAP. VIII.

Ad Festum & Nonium aliquot conjectura.

Festi

ANALECTORVM

Esti obscurior locus est, quem haud satis discussum ^{h/103} haecenus à doctis invenio, Ego, si fors faveat, serena- ^h bo, Ait Festus,

Tyria maria in proverbium, Afranius Epistola: Hunc ferreum autem maria Tyria conciet.

Scriptum videtur in hominem tumultuosum & inmodicè loquacem. Quod si sit, clara satis literarum reliquiae, quae lucem faciant adiutæ leviter divinâ manu, Nam scribere gestiam:

*Aug. Conciant litora
& majuscula, ut sit initium
sequentis versiculi.*

Hanc ferream caudem Tyria maria concient.

Vulgatum Proverbium, caute loquatur, Ex eo quod cautes dum fluctibus marinis & continuis pulsantur horrendum resonent, Et hinc per ferream caudem, hominem fortassis quempiam immane tumultuantem notat, cumq; figuratè & eleganter quasi à Tyrijs fluctibus concitatum dicit. Plautus Trinummio, *Sua senectuti aciozem hiemem parat, cum illam importunam tempestateu conciet.* Porro, ut ferrea cautes ita Catullus ferreo ore dixerit & Hesiodus, γένοϛ σιδήρεοϛ. Sed aptissimè Seneca Hippolyto: *Vt dura cautes undiq; intractabilis resistit undis & lacescentes aquas longè remittit, verba sic spernit mea.* Addam, si tantum est, ex Nonio. *Laudatur in expergo: Extemplò vadit qua genitrix & omnis vocis expergit sono* *Fecerat olim I. Gulielmius:*

Extemplo exit, evadit pia

Genetrix, & omnis vocis expergit sono.

At exit & evadit synonyma sunt. Malim ego vix literis mutantibus;

Extemplò excita vadit quaq;

Genetrix, & omnis vocis expergit sono.

Idem in Phrygio: Phrygio qui pulvinar poterat pingere soliarde vivebat. videbar elementis haud ab horrentibus reponere: Phrygio, qui pulvinar poterat pingere, solâ arte vivebat. Apulejus, *Hic gracili pauperie laborans fabriles operas præbendo, parvis illis mercedibus vitam tenebat.*

CAP.

Emaculata Senecæ Troas auxilio Chirographi.

Dum coniecturis assidue & nudis insistimus, abesse vix potest quin sæpe & temerarie incurramus, imo malis medicinam polliciti, proferamus sectionem. Hoc & mihi ne accidat, cautè hanc viam ingrediar, & quantum pote, casci ævi libris veluti ducibus arte applicitus, religiose componam hos motus. Habemus Troade vers. 53. *Et quondam sacrum Regni jacentis.* Non prætereunda Anglicana scriptura; quoddam sacrum. Et fuit sanè sua & fatalis quædam vis ruenti huic urbi. Aspexit & Petronius: *Contraq; Troas Troja invocant sacra.* Vers. 114.

*Tibi nostra ferit dextra lacertos
Humerosq; ferit tibi sanguineos.*

Cantabrigiensis, humerosq; gerit. Vers. 195.

Hæc fatus alta voce, divisit diem,

Idem, alta nocte divisit diem. Vers. 221. *Apposita celso parva Lyn-
nessos jugo. Scriptus, imposta.* Vers. 390. *Vi calidis fumus ab ignibus
Vanescit spacium per breve sordidus.* Vidit doctus & diligens Delrio
frigus loci, & est profectò calidi elementi ineptiusculum e-
pitheton, *calidis ignibus.* Maluit ille, *calidus fumus,* & ita Angli-
canus. At turbat equidem quod sequitur, *per breve sordidus.* *nihilominus*
Sed liber idem habet, sordibus. Amo rescribere,

Vi calidus fumus ab ignibus

Vanescit spacium per breve sordidis.

Non magis, inquit, anima postquam deservit corpus super-
est aut usquam est, quam fumus ille qui ab igne jam sordenti,
id est, cineribus & quasi situ obvoluto, avolavit. Hæc Senecæ
& loci mens est. At nos ignoscimus homini præsertim
Stoico & illius evi. Vers. 445.

*et ex Epicuræ et Me-
trudoni schola . . .*

H

Non . . .

ANALECTORVM

Non ille vultu flammeum incendens jubar.

an volucrit patens?

Eximiè Vetus, intendens jubar. Vers. 1075. Vndiq³ effusa ducunt
Plebisq³ turba cingitur. Malim cum Veteri, affusa. Vers. 1084.
Vel saxum immines Muri cadentis pressat, servabat idem, saxum petens.
Vers. 1127.

Magna pars vulgi levis

Odit scelus spectatq³.

Nescio an assentiendum libro: peccatq³. Tacitus tamen lib. 3.
Histor. non absimiliter: Factum esse scelus loquuntur faciunt-
que.

CAP. X.

Ad Apulei de Mundo spicilegium. Solinus emendatus

APulejani Mundi fæces & nebulas aptè & feliciter se-
renavit Vulcanius. Vtinam pari felicitate depura-
rentur ejusdem autoris cetera, sed & ope pari. Co-
dex enim ille scripturæ & judicij boni fuit; & tu Vulcani qui
perlustrasti. Mihi et jamnum superant hæc pauca pag.
180.

Rektor mundi Juvenal

Restat, quod caput est sermonis hujus, ut super Mundi
rectore verba faciamus. indigens quippe videbitur ora-
tio de Mundo disputantibus, ut eisi minus curiosè, at
quomodo possumus, disseramus.

Locus mutilus quem supplet liber non tamen explet, legit:
Indigens quippe orationis hujus videbatur ratio nisi de Mundo reputantes
eisi minus curiosè at quomodo possemus diceremus, Omnino interseren-
dum censes, de Mundi rectore, eisi minus. Præoptem ego minori
motu, ita: Indigens quippe orationis hujus videbatur ratio, nisi, (de Mun-
do reputantes) eisi minus curiosè, at quomodo de eo possemus, di-
ceremus. Delituisse videantur binæ eæ voculæ in dictione,
quomodo. Evocavi, ut puto, non violenter & refero commo-
dissimè ad Mundi rectorem, quod præcessit. Est deinde pag. 224.
Et calè

Et cali spatium Sol annuâ conversione collustrat, ejusq,
comites amenus Lucifer, & communis Cylleuius stella.

Græci ita Mercurium
ἄλλοκρόβαλλον dice-
bunt. et κοινὸν
νοῦ κτῆρα.

Communcm Mercurium rectè dixit ex sideris natura, quia, ut
docent Caldæi, cum singulis erronibus pro positus sui ratione
participat. Et adde quod κοινὸς ἔρμης Græcis in prover-
bium abiit. Nec Varro præterijt, Avidus judex reum ducebat esse
κοινὸν ἔρμης. Supervacua itaque hîc Colviana & aliorum cu-
ratio. pag. 263.

Claudian. Communi
post fua ore

Videasq, illam civitatem pariter spirantem Pancheis
odoribus & gratè olentibus canis.

Periphrasticôs, ut solet, interpretatur Aristotelem Apulejus.
Verba quæ hîc aspexit hæc sunt: πόλις δ' ὄμῳ μὲν δυμαμά-
τῳ γέμει. Vnde profectò nihil elicias de cænis aut convivij;
nec aptè possis cum superioribus jam lineis abundè detexue-
rit illam telam. Scribo, graveolentibus scænis. Non satis ipsi
fuit posuisse benigniores suffitus, nisi subdidisset simul, gra-
veolentibus scænis. Scænum autem ex Festo, Varrone, Plauto in-
grati esse odoris unguentum satis, puto, notum est; Et juvat
MS. qui refert graveolentibus non grateolentibus. pag. 62,

Cujus extremus recessus in Meotim senescit & ex Hel-
lesponti fontibus concipitur.

Mones, Vulcani, in libro tuo legi, Helleponti fonte, quod præ-
fers vulgato. At ita abibitur à Philosophi præfinita mente,
qui de fonte tali nihil; nec alijs scio scribi. Quare, ut sine
ambagibus agam, leviter hîc lapsus exscriptor; Pingi debuit:
ex Helleponti fronte; Quod graphicè græcanicum istud συρισό-
ματῶν adumbrabit: Et amant ita loqui hi scriptores. So-
linus: Adversa Locrensum fronte ortus à Gadibus, finitur Europa sinus
primus. Tacit. à fronte Frisij exipiunt. Et statim, Ea, Ger-
mania velut frons est, quatenus Danubio prætexitur. Iterum Solinus,
Quod à circuitu ejus incipiunt Oceanus Gallicus, & frons septentrionalis.
Vbi tamen in MS. quo olim usus sum, pariter per imperitiam
scriptum juveni, fons septentrionalis.

ANALECTORVM

CAP. XI.

In Iuvenale aliquot ex libro racemationes.

Alde me Satyra capit, & maximè cum hoc sive ævum sive rerum hanc scenam cogito. Quis nunc Democritus ridendo sufficiat? Quis Heraclitus flendo? Nam quod ille de nummis extulit, crevisse videlicet amorem eorum, quantum ipsi: Ego de vitijs, qui jam sunt mores. Iunius itaque Iuvenalis, cui assiduum cum monstris ejusmodi negotium, qui medicinas saluberrimas moribus, qui catharica & cauteris acriter adigit humanis erroribus, sæpe nobis in manu sit. Legebam Sat. 1.

Quem patitur dormire nurus corruptor avara;
Quem sponsæ turpes, & pretextatus adulter.

Vbi MS. quem in Notis Macrobianis aliquoties laudavimus, non Pretextatus agnoscit, at pretestatus, ita: Quem sponsæ turpes, quem pretestatus adulter? Sat. 3. Possis ignavus haberi, Et subiti casus improvidus, ad cenam si Intestatus eas. Est deinde Sat. 8.

Exit ergo pretestatus...
tuus praemonitus et suis improvidus, ad cenam si Intestatus eas.
certus de admissione.
Pretestatus passivè ponitur.
ut illud Horatii.
bellæq. matris Corinthe, posteritas & Hirpini.
bus detestata. quod fortassis ignoratum mendo ac mutationi occasionem dedit

Zelotypus Thymeles, stupidi collega Corinthe.
In veteri est, Corinthe, quomodo & alibi Iuvenalis, Sed venale pe-

Convictus, thermæ, stationis omne treatum
De Rutilo.

Quod ex libro suo Lipsius depromebat, conventus, id & nostro confirmatur, & illo ejusdem Satyrici, Conventum tamen & pactum & sponsalia nostra Tempestate paras. Et statim, litore ab Oceano Gallis venientibus, scriptum in eodem, non Oceani. Sat. 12.

... vulgo mare oceanum

Alternum puppis latus evertentibus undis.

Lucret. l. 6 venti vorrentes acquora fronti.
a Horat. 2. Sat. 1.

Vellem ego: everrentibus undis, ut fieret illud Propertij: Nec nostra Achacum verreret ossa mare. Ibidem statim: Illuc Decidit, ut malum ferro submitteret, Optimè profectò Scriptus: Illud Accidit, ut malum ferro

lum ferro submitteret. Caper Grammaticus, Accidit aliquid aduersi, contingit aliquid pulchri dicito. Exstat deinde Sat. IX.

Et duo fortes

De grege Mæforum, qui me cervice locata securum iubeant clamoso insistere circo.

Liber idem disertim; Medorum, adeò ut Sat. 7. mihi etiam verum videatur, Perq; forum juvenes longo premit assere Medos, contra quam censet vir doctus, qui Mæsis solis roboris hanc laudem dat. Strabo tamen etiam de Medis lib. XI. Atq; hoc, inquit Medorum est, quamquam non omnium, sed montanorum, eum in regem eligere, qui fortissimus sit. Et Seneca in apocolocynthosi Claudiana: Pictaq; Medi terga fugacis. Interim non dissimulabo reperisse me etiam hisce diebus in melioris notæ MS. vulgatam lectionem, de grege Mæforum. Fecerat ejus mihi copiam humanissimus & doctissimus vir Eilhardus Lubinus, qui in hoc Rostochiensis Lycæo publicè humaniores has artes & cum laude profitetur. Porro locus iste Sat. 10.

Conjugium petimus, partumq; uxoris: at illis

Notum qui pueri, qualisq; futura sit uxor.

Ex Plauto, in fallor, haustus. Ait Milite Sc. cohibe, Tum no uxor mihi insignitos pueros pariat postea, Aut varum, aut valgum, aut compernem, aut petum aut broncum filium. Et ille supra:

Rex Pylius, magno si quidquam credis Homero,
Exemplum vite fuit à cornice secunda.
Felix nimirum, qui tot per secula mortem
Distulit, atq; suos jam dextra computat annos,
Quiq; novum toties mustum bibit. Oro parumpet
Attendas, quantum de legibus ipse queratur
Fatorum, & nimio de stamine, cum videt acris
Antilochi barbam ardentem: nam querit ob omni,
Quisquis adest, socio, cur hæc in tempora duret,
Quod facinus dignum tam longo admiserit ævo

H 3

Adum-

ANALECTORVM

Adumbratus quodammodo à Propertio:

*Atq; utinam primis animam me ponere cunis
Fussisset quævis de tribus una soror.
Nam quò tam dubia seruetur spiritus hora?
Nestoris est visus post tria sæcla cinis.
Si tam longeva minuisset fata senectæ
Gallicus Iliacis miles in aggeribus;
Non ille Antilochi vidisset corpus humati,
Diceret aut, ô mors cur mihi sera venis?*

Denique Manuscriptum, quod dixi, uti receptas quandoque lectiones retinet, ita vicissim cum nostro sæpicule facit, Edirur vulgo Sat. 13.

*Nec prius inde domum, quam tota novacula sevos
In ventres abeant.*

Referebat idem, in ventres habebant, & superpictum, abeant. At noltrum disertè, in ventres habeant. Et statim: Ac vilis sacci mercator olentis. Vterq; liber, à Siculis sacci mercator olentis. Quod ego germanum censeo; sicut & Sat. 8. Res haud mira tamen, ci-harado principe mimus Nobilis. Vbi vulgo, natus Nobilis. Et talia alia passim; sed nos jam aliò properamus.

CAP. XII.

*Multa Casinâ emendata. Ad Pervigiliÿ
scriptorem conjectura. Accuratum*

REdimus ad Plautum; & quicquid porrò Casinâ in-
dicio libri invenimus, communicabimus cum fide.
Prologo:

Hæc quum primum acta est, vicit omnes fabulas.

Fuit in scripto., primatum. fortassis, primatim. Et statim, Sed ab-
sentes tamen profunt presentibus, idem, sed tamen absent. Deinde,
Eijcite

Eijcite ex animo curam atq; alienum es. Vetus, ducite ex animo, fuerit, educate. Iuvenalis; Occulta ad patres eduxit crimina servus. Porro ubi ait, Latine Plautus cum latranti nomine, scriptum ad oram, Casinam intelligit. Quod convenit cum eo quod alibi in hunc sexu: nolo mihi oblatricem in adis intromittere. Hoc additum volui, quia certasse doctos comperi quid esset hic latrans nomen. Sub fine: Et hic in nostra terra etiam in Apulia. Abest à Veteri, etiam. Et rectè. Terra Apulia, ut terra Gracia jam pervulgatum sit. Sequitur Sc. Non mihi.

*Profeci, rure rectè qui curet, tamen
Ego, huc quod veni in urbem, ubi impetravero.*

Bene liber; qui curet tamen. Et statim, Quam tu ejus potior fias, non, potior. De quo omnino ad I. Gulielmi Plautinas Quaestiones visere vos velim. Diende Sc. 4.

Omibus rebus ego amorem credo, & nitoribus nitidis antevenire.

Quod in libro inveni Plauti *γνώσιον* est, nitoribus nitore antevenire. Anteit, inquit, omnibus rebus amor & ipsis nitoribus nitore. Infra: munditijs munditiam antideo. Solenne autem latinis; qui amoribus aut similibus amœnitatibus occupati, nitidos dici. Plautus vel eadem hac scenâ, Qui postquam amo Casinam, magis niteo. Et juvenalis: Hec eadem illi Omnia cum faciunt, hilares nitidq; vocantur. Apud Pervigilij Veneris scriptorem hac parte peccatum est, Vulgatur:

*Nec Ceres nec Bacchus absunt, nec poetarum Deus,
Detinent, & tota nox est pervigil à cantibus.*

*^ cui accedit et
Martialis lib. 1.
Lautior et nitido
Sis meliore licet.*

Ego ex re ipsa reponam, denitent, & arbitrabuntur docti. Scena quinta:

Qui illum dij omnes deaq; perdant,

Scriptus refert, sui illum dij. Quod ego non spreverim. Intelligat autem uxorem & eos qui armigero magis quam Villico in Casinâ ducendâ favebant. Liquet ex subsequis hisce verbis:

omisit Taubmann

Inimica

ANALECTORVM

Inimica est tua uxor mihi, inimicus filius, Inimici familiares.

Ad quæ Stalino senex: *Quid id, inquit, refert tua? Vnus tibi hodie dum propitius sit Jupiter, Tu istos minutos cave deos floccifeceris. Sc. Face Chaline:*

Quid si proprius attollamus signa, eamusq; obviam.

Vetus, fiamusq; obviam. Et statim: Atq; ego censui abs te posse hoc me impetere, uxor mea, habet idem, mecum impetrare, quod valet, me. Quomodo, mecum orare, tecum orare pro me, te, proletarium est apud Comicos. Sc. Ut properarem.

Non castor vilis emtu^s est, modio qui venit salis.

Cum in Scripto reperissem, velis, suspicabar extemplò faciendum, Non castor veles emtu^s st. modio qui venit salis? De modio salis vide quæ observavit in Centurionatu Nobiliss. Doufa. Sc. deinde, Nulla sum, Sybillæ folium sint ista verba:

P A R. Here mi. ST. Quid vis mea ancilla? P A R. nimum sevis

ST. Numerò dicis.

Nam qui hîc faciat, numerò dicis, quod esset, nimum citò, ut video velle interpretes? Non ambigio quin assensuri mihi omnes, si legam: ST. Num hero dicis? Nam erat in Veteri, Non hero dicis. Sequitur. Sc. Vide fur.

OL. qui herus.

ST. Cujus tu servus es. OL. servus ego? STA. atq; meus. OL. non sum ego liber?

Memento, memento. ST. mane atq; astra OL. omitte. servus sum tuus.

Optimè est.

Quam sæpe personarum notæ turbaverint, alij & nos etiam hisce libris non semel demonstravimus. Hoc loco iterum faciemus, & liquido rescribendum monemus, OL. omitte. ST. servus sum tuus. OL. optimè est. Quam conjecturam nostram non res solùm ipsa probat, sed cogunt quoq; sequentia hæc

senis

senis verba: *mi pater mi patrone. & statim, tuus sum equidem. Sc. nulla sum.*

illa autem senem

Cupiunt extrudere incanatum ex adibus.

Monuimus superius capite, nil fallor, septimo, haberi in Anglicano, *incanem.* & fugit tunc admonere idem esse in lectionibus Langianis & Camerarij editione primâ. Dubitare idcirco de bonitate nefas sit. Infra Sc. *age tibi cen. St. at ego amo. OL. ago hercle Nihil facio tibi, amor, pericli: Non videatur abs re quod retinebat idem Vetus, Nihil facio tibi, amator, pericli.* Deniq; quod primo loco dicendum fuerat, Sc. primâ ubi editur:

Post autem, nisi ruri tu ervom comederis.

Invenisse nos in Oxoniensi Veteri, *nisi tu ruri aceruo mederis;* quomodo liquidò et jam præferunt Langij lectiones. Ille item Germanici populi flos illibatus Ioachimus Camerarius, similia vestigia deprehendit in suo. Plauti itaque mentem, & ductum literarum subsequuti; valde verisimiliter reponimus:

*ervum pabulum et
abus bonum est. vid.
Plaut. Mostell. l. 1. scy
itaq. minatur ervum.
se illi ervum, i. h. q.
cum cibum esse daturum.*

Post autem nisi ruri tu aceratum ederis.

Aceratum quod palea sive acere permistum est, quæ dictio, remotior fortassis librarios turbavit. Festus itaque, qui reser-
servavit, ad eundem.

Fest. aceratum

CAP. XIII.

In Statio Papinio variae emendationes.

Propertij lectio vetus retinetur.

Sed à Plauto pausa paulisper esto. In Sylvas Papinianas ab eo, & cum Comico illo, odorans quasi canis venaticus, maculas aliquot eluere conabor non boni moris. Habemus Stellæ epithalamio. Vers. 239.

Hic eques, hic juvenum questus stola mixta laborat

I

adulter-

ANALECTORVM

coetu eorū dicit Gevart adulterina omnino dictio questus, & nisi fallor, germanissimam reduxi minimā mutatione. juvenum castu. Idem alibi:

Hic tibi festa
Gymnas, & insontes juvenum sine castibus ira
Annua veloci peragunt certamina lustro.

Hoc itaq; meridie puto jam liquidius; nec ambigendum quoque vers. 274.

Cumq; tuos tacito natura recessu
Formarit vultus, multum de patre decoris
Plus de matre feras.

quamvis et vulgatum locum habere potest. Quin lumen suum reddatur illuni, ut sic loquar, loco, si refero leviter: *Cumq; tuos tacito Natura recessu Formaris vultus.* Apostrophicōs, ut solet, ad Naturam. Alibi, *Tuq; oro, Natura sinas, cui prima per orbem jura animis sociare datum.* Stoteria, Vers. 27.

Nec conscia detur
Pircne, largos potius mihi gurges in haustus
Qui bibitur de fonte tuo.

ita Gevart. Facio: largos potior mihi gurges in haustus. Martialis; Nam quis ab Aonio largius amne bibit? Deinde Vers. 69. Expediam. Genus ipse suis, praemissaq; retro Nobilitas, nec origo latet. Rescribe: Expediam genus. Ipse suos. Epiced. in Glauciam vers. 129.

Brevibus contringere lenis

Pectora.

ita Gevart. Videtur fuisse: lanis. & statim vers. 164. Prodigus, & totos Melior succendere sensus, legendum, census, liquet ex ipsa re. Surrent vers. 127.

Dubio, quem non in turbine rerum
Deprendit suprema dies.

Malim ego: dubium, vel maximè quia sequitur: sed abire paratum, Et plenum vita. Arbore Atedij Vers. 47.

Spargere

Spargere tu laticem, & folijs turbare memento.

Peccat hæc lectio adversus religionem Veterum, qua anxie exoptabant ut molliter decubarent defunctorum amorum ossa. Deinde, vel absq; hoc sit, quomodo turbare laticem dicentur folia illa levia & caduca? Hæc cum ita se habeant, non diu de medicina dispiciendum fuit. Nam ecce occurrebat calidè:

Spargere tu laticem, & folijs umbrare memento.

*vulgatum e in ge-
vart.*

Et, ut spero, et jam validè satis ad hunc ægrum. Quocirca & statim quoque malim, & illæsa tutabor utrimq; senectâ, non utramq;. Ad rem porro facient hæc ista Propertij:

Di faciant mea ne terrâ locet ossa frequenti,

Qua facit assiduo tramite vulgus iter:

Post mortem, tumuli sic infamantur amantum,

Me legat arboreâ devia terra comâ.

plinius lib. 12. caps.

de plata-

Epiced. Pileti Vrsi, vers. 78. *Sesq; videndo Torfit, & invidia mor-
temq; amplexa, jacenti injecit nexus. Verum erit, invidiam. Facen-
ti injecit nexos.* D. Hieronymus, *Non stantibus coronam, sed jacen-
tibus manum porrige. Est deinde Hercule Surrent. lib. 3.*

Cum prima novercæ

Monstra manu premeres atq; exanimata doleres.

Scriptit haud dubio ita Papinius; et jam Propertius lib. 1. eleg. 16. *Frigidaq; Eo me dolet aura gelu. Vbi tamen dolat, malum pe-
dem intulisse vulgò videre est. In Lachrimis Hetrusci ver-
su 50.*

*plane hoc aliter se-
vart.*

Proprijs sub regibus omnis

Terra premit.

Scire velim quid sit hîc, terra premit. Sed legam ego: *Terra tre-
mit. Idem ad Menecratem, dulci tremit ecce tumultu Tot dominis
clamata domus. Ad Claudiam uxorem vers. 24.*

*Sed fuit proprijs
sub regibus omnis
Terra, premit felice
regum diademata
Roma. Nisi fuerit,
felix regum diade-
mata Roma.*

Servet, & in senium tua, que me vulnere primo

Intactum thalamis, & ad huc juvenile vagantem,

*Statius Epiced. in filium v. silv. 5. v. 2. leg nunc ^I Castaliae. Fixisti
non ne Castaliae, ut servat.*

ANALECTORVM

Fixisti, tua freno libens docilisq; recepi.

Vix credam hæc hæctenus à quoquam intellecta plenè, nec intelligenda adeò, nisi stili acie aperiamus, ita:

..... Servat: ex nostro ... Servet & in senium. Tu quæ me vulnere primo
Intactum thalamis, & adhuc juvenile etc.

Porro libro quarto ad Menecratem non recte item editur:

Cumq; tibi vagitet tertius infans
Protinus ingenti non venit nuncia cursu
littera.

Ita edidit Servat.

Nam ex filo sermonis indubium rescribere: Cumq; tibi vagiret.
Nec majus, quàm elementis, erratum invaluit lib. 5. at quàm
sensu immane majus. vulgatur Sylvâ primâ sub finem: Lumi-
ne purpureo tristes aperire tenebras, Cum omninò contrarium ex
mente Papinij sit scribendumque: operire tenebras. Proserpina,
inquit, si pias purasque mentes adventare cognoverit, præ-
mittit meliores animas quæ orci horrorem aspectu benigniore
exhilarant, flores præspargant, nubilia serenent. Inauic
iterum Epiced. Patris:

nihil hic Servat.

Si laudanda precor, tædas auferte comasq;
Eumenidum, nullo sonet asper janitor ore.
Centaurusq; hydræq; greges, scyllæaq; monstra,
Averse celerit valles.

CAP. XIV.

Octavia Seneca obiter recensita.

Xstat Octavia vers. 180.

Solatur iste nostra, non relevat mala.

Quid? nonne relevet id jure dolorem quod dolenti solatio
est? Scriptum itaq; adiimus in quo: rebellet mala. Non me
fugit quod voluit revellit mala. Solabatur quidem, inquit, insi-
tum illud & occu litum malum, sed non revellebat. Vers. 375.

O quam

O quam iuvabat (quo nihil magis parens
 Natura genuit, operis immensi artifex)
 Cælum intueri, solis & currus sacros
 Mundiq; motus, solis alternas vices.

Hiantia hæc & luxa. Liber vix iuvat; in quo tamen cursus
 non currus. Conjectabo: cælum intueri solus, & cursus sacros. So-
 lus intueri cælum, quasi videlicet securus nec alius curæ. Philo-
 sopheri hæc monetâ, ut aliæ poetæ hujus plurima, percussa sunt.
 Ait Natural. 1. Securè spectat occasus siderum atq; ortus & diversas con-
 cordantium vias. In Epistolis, Libebat intueri signa ex media cæli par-
 te, vergentia, rursus ex occulto alia surgentia. Quid ni iuaret vagari in-
 ter tam latè sparsa miracula? Vers. 454.

An patiar ulro sanguinem nostrum peti,
 Invisus & contemptus ut subito opprimar.

Impura & minus hæc apta arguit noster & alij scripti, quibus
 est, Invisus, & contemptus. Quod quis defendat. Tamen vi-
 dendum num aptior historiæ divinationo nostra, An patiar ul-
 tro sanguinem nostrum peti Invisis, & contemptus. Nam dolet &
 quæritur tantum Nero de impunitate eorum, qui adeò ipsi
 superbi atq; indomiti insultabant. Addit statim:

Exilia non frege summos procul
 Plautum atq; Sullam. Et deindè,
 Tollantur hostes ense suspecti mihi.

Vers. 784.

Quæcumq; claro marmore effigies stetit,
 Aut ara fulgens, ora Poppæe gerens.

Acer sagaxq; nostri ævi censor non negat quidem aras etiam
 positas Poppæe, sed quod illæ os ejus gessissent, haud putat.
 Scribendum itaq; voluit, Aut ara fulgens. Et verò in Anglica-
 no reperi, Aut ara fulgens arca Poppæe gerens. Quod vide si ju-
 vandum leviter legendumq; Poppæam gerens. Aram cretam cæ-
 perit quadratum illud pedimentum, aut ut Poeta appellat,
 aras, quibus impositæ hodieque Romæ visuntur clarorum
 I 3 imagi-

ANALECTORVM

imagines. Dixit superius, Ipsamq; toris detrahat altis. Et Iuvenal. Descendunt statua vestemq; sequuntur.

CAP. XV,

Invita vita comus. pamenire. Apulejus
varie adnotatus.

APulei de Asino libros ubi lectitamus reficit nos plurimum & tenet jucundissimi sermocinatoris erudita pellacia. Maculae tamen, quae saepe & faede intercurrunt, nonnihil offendunt. Aliquot hoc capite, si pote, Morboviam abigamus. Lib 2.

*Quid cum capillis color & nitor splendidus illucet?
Et contra solis aciem vegetus fulgurat, vel placidus
renidet.*

Labat in fine oratio nisi erigas & scribas, placidus renidet. Expressit alibi, sic tuis istis micantibus oculis & rutilantibus buccis & renidentibus crinibus. Sed leve idipsum; & puto occupatum. Sequitur lib. 6. de Psyche's ærumnis:

Certe vel illic inventura vita pessima finem.

Quæ lectio à magno illo interprete est. Vetus refert, invita vitæ pessima; Quod Apulei existimem; & agnosco phrasim veterem. Dixit lib. 8. Sed ægrè manibus erepta suorum invita remansit. At turbat nihilominus ita vox ista pessima, quam in postura, sive ad literarum reliquias plenius in perpessura mutem, ut talis exurgat orationis forma; Certè vel illic invita vita perpessura finem. Arnobius, Mortem nec ipsam perpeti succubisset tanta si non agenda res esset. Et Propertius, Caucasæ etjam si pateremur aves. Deinde supra libro 2. Sunt prima hujusmodi divinationis experimenta, Mallem ego, Sunt priva hujusmodi, sensu etjam non nolente. Iuvenal. Sunt quedam vitiorum elementa. Et Floridorum secundo ubi ait, lunam luminis solaris discipulam, videtur dicere voluisse: decipulam, quod Luna à Sole lumen omne desumat, sive ut ipse loqui amat, decipiat. Porro libro sermonis Milesij 10. ubi vulgò

*Virg. 4. Aen. Quid
vitam movor invisam?
Invitam itaq; Apule-
ius dicit, Virg. in-
visam. nisi in Apu-
laco fortasse fuerit,
invisa.*

Florid.

vulgò editum: *Horæ pulcherrimæ, quæ jaculis floris ferti & soluti Deam suam propitiantes, sciissimum construxerunt chorum, dominæ voluptatum Veneris coma blandientes.* At Schoppius lectionem eam etiam tacentem se visurum quemvis esse corruptam, non item quomodo sananda, si vel maximè hanc veteris libri scripturam depromserit: *Veris coma blandientes.* At eam ego ambabus accepto; & amo eruditissimum juvenem de tam fida lectionum tallium suggestionem. Super *coma* verò quæ ex Festo & Glossario in Macrobianis Castigationibus annotavimus, hinc non iterò; addi tantum ex Philostrato velim *περὶ εἰκωνῶν*, *Comum* esse saltationis & carminis genus, quod & tibiâ & fistula in comisationibus olim ob ebrietatem celebratum. Denique & herbaceum fasciculum exponi ab interpretibus Græcis; unde etiam *κωμῶδες*, ἢ *μίτρα καὶ εὐτελής ποὰ*. Videndus insuper libro de *Comædiæ origine* Iulius Cæsar Scaliger. Præcessit libro nono:

Nec, ille prostratus ac preventus vulneribus, ullum reperire quiens salutis subsidium, quod solum restabat, simulabat se mortuum.

Capella lib. 5. de Aucton

Cogitavi olim ex mente Lucij haud incommodè rescribi posse, ac *preveniens vulneribus*. Nunc MS. reservare intelligo, *premoventes vulneribus*. quod quid sit, ipsi qui adferunt, juxta mecum sciunt. Interim, quod posui prius, non abhorret à sensu. Itaq; repeto & lego: *ac premeniens vulneribus*. *Præmenire*, ut Plautus *Cistellariâ*, *admenire fabricas* & *Pseudolo*, oppidum *admanire*. Sed ipse Lucius paulò ante haud absimiliter: *Nec ille ut primum humi supinatus est, vel repugnare, vel omnino munire se potuit.* Porro *premenire* translata hinc è militia dictio pro, *mænibus munire* veluti, ac *protegere*; quomodo *admænire* pro *ad mæniam ad movere*, adnotavit ad istud Comici adolescens doctus. Deniq; libro undecimo.

Seu Phæbi soror, quæ partu fetarum medelis lenientibus recreato, populos tantos educaſti.

MS. retinet: *medelis lenicibus*. Legam totidem syllabis: *elicibus*.
Seneca

Arma in manibus, quibus se vel commanire solent, ut ad adversarios vulnerare.

Plaut. Iphigenia, mœnibus, struit, ædificat.

Sic apud Capellam lib. figuræ illius.

A N A L E C T O R V M

Seneca de Providentia: *Prout illas Lunare sidus elicit. Et Fe-*
stus, Egerie nimpha sacrificabant pragnantes, quod eam putabant facile
conceptam alvum egerere. Horatius in carmine Seculari: Rite
mattiros aperire partus, lenis Elithya Tuere matres, Sive tu Lucina probas
vocari, sive Genitalis. Dixerim fortassis hinc aliquid; Interim
nihil praesto.

C A P. X V I.

De Petronij lectione suspicio. Ausonius emaculatus.

Arbitero Petronio excellentissima jamdiu ingenia &
 sententia sua vitam a barbaris redimerunt, & limam
 vigorem pro parte reddiderunt. Illud adhuc est de
 balneatione Eumolpi quod tenuit castigatores:

At ego ne mea quidem vestimenta ab officioso recepis-
sem, nisi notorem dedissem.

Disputant hic quid proprie officiosus. Ego mendum esse cen-
 seam, & legendum: *At ego ne mea quidem vestimenta ab officio solus re-*
cepissem, nisi notorem dedissem. Ab officio interpretor post officium
sive lavationem. Quam voce usus ita alibi & saepe Petronius,
sed disertè interp. historiae Apollonij in re pari: Accepto ceromate
docta manu circumlevit ei, deinde in solio fovit, & exeunte rege ab offi-
cio decessit. Sed de Petronio post videbo; nunc Ausonij locus
Epistolae de occulta scribendi ratione ad Paulinum discutien-
duus est:

Lacte incide notas, arescens charta tenebit
Semper? inauspicis prodentur scripta favillis.

Quae implexa adeo & obnubila ut nec ipse illustret Phaebus.
 Erutum tamen alijs ex libro Veteri; *inauspiciis prodentur scripta fa-*
villis. Quod quam Voce probius, quam sensu nihilo illustrius.
 Cui enim rei, *inauspiciis favillis?* quasi videlicet videri favillae
 non possint, & ipsae (quod nescio quis annotavit) et jam cae-
 cae sint. Verum arcanum illud haud erit arcanum ultra, si le-
 gas mecum:

Lactis

*Quid. 3. de art. am.
v. 620.*

Lacte incide notas, arescens charta tenebit
Semper inaspicuas: prodentur scripta favillis.

CAP. XVII.

Epistola D. Cypriani ad Donatum ex libro
sparsim recensita.

EST penes nos antiquæ & bonæ notæ, id est, manu exaratus Cæcilius Cyprianus. Eum per otium aliquando cum melioribus seu vulgatis editionibus contendimus diligentius; Sed, dii boni, quantum mutatus ab illo Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis! Sed haud ille Achillis alicujus indutus exuvias at nescio theologastri cujus & suffeni, indocti, inficeti, haud digni deniq; qui præ illo palum figat in parietem. Sed de hoc alias. Nunc illud ad Donatum Epistolium, unde splendidæ, magnificæ ac jucundæ dictionis exemplum citavi: Augustinus, cursim emaculare tentabimus:

Bene hic studia in aures damus, & cum in arbores & vites quas videmus, oblectante prospectu, oculos amœnamus, animam simul & auditus instruit & pascit obtutus.

Fædavit elegantissimum locum mala & mustea manus. Itaque Vetus: & dum in arbores & in vites videmus. Et statim:

In judicij contentione pro rostris opulenta facundia volubili ambitione jactetur, cum de domino etc.

Exstat in eodem, In judicij, contione pro rostris. Deinde ubi sequitur, Qui impossibilis ajebam tanta conversio est, ut repente ac perniciouser exuatur, quod vel geminum situ materia naturalis obduruit, vel usurpatum diu senio vetustatis inolevit. Liber legit: genuino situ. Et ego amplius, Quin impossibilis. Continuè: Nam & ipse quàm plurimis vitæ prioris horroribus, Vetus, erroribus. Et statim: Ociosa jactatio, quamvis jactatum possit esse sed gratum. Idem, odiosa. Paulo inferius:

Inde jam facultas datur castitate sobria, mente integra,

K

virtute

ANALECTORVM

virtute sincera, voce pura, in medulla adolescentium
posse venenorum virus extinguere, animorum desipien-
tium labes sanitate purgare.

Abest scripto, virtute sincerâ. Deinde legit, ut ego censeo, e-
mendatissimè, in medelam dolentium posse. & statim, desipientium la-
bes reddita sanitate purgare. Ait deinde:

Sed quod necdum corpus ac membra nutavimus, adhuc
carnalis aspectus seculi nube scatur.

Bene Vetus, cecatur. Et porrò: Jam seculi & ipse misereberis,
tuiq; admonitus & plus in deum gratus majore letitia quod evaseris, gratu-
laberis, faciendum; tuiq; admonitus & pius, in deum gratus. Et ite-
rum: Cothurnus est tragicus prisca facinora carmine recensere, scripta
lectio, prisca carminum facinora recensere. Nec longè:

Audacia prorsus convitijs faciens & impudentia congruens impudicis.

Ille Batavorum gloria Desiderius Roterodamus legendum
olim suspicatus est: Audacia pro convitijs faciens; ut esset sensus,
audaciam convenire convitianti. At noster nubilum hoc
omne felicissimè serenat: Audacia prorsus cum vitijs faciens. Pris-
ca ea, & frequentata et jam hodie dictio. Idem supra: Nam
& materia dicendi facit mecum. Et statim ubi ait: Quicquid jam
voce delinquitur, minus est: à Petronio mutuatum, qui scripsit;
Quicquid dixero minus est. Sicuti & illud ibidem, Judex? sed sen-
tentiam vendit. Qui sedet crimina vindicaturus, admittit. Petronius
idem: Atq; eques in causâ qui sedet emptâ probat. Sequitur apud
Cyprianum:

Nullus de legibus metus est; de quaestore, de judice
pavor nullus.

Vetus, de quaestore. Quomodo apud Plautum; & Manil. Que-
stor scelerum veniet vindexq; reorum. & Arnobius: Aut quis quaestor,
quis arbiter cervicibus tantis erit qui inter personas hujusmodi aut vindicias
justus dare aut sacramenta conetur pronunciare non justa. Festus ta-
men: Quaestores, inquit, dicebantur quod quærerent de rebus capitalibus.
Interim ita dictos qui curam ærarij gerebant, frequentius pu-
to. Iterum Cyprianus:

Quos

Gellius 15. 23. ex iis
nationibus, q̄ cum
Sertorio faciebant

Manilius

Quaestor in alto
Conspicuas solio pertentat crimina Minos.

LIBER SECVNDVS

439

Quot tumentium contumeliosa vestigia stipatus, clientium cuneis ante praecessit.

Liber, stipatus in clientium cuneos. atq; iterum: Tunc rei familiaris exhausta damna cognoscuntur, idem, noscuntur. Et statim; Non cibus securus somnusve contingit, legendum, securo. Atq; ibidem continuè, Cum exonerare se possit & relevare, pergit magis fortunis argentibus incubare. Liber dictione venusta & veteri, fortunis argentibus incubare. Cato in originibus: complures ex agro accessitavere, eo res eorum auxit.

Sed gratuitum de deo munus, religiosa mente concipitur & facile est, & ut sponte sol radiat dies illuminat, fons rigat, imber irrorat, ita se spiritus caelestis infundit, postquam autorem suum caelum intuens divina cognovit, sole est ac omni terrena potestate sublimior; id esse incipit quod esse se credit

Locus quia insignior, sed hic glossematibus & aliàs fædè turpatus, producam quâ facie servatur in libro?

Et gratuitum de deo munus & facile est. Ut sponte sol radiat, fons rigat, imber irrorat, ita se spiritus caelestis infundit. Postquam autorem suum caelum intuens anima cognovit, sole altior & hac omni terrena potestate sublimior, id esse incipit quod esse se credit

Habemus denique sub finem: Quem ille divitem fecerit, nemo pauperem faciet. liber: quem ille divitem mandatorum suorum fecerit. Et statim, Pingamus hanc domum, pingamus innocentia, illuminemus luce justitiae. Eximiè MS. Pingamus hanc domum pigmentis innocentia. Et erant plura, sed hæc vel in gustum suffecerint.

Vid. ad hæc Ter-
tullian. cap. XII. de
Anima

CAP. XVIII.

Stare ad proram. à se mutuam sumere.

brumalis flos. Seneca variè

emendatus.

K 2

Sed

ANALECTORVM

Sed ad Philolophum Senecam per intervalla regre-
dior, & ejus libro, qui Epistolarum inscribitur, quæ
obiter enotavi non notata vetustis aut novis cen-
soribus hoc capite proferam; ipsi Senecæ seridè medendi ani-
mo & admiratoribus illius affectu gratificandi. Epist. 68.

*Ille Neapoli inclusus est, ille multis annis non transiit
domus suæ limen.*

Exstat in plerisq; calamo pictis: *Neapolias inclusus.* Vnde cogi-
tatio mihi nata desiderari hîc quid signantius & fuisse for-
tassis, *Neapoli, ac si inclusus, est,* diductis elementis quæ coalve-
rant. *Neapolin* autem veluti hominum otiosorum diverso-
rium, notatum olim, Flaccus intelligi dat dum ait; *Et otiosa cre-
didit Neapolis.* Epist. 77.

Vivere vis, scis enim, mori times.

Hæc non capi magis scio, quàm si à sphynge prolata. Quomo-
do enim vivendi scientiâ illi attribuat qui mortè exhorrescit?
Rationi id omni adversabitur & sententiæ huic toti: Ait sub-
sequenter: *Quid porro? ista vita non mors est?* Hæc dum attentius ex-
amino & literarum et jam continuum ductum noto; credam
scripsisse Philolophum: *Vivere nescis, dum mori times.* Omnis hæc
disputatio id agit potissimum, ut nec vivere doceat nec vitæ
viam noscere qui rimet fatum. Exemplo hoc deniq; illu-
strat & claudit: *Cæsar, inquit, cum illum transeuntem per latinanæ
viam unus ex custodiarum agmine demissâ in pectus vetere barba rogaret
mortem: Nunc enim, inquit, vivis:* Epist. 82.

*Ridere libet ineptias græcas, quas nondum, quamvis
miser, excussi.*

Rectè quæritur hîc à viris eruditis quomodo miretur id Se-
neca quod irridet. Tentabant itaq; *quamvis iners.* Imò po-
tius, *impiger,* sententia depostulet, & arripuit Gruterus; nec
literæ fastidiunt valde, nisi quod scripta lectio una, liquidò re-
ferat, *evitet,* quod verum fortasse propius sit, fueritq; : *quam-
vis eniter* Epist. 94.

Tardos

Tardos siderum incessus si compares toti, citatissimos
si cogites quanta.

Libri scripti, si compotes toti. Ex re & vero emendem, si com-
putes oculis, quasi compendio scribendi corruptum. Idem Na-
tural. Quæst, primo: Quem velocissimum omnium esse scimus nemo
nostrum videt moveri, nec ire crederemus, nisi appareret ivisse. Et alibi,
Quid si quis velit non oculis sed tactu minuta discernere. Epist. 104.

Vnus est hujus vitæ fluctuantis & turbida portus eventu-
tura contemnere, stare fidenter, aperte, tela fortuna
adverso pectore excipere.

Ita asservit ex MS. uno rescribendum Pincianus. Et certè
colorem aliquem pallenti antea loco dedit; sed colorem ve-
luti plastes, non medicinam ut Machaon. Cujus si vicem
rite huic ægro accedam, aliorum arbitrium sit. Facies loci o-
lim & verus fuit: stare fidenter ad portum, tela fortuna. Non diu
morabor. subvenio & lego, stare fidenter ad proam. Compa-
rat hanc vitæ scenam turbanti navigio. Hic qui nec latitat
nec tergiversatur, ille & victor & vir esto. Epist. 119.

vid. Epist. cod. fere
sub finem

Paratum tibi creditorem debo, Catonianum illud: à te
mutuum sumes. Quantulumcunq; est satis erit si quic-
quid deerit id à nobis petierimus.

Hæc à Mureto seu quocunq; tandem ordinata lectio Senecæ
genuina germana est. Catonianum, inquam, creditorem in-
telligit pressum hoc probumq; monitum: à te mutuum sumes. Se-
quentia verò, Quantulumcunq;, sententiæ severi viri diductio
& interpretatio est, à Philosopho obiter submissa. Hoc si mi-
hi non creditur ipsi credatur Senecæ. Scribit lib. de Benef.
S. M. Cato ait: Quod tibi deest, à te mutuare. Nec erat hæc ani-
mus admonere, nisi seridè adeo ad ver sari comperissem virum
eruditum, velleq; ut ait, cum scriptis: Catonianum illud à te
mutuum sumes, nempe, Quantulumcunq;. Sed non standum sem-
per ineptis illis & addo, quæ puncturis, insulsis sæpe incul-
tisq; codicibus. Epist. 122.

ANALECTORVM

Et calorum apta mutatione, brumâ liliū florem vernū
exprimunt.

*Boeth. de Consol. Phil.
famae nitore ut rapi-
dus est, ut volox, ut
vernalium florum
mutabilitate fragior.*

Ita iterum Pincianus; cum agnoscerent omnes Scripti, mutatio-
ne brumalium. Divinaverat Erasmus; aptâ imitatione brumalium;
Ego ex vestigijs vetustis eliciebam: Et calorum apta mutatione,
brumalem florem in vernum exprimunt. Formavi adjuvique potius e-
lementa quàm quicquam immutavi. In vernum verò florem,
exprimi innuit brumalem, cum fotu vario sustinetur & cura;
aliàs res naturâ brevi peritura ac caduca. Plutarchus;
ὁπῶς αἱ τῶν ἀδῶνιδος κήπος ἐπὶ ὀσφράκοις τισὶ τῶν ἰθὺς μεναι κού
θεραπείας γυναικῶν, ἐφῆμερος φυχῶν.

CAP. XIX.

In Apulejum & Senecam conjectura duæ stabilitæ.

IT Apulejus initio statim sermonis Milesij:

Ne meritò, inquam, medici fidi cibo & crapula distentos
seva & gravia somniare autumant.

*Augustin. 3. de C. d.
desulapum ab Epu-
danti quasi medi-
cum dicitur. et 4. 4.
propter aegros Medi-
cus vel Apollo vel
desulapum. ubi ta-
men hætenus minu-
scula non recte scri-
ptum invenies*

Dixi in Notis ad Macrobiū pag. 671. legendum: Ne me-
ritò, inquam, Medici filij. Et firmabamus illo ejusdem Macrobij
lib. 1. cap. 17. Eadem opinio sospitalis & Medici dei in nostris quoq;
sacris fovetur, namq; Virgines Vestales ita indigitant: APOLLO.
MEDICE. APOLLO. PAEAN. Vbi disertè discere est
Apollinem, à medendi arte, Medicum indigitatum. Quocir-
ca & rectè Medici dicemus filios, uti hîc Lucius, qui medi-
cinâ vel faciendâ vel aliàs vestigandâ occupantur. Sed & Apu-
lejus ipse, quod volebamus, iterum usus est eodem libro: Di-
ceres, inquit, dei Medici baculo, quod ramulis semiamputatis nodosum ge-
rit, serpentem generosum lubricis amplexibus inherere. Porro in iisdem
illis Notis eadem paginâ, ubi Macrobij ista verba laudabamus:
Et matutinus ei precator occurrit, monuimus videri nobis vocem
eam, precator-restituendam Senecæ Philosopho lib. de Bene-
ficijs, 6. ubi ait:

UAG

Itaq; medico qui nihil amplius quam manum tangit, & me inter eos, quos per ambulat, ponit, sine ullo affectu facienda vitandaq; præcipiens, nihil amplius debeo; quia me non tanquam amicum vidit, sed tanquam imperatorem.

Nam quod Duarenus acriter adeò receptam hanc lectionem defenset, ex eo est quod apud unum Alfenum de operis libertorum legerit, si liberti medicinam non fecerint Medicus patronus plures imperantes habebit. Quod tamen in arcessendo solum aut simili re locum habeat ex vulgari & istâ olim formulâ: Quoties operam meam desiderabis fidenter impera. Hoc autem Philofophi loco ubi ægros medicus perambulare dicitur & facienda vitandaque sine ullo vel in hunc aut illum affectu præcipere, nihil etiam ei amplius deberi concludit Seneca, quia ægrum non tanquam amicum solatur aut aspicit, sed ut alium quem quâ spe salutis obnixè atque obsequenter cum adprecatur. Facit perspicuè ad sensum istum Cæcilius Cyprianus libro de Mortalitate, ubi ait: An misereantur servorum languentium domini? an deprecantes ægros non deserant medici? Et noster Saturnal. primo. Macrobius: Obtinuit tamen ut cum salutem dari sibi precarentur in *ωαλαρ* per *η* literam enuncient, id est, medere *Pe*an. Cum autem *ωαλαρ* per *ε* dicunt cum aspiratione prioris literæ; significant hoc dici in aliquem adversâ precatone.

CAP. XX.

Octavia Seneca non semel correctâ. Item
Furens & Thebais.

Vlgatur Oeteo Versu 373.

Vnum feroci stamen intorquens manu.

Quid est, unum stamen? Vitij manifesta lectio. Servabat liber, utrumq;. Fecerim ego: tutum. Tutum stamen appellat à quo nullum illi discrimen, quale fortassean à monstris. Vers. 722.

Et laxus

ANALECTORVM

Et latus tumor

In littore ipso spumat.

Scriptus codex, lassus. Provide reponam: cassus. Cassum tumorem capit infractum jam repulsumq; à littoribus impetum illum undarum. Vers. 1256.

Quaecunq; pestis sava, quaecunq; effera es
Palam timeres.

Scribit ferè liber, sive quaecunq; es fera. probè. Sed è consequa lectione quid probi sensu elicere est? Codex ille non succurrebat; at alios tentasse video; palam timori es. Verùm id ad sententiam vix fecerit. In apertum enim & publicum veluti certamen hoc monstri, quod solis intestinis subdolè inhærebat, deposcit. Docent sequentia: Quis tibi in medias locum fecis medullas. Et statim:

Hanc tamen ad imos perferam laudem inclytam,
Quod nulla pestis vicit Acidem palam,
Omnemq; pestem vicit Alcides palam.

Itaque probabiliter hinc lego:

Quaecunq; pestis, sive quaecunq; es fera
Palam timeres.

Senec. Hæc Fur. v. 61. robore ex
perito tumet. / Montan. scri-
pserat expenso /

Martial.

tumet Sabellus

Senec.

dit tumor quamdiu cum su-
perbo conversabom.

mevito

Tumeres aptissimâ hîc voce. Juvenalis: *cujus aceto, Cujus con-*
haere. she tumes? Vers. 1364.

Non ipse! terris major Oceanus meos
Franget vapores.

Quod haud repudiem. suspinionem tamen, quæ calide placet cum veniâ proferam: *stagnet vapores.* Ipsum vix sufficere rerur oceanum, qui æstus istos refrigeret, totosque inundet. Tacitus: *Tiberis omnia plana urbis stagnavit.* Habemus deinde Furente: Vers. 95.

Quâ mugit ingens montis oppositi specus:

Rectè Anglicanus; *Quam munit.* Et porrò præoptem, montis oppo-
siti. In Thebaide, *impia arma matris oppositu impedi.* Vers. 773.

Ipsa coa-

Ipsa coactum navitam conto domat-

Idem, proprio coactum. In Thyeste autē, ubi vulgò legitur Vers. 9.

*Quid famem fixam intimis
Agitas medullis.*

Erat elegantissimè in Veteri: *famen infixam intimis accitas medullis.*

Medeā, spiritum ex alto citat. Vers. 460.

Nec fumant manu

Succensa multa stagna.

Gymnasium interpretum is locus. Dilucidus tamen & re-
ctus, nisi quod evariet leviter liber: *Nec fumant stagna succensa mul-
tā flammā.* Altxam ex Thebaide paucula. Vers. 16.

Sylvamq; opacae vallis instinctas Deo

Egit sorores mater.

Censeo recipiendam meliorum codicum scripturam: *instructa
Deo.* Noster quoq; fidelissimè sic præferebat; paretoq; innue-
re poetam, habitu eas fuisse ad faciendum Baccho. Vers. 18.

Hac parte mortem perage, qua cæpi mori.

Semet veluti alium alloquitur Oedipus. Itaq; malim, quā ca-
psti mori. *Cæpsi pro capisti.* In Cantabrigiensi ob rasuram
finalis syllabæ nequijt ea vox liquidò legi. Interim conje-
ctura probabilis est. Vers. 575.

Vt adulta virgo mista captivo gregi

Thebana nuribus munus Argolicis eat.

Vetus, Thebana maribus, suo quoq; nec inepto sensu, nisi si fue-
rit, matribus. At nurus sæpe pro sexu accipitur: Martialis: *Atq; a sed id syllaba respicit*
inter latias gloria prima nurus. Vers. 488.

Ego utrumq; sed pro utroq; quid strictum

abnuis recondere ensem?

Placet magis, si pro utroq; quid strictum, & ita liber. deinde
vers. 627. *licet ovæne tecum Græciae robur trabas.* Idem *Regia robur.*

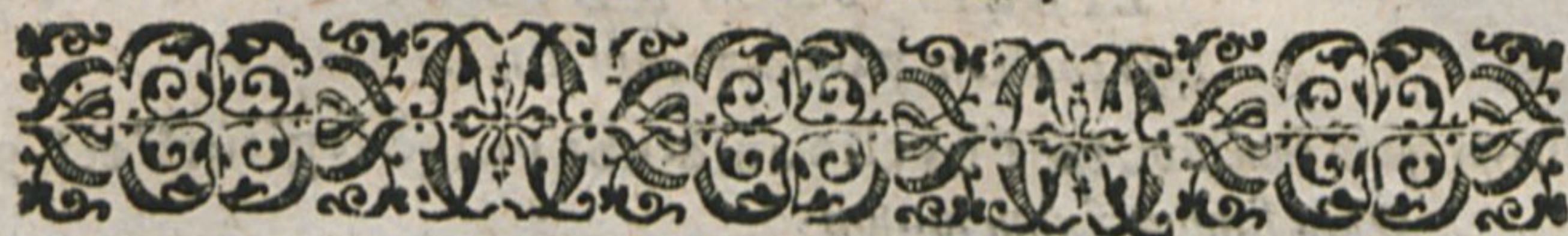
F I N I S.

L

Johann.

—•••—

ANALECTORVM

IOHAN. I I PONTANI.
ANALECTORVM
LIBRI TERTII

CAPVT I.

In Tacito spicilegium.

Ornelium Tacitum nunquam satis, quæ
iudicio quæ fide laudatum historicum,
eximiè & seridè censum nostra videt &
gaudet ætas. Et tamen ex tam grandè
dumorum acervo reliquiarum veluti re-
liquias superare vel paucas non negabit,
scio, cui familiarior ille Scriptor. Dabo
hoc capite, sed sparsim, in exemplum ali-
quot, & maximè super quibus vel disputerur hodieq; vel con-
clamatum est. Minore scilicet rubore, si fallar in aleâ quæ
santos elusit veteranos. Lib. XIII. Annal.

*Donec vi amoris subactus exueret obsequium in matrem
Senecaq; permitteret*

Ab sit ut Senecæ sanctum mihi nomen istis immisceam. Ab-
nuunt quoq; libri, quorum Farnescamus, *seq. neci permitteret.*
Vaticanns, *seq. permitteret;* superpicto, *neci.* Nisi valde halu-
cinor debuit scribi, *Actæ ut esset, seq. Actæ permitteret.* Tan-
dem, inquit: Nero Agrippinæ matri, cui odiosus ejus amor,
obsequium omne negavit, dedititq; se totum amatae sibi *Actæ.*
Lib. 1. histor. sub initium:

*Opus aggredior plenum varijs casibus, atrox prælijs, dis-
cers seditionibus, ipsa etiam pace seruum.*

Supposita

Supposita planè & spuria hæc scriptura- Vaticanus, uti fidè
 submonuit CL. Lipsius, præferebat: *opus aggredior opibus casibus.*
 Hinc alij; *opimum*, quod etiam in Ramano antiquitus cuso le-
 gitur. Ipsi Lipsio placuit, *opulens casibus.* Neutrum iudicio
 meo rectè. Verus scribendi ratio turbas hîc dedit, scioque
 pictum primitus, *opibus*, unde imperiti, *opibus* extuderunt, cum
 debuissent, *obvijs.* Facilis jam depositi loci restitutio, ita:
Opus aggredior obvijs casibus atrox, prælijs discors, seditionibus, ipsa etiam
pace sævum. Aptius etiam epithetum *discors* cum *prælijs* jam
 connectitur. Præliorum enim discordiam notare voluit, quod
 res & historia tota deposcit. *Seditionibus* autem *sævum* rectè co-
 pulatur; nam propriè seditiones sævire dicimus. Infrà: si se-
 ditio mitesceret. Lucanus deniq; lib. primo: *Infestisq; obvia signis*
signa. Lib. 3. Historiar.

*Quin ut censuram patris, ut tres consulatus ut tot e-
 gregie domus honores deceret, desperatione saltem in
 audaciam cingeretur.*

Turbat sententiam immissa dictio, *deceret.* Servat editio
 Romana, *degeret.* Amplector Tacito dignissimam vocem. Ca-
 pienda autem ea hîc ἀρχαϊκῶς pro diminuere vel extenuare.
 Plautus, *Ego hunc soror laborem degam ac diminuam tibi.* Et ut
 hic honores degere Tacitus, ita Apulejus Apologiâ, *degere peccata*
 eleganter posuit. *Semper, inquit, potius duxi mea peccata degere,
 quam aliena indagare.* Lib. VI. Annal.

Autul 2.2.

*Immanem animum subdolâ modestiâ regens, non
 damnatione matris, non exilio fratrum ruptâ voce,
 qualem diem Tiberius induisset, pari habitu, haud mul-
 tum distantibus verbis.*

Transpositus depositusq; Lipsio iudice locus. Attollere tamen
 nisus fuerat *Vertrarius: qualem die Tiberius. die ut esset, quoq; die.*
 Sed est hoc quod dicunt Græci, πῆλῶ πῆλῶρ καὶ δαίρεσθαι.
 Puto diducta leviter compendiarie scriptione, serenatum hoc
 omne nubilum: *qualem dicerem Tiberius.* Talem, inquit, se

L 2

Tiberio

ANALECTORVM

Tiberio præbuit & animo & verbis Cæsar Caligula, qualem omninò simili casu ipsum imaginor Tiberium. Vel deniq; *dicem* pictum antiquè fuit, pro, *dicam*. Veteres enim *faciem, dicem, pro faciam, dicam*, scripsisse Fabius annotavit. Deniq; lib. 5. *Histor. in tenebris adhuc illustris de Mose locus:*

Sed sibimet ut duci caelesti crederent, primo cujus auxilio credentes presentes miserias pepulissent.

Istud, *credentes* glossematium esse alijs dudum monitum. Cetera ex re & mente Taciti necessariò elicio & lego: *privo cujus*

Fruculph. Tom. 1. lib. auxilio presentes. De voce eâ videnda quæ observata nobis superius cap. 14, lib. 1.

Taciti temeriter omisso credentes

CAP. II.

Plautus Mostellaria & Menæchmis emendatus.

Frutex. nunc post.

Frutex veteribus inter contumeliæ verba fuisse, facile intelligere fuit ex illis Plauti verbis *Mostellariâ* scena: *Exi è culiua:*

Nec verisimile loqueris nec verum, frutex,

At propriè & signatè rusticanos agrestesq; istâ insignitos voce, qui annotaverit nondum vidi, licet id intellectu pariter haud difficile fuerit ex illâ Grumionis responsione:

*Tu urbanus verò scurra, delicie poplî
Rus mihi tu objectas?*

Hoc cum ità se habeat commodè se offert Apulei locus, quem de hoc Plauti adumbratum apponam etiam, ut rectè percipiatur tamen. Ait Apologiâ pro se:

At hoc ego Emiliano, non huic Afro, sed illi Africano & Numantino & præterea Censorino, vix credidissim; ne huic frutici credam non modo odium peccatorum, sed saltem intellectum inesse.

Rustici-

Rusticitatem mentis exprobat Æmiliano alludens aratro & bubulcitati perpetuò assuetum. Eâdem Apol. Æmilianus vir ultra Virgilianos opiliones & bubsequas rusticanus, agrestis quidem semper & barbarus, longe austerior, ut putat, Serranis & Curijs. Et statim: Quem tu librum Æmiliane, si nosces: ac non modo campo & glebis, verùm etiam abaco & pulvisculo te dedisses, mihi istud crede, quamquam teterrimum os tuum minimum à Thyesta Tragico demutet, tamen profectò discendi cupidine, speculum inviseres: & aliquando, relicto aratro, mirarere tot in facie tuâ sulcos rugarum. Sed hæc fortassis nimia. Sequitur eâdem Mostellariâ. sc. Recordatus.

Nunc postq̄, nihili sum, id verò meopte ingenio repperi.

Vbi liquidò erratum; & restituere Lambinus molitus nescio quid inficetius protulit: Nunc in posterum. Itaq; ad lectionem veterem confugiendum quæ retinet: Nunc postquam. Perpicuè verum est: Nunc postquam nihili sum! id verò. Nunc post, quomodo paulò post, multò post & talia. Coalverunt imperitè voces, quæ erât dispescèd. Nec aliud turbavit Mençchmis, Sc. Si volis.

O salve insperate multis annis, postquam conspikor.

Venustissimè enim similiter emendabamus: multis annis post quem conspikor. Nam præterquam quod pendeat aliàs sententia, liquidò hanc medicinam deposcit sequens responsus: Et tu, quem ego multis miserisq; laboribus usq; adhuc quæsi. Denic; dictionem extulit primo de re Ruf. Varro: Ad cuius libros tot annis post publice solemus redire.

CAP. III.

// Celerè, similè, pro celeriter & similiter.

Tibullus emaculatus & Vlpianus.

Tibulli versus est lib. 4. de infamia suæ amatae:

Crimina non hæc sunt nostro sine facta dolore,

Quid miserum torques? rumor acerbe tace.

In libris calamo exaratis legi comperio: sine facta dolore. Vnde non

L. 3

de non

et tacere pro calpignu

*in incertum, formu-
laris distis*

Dub. Caes. Scalig. lib. 1. Poetic. c. 12 sub fin.

ANALECTORVM

de non vanè rescribendum auguror, sine jacta dolore. Facere crimi-
mina, ut Propertius: Non bona de nobis crimina ficta jacies, & alibi,
In nostrum jacies verba superba caput. Deinde lib. 1. eleg. 5. ubi
vulgò legitur:

At tu, qui potior nunc es mea furta caveto,
Versatur celeri fors levis orbe rota.

Repperit in Excerptis, Europæ ocellus Scaliger: orbe cito. quod
& explicat aptissimè ad poetæ mentem. At turbat interim
dictio, celeri. Non ambigam quin ex antiquâ porrò normâ
scriptum Tibullo.

orbe cito, ut dictum Manilio lib.

5. Ulla cito monitu rigido
cludere caestus

Versatur celerè fors levis orbe cito.

Celerè, est, celeriter. Diomedes, largiter dicunt quod nos largè, celerè
& celeriter. Et Nævius, celerè subveni censori. Nec tempero
mibi quin hac occasione divinatiunculam subseram ex Frag-
mentis Jurisconsultorum, quæ dedit aliquando doctissimus
P. Pythæus, Ait ibi Vlpianus lib. 7. de off. Procons. Deniq;
exstat. S. C. Pomponio & Rufo cons. factum, quo cavetur, uti Mathematicis,
chaldæis, ariolis, & ceteris qui similem incertum fecerunt, aquâ & igni in-
terdicatur, omniaq; bona publicentur etc. Clarum erratum in verbis, &
ceteris qui similem incertum fecerunt. Censuerat emendandū Pythæus
similem artem, Liphus, similem testum sive, quæstum. Fecerim ego
vix ulla mutatione, & ceteris qui simile in incertum ferunt. Ferunt
& Xϰακῶς pro feruntur. Simile autem pro similiter, ut celerè, quod
jam indicatum est, pro celeriter, Apulejus aliquoties extulit.
Imò & ipse dicendi cynosura Cicero: Simile vos, cum perturbare
ut illi rempub. sic vos philosophiam bene jam constitutam velitis, 'Empedo-
clem, Anaxagoram, Democrium profertis. Estat 2. Academ. Por-
rò Vlpiani quia mentio incidit non pxæteribo quid censeam
super loco qui jamdiu torfit interpreteres !. si uxor de adulterijs.
Ait Vlpianus.

In ea uxore, potest maritus adulterium vindicare, qua
vulgaris fuerit, quamvis si vidua esset, impunè in eâ stu-
prum committeretur.

In incertum videtur formularis. Paulus. ad Corinth. 9. 26. τρεῖς αἰσῶν ἐν Dubi-
tandis, ut ne in incertum.

*Contrarium legi ab Ulpiano allatae videtur esse, qd Plautus habet Curent. 1.1.
dum tunc abstineas nupta. vidua, virgine*

LIBER TERTIVS

40

Dubitari probiliter potest, inquit Alciatus, quæ vulgaris uxor dici possit. Accursius meretricem intellexit: quæ sententia dura, ut adulterij pæna tenatur qui meretricem vitari: cur enim permittit maritus eam quæstum facere? Ego vulgarem potius intelligo, ex adventitio vulgo, non ex cive Romana. Hæc Alciatus lib. 2. cap. 40. Parerg. At animo meo illa verba, quæ vulgaris fuerit, accipienda de fæmina quæ ante connubium se vulgò & solens vulgaverit. Et id sequentia ista: quamvis vidua si esset, impunè in eâ stuprum committeretur, manifestò convincant. Quibus addo Accursium similiter (quod miror Alciato non arreptum) sensisse, ubi scribit porrò, vel dic, quæ vulgaris esse desijt & virum accepit. Cujus nos etjam admonuit Amicus noster juvenis eruditissimus Dominicus Arumæus, qui hac juvenali ætate vastum istud juris oceanum navigans solerter ac gnavè dirigit ad Prudentiæ portum.

*Capitoliæ in vero c
ad amicitie vul-
garis arbitrium.
Sueton. vitell. 2. ex
nutre vulgari. vid.
Brihon. ad Lag. Juli-*

CAP. IV.

*Seneca Rhetor aliquam multis locis fide libri
emaculatus.*

Venire in manus meas, dum in Angliâ degimus, interrupta quædam Controversiarum Senecæ Excerpta. Sed utinam non excerpta ista fuissent, sed integrum Autoris opusculum! ita subinde loca, ad quæ caligare videbamus, clarè serenabant; ita cum melioribus Gruteri notationibus paria faciebant sæpius, & sæpicule majora. Exemplo de promam hæc pauca.

Proœmio libri I.

Aliquando etjam seriam rem agenti & occupato.

Rectè quidem. In membranis tamen istis erat: *seriosam rem.*

*Vi ad summum perducta, rursus ad infimum, velocius quidem
quàm assenderant, relabantur.*

Nec

ANALECTORVM

Nec id fugillem. Sed cum in excerptis reperiam, *refelluntur*, omnino malim, *revellantur*. Comparantur enim inter se, ad summum perducunt & ad infimum revelli. Et Fortuna abire, redire; attollere se & deprimere dicitur. Idem *Controvers. I.* quos provexerat fortuna, destituit. Virgil.

Multos alterna revisens.

Lusit, & in solido rursus fortuna locavit.

*Vox robusta, sed sordida lucubrationibus,
& negligentia non natura infuscata.*

In iisdem erat, *vox robusta lucubrationibus*. quod tamen nondum propugno:

Hieronym. adv.

*Vox selectior est, sermo
ferocior.*

*Vt quod palam aures offensurum esset, si palam
diceretur, id oblique & furtim surreperet.*

Scriptum; *surreperet*: nec refello. *Controvers. I.*

Alteri filius erat: patruus in egestatem incidit.

Clarius & auctius membranæ, patruus illius egestatem. statim:

*Quid non timendum felicibus putas? quid
desperandum infelicibus.*

Quod in iisdem reperio, præoptem: *quid non sperandum infelicibus.*
Proæmie lib. 2.

Ab hac cito se Fabianus seperavit.

Temperavit, verus, nec sperno. deinde:

*Nec est quod insidias putes tibi fieri, quasi id
agam, ut te bene cedentis studij labor teneat.*

Fateor prævalere mihi longè scripturam veterem: *ut bene tibi
cedentis studij labor teneatur.* Non, inquit, hoc ago, ut optimè
tibi procedentis studij cursus sistatur. Nam subdit: *Ego ve-
rò non sum bonæ mentis impedimentum: perge quo inclinat animus etc.*

*Ego quoque aliquando ejus processus avidus & hor-
rator laudatorque, vel periculose dum honeste mo-
do, industrie, duobus filiis navigantibus, te in por-
tu retineo.*

In ex.

In excerptis, comparebant verba, vel periculose, dum honeste modo, *A non*
industrie. Et videtur ad eorum exemplum scribendum hoc mo-
 do, Ego quoq, alterius processus avidus, & hortator laudatorq, duobus filijs
 navigantibus, te in portu retineo: Deinde quod paulo superius e-
 ditur; omnium bonarum artium capacissimum est: & hoc ipsum melioris
 ingenij pignus, omnino refingendum cum libro, *Capacissimum. est &*
hoc. Statim.

Et ego multo minorem natu quam ipse erat,

Deficiebat in iisdem vox quarta, habebantq; Et ego *tanto natu* *pro tanto major na-*
tu. Nep. Pausan.
magnu natu. dabam
maxo natu filius.
 quam ipse erat. A secunda tamen & recenti manu appictum
 vidi, minor. Sed si cerebrum illi scribæ pro stilo, fuisset, non
 minor sed major debuisset, quomodo exacte demonstravit super
 ætate hujus senis clariss. Lipsius. Plura erant hoc libro, at sin-
 gula in unum accumulare, non hujus loci. Sequitur
 Procemium lib. 3.

Nihil in quo auditor aliud ageret

Imo contrarium verum est: in quo non auditor. & ita liber. Pro-
 bant quæ præcedunt quæ sequuntur.

Adeo nunquam ullam materiam dicendi, nisi in peri-
culis suis, habuit.

Vetus, adeo nunquam rem nullam materiam. Rectum puto, si scriba-
 tur, rem ullam. Deniq; sub finem: Non enim hac ille optime dixit
 sed hac optime teneo, bene inferetur ex eodem, sed hac ego. Con-
 trovers. 2.

Quidam filium accusavit parricidij æquis
sententijs absolutum abdicat.

Scriptum servat, quem etjam æquis, plenius meliusque. Con-
 trovers. 3.

Quidam habuit filium frugi & luxuriosum.

Præfero quod est in veteri: habuit duos filios frugi & lux. Et
 consequenter: Vtriq, gratias agere debet. Frater me isti reduxit:
 ego isti fratrem. In eodem: ego isti filium. Capió & amplector.
 Controversia 6. M Premio

ANALECTORVM

Premio accepto, agit cum illo dominus damni.

Immittunt necessariam vocem membranæ: domus dominus. Adium, inquit, incensarum possessor egit, cum incensore, damni & injuriarum. Controvers. 9.

Quid enim voluit, qui venenum petijt?

Auctior scriptura prisca, Quid enim non voluit. Ex re & vero. Quid, inquit, ille non concupisceret, qui venenum concupivit. Sed ne prolixior hinc sim, transilio ad decimi libri præfationem, & paucis delibatis, signabo hoc caput. Ait sub initium,

Quæ de Cestio et filio Cicronis Cum illum homines non in ipsius honorem laudarent, habet Seneca sua or. 7. fin. de sed in soceri ferrent.

Cestio illo augur in- Quid statuam, hæreo, disertè tamen in scripto legitur, sed in telligenda, cuius Mar. soceri efferrent. Consequenter.

ialis 1. Epigr. *non ait Cestius ille* Quanta in illis libertas fuit, quam etiam Labienus exti- nec aliter quam ex isto Sene. nuit? Cassij severi hominis Labieno junctiss.

cae loco explicabitur
hic Martialis

Non est quò rectè referas, in illis. Itaq; fidenter cum veteri rescribo, Quanta illi libertas. Cassio hanc libertatem attribuit, cujus dictum de amici sui Labieni libris hoc ait circumlatum, Nunc me vivum uri oportet, qui illos edidici.

Multum habuit ingenij, nihil cordis,

In eodem est, minus cordis. quod videtur reducendum. Martialis, Accipe cor quod abest.

Sed Turrinus Clodius multum de viribus remiserat, dum Appollodorum sequitur, & summam legem dicendi eum putat.

Hic locus vix sine scripturâ restituatur adeo probabili fuce obvelatus est. Itaq; membranæ: & ad summam legem dicendi se computat, Et hoc χρύσεια χαλκείωρ.

CAP.

CAP. V.

*Apulei mundus maculâ abstersus.**Livius correctus.**in aulaeum*

Purima in veterum scriptis legere est, quæ ita sensim solidata informataq; sint, ut sine MSS. ope, vel ipsi Lynceo glaucomam obijciant. Adeo, inquam, scabitudine illa fucō & lenocinijs decenter & ad speciem delibuta, ut ubi vulnus etiam ingens fuerit, cicatricem non invenias. Tale ferè occurrit Apulei de Mundo, quod, absq; codice fuisset, hæctenus secure præteriretur. Verba sunt:

Quare sic putandum est, eum maxime majestatem retinere, si ipse in alto resideat loco.

Aperuit ineptias lectionis Vulcani vetus, qui habet: *in alto resideat altissimo.* Hoc cum scirem, subito mihi correctio enata: *in aulaeo resideat altissimo.* Et placuit placerq; serio, præsertim

eidem

ubi mundum sive cælum superius paulò *aulam* nuncupatum **Lucio** memineram. Dixit: *Igitur regnum illud ita componi oportet cum mundi aula, ut inter se etc.* In aulis autem *aulæa* regibus seorsim usitata antiquitus, Isidorus explanat: *Aulæa*, inquit, *vela picta & grandia, quæ ideo aulæa dicta sunt, quod primum in aula Atzali regis Asia, cui successit populus Romanus, inventa sunt.* Maro significantius:

Cum venit, aulæis jam se regina superbis

Aurea composuit spondâ, mediamq; locavit.

Superbis, inquit, *aulæis*, quod hîc, *aulæo altissimo.* Apra itaque orationis imagine Apulejus cælum *aulam*, cæliq; seclusum ac summum *aulæum altissimum* dixit, utpote in quo Deus semotus ab humanis oculis per Solem Lunamq; & cetera cælestia ministeria, mundi habenas constanter temperet.

Caput hoc obsignabo Liviano loco, qui in vulgatis per-
tinaciter ad hanc formam concipitur: **Lib. XXVII.**

Inter multas magnasq; res, quæ nunc secunda, nunc

M 2

adverso

ANALECTORAM

*adversa occupabant cogitationes hominum, ne Tarentina
quidem arcis excidit memoria.*

Et quis in tam floridis ac fluentibus verbis de maculâ vel sus-
spicari sustinuisset, nisi in veteri invenisset vir doctus: *cecul-*
tabat cogitationes? Quod tamen ipsum quid sit illum lateat
Ego levem medicinam desiderari existimem, faciendumq;
occultabant cogitationes. Cæcilius, Opulento famam facile occultat
factio. Probum id esse tam in proclivi est, quam imber quan-
do pluit.

CAP. VI.

Cieri. supercieri. Agellus tali voce auctus, in Sene-
cam suspensiones.

VARIÆ & antiquæ eruditionis plenus est Agellius.
Ejus lib. XIIII. cap. I. insignis super Astrologiâ
dissertatiuncula, ac pura profluensq; oratio, ita me
cepit, ut eam & relegere identidem, & quicquam etiam, ut
mihi visum est, lolij selegere ac runcare non piguerit. Scri-
bunt omnes, quot vidi, codices,

*Eadem igitur stelle per quas omnia divina humanaq;
fieri contendunt.*

Vbi fieri assititium in hac areâ videtur, & autorem ipsum in-
sevisse primicus; *cieri*, lepidâ nempe metaphora à cælestium or-
biculari motu, ad quem negotia quoq; humana agi aptariq;
notarentur. Quod Agellium velle clarè evincunt hæc præ-
missa. *Vt crederemus omnia rerum humanarum, & parva & maxima,
tanquam stellis atq; sideribus evincta duci ac regi.* Deniq; genuinam
esse vocem quam innui, manifestum erit ex periodi to-
tius filo, quam, ut corrigendam jam censui, plenius appingam.
*Eadem igitur stelle per quas divina humanaq; cieri contendunt: sicuti ne-
usquequaq; pruinas aut calores cient, Sed mutant & variant, ubi liqui-
dò patiendi vox in agendi, necessario & venustè iteratur.*
Hinc verisimile sit lib. IX. cap. VII. etiam faciendum:

Et que

LIBER TERTIVS

Et quæ pars eorum fuerat inferior atq; occultior,
eam supercieri.

Supraferi tamen in culis est, in scripto uno *superferi*: sed qui pro-
ducunt, de bonitate leviter faciunt fidem. Addam ex Sene-
câ. Epist. 117.

Possum autem superior esse, si fecero omne quod disco

Ità quidem alias legi annotavit Erasmi margo. Editio ejus
habet, *si dixero omne*; uti esse in MSS. suis quatuor admonuit
sedulo Gruterus. Quintum cum plerisq; Pinciani facere ait,
in quibus: *si direxero*. Hoc arripio credoq; scriptum: *si direxero ed*
omne quod disco. Tunc ego, inquit, verè vir, verè philosophus
si ed omnem ex studijs frugem impendero, ut sapientiam non
disputem solùm, sed operer: Vt fortunam non verbis, sed fa-
ctis supergrediar.

Epist. CIX.

*Adhuc medico mihi opus est. Quid me doces
scientiam inutilem?*

Manifestò hæc à librarijs infarta lectio. In scriptis omnibus
legi intelligo: *quid me posces, sive, poscis*. Hoc cum parum illis
ad rem visum, pro libidine suâ liberaliter interpolarunt, fe-
ceruntq; *doces*, eliminatâ voce turbatrice. At, nobis non li-
cet esse tam disertis, malumq; adjuncta leviter dictione ve-
teri: *Quid me pascis scientiâ inutili?* Et id verum est: Quid cibo
inquit, fulcire cogitas debilem hunc crudumq; stomachum,
cum medicina potius præmuniendus sit, ac fomentis?

CAP. VII.

*Tecti fluctus. Livea species. Liventia commissa.
Manilius aliquoties emaculatus.*

Anilij libro Astronomicoꝝ secundo, versus sunt:

Hanc quoq; convexi molem sine fine parentis.

M 3

& lib.

Homerus Hector fluctus vocat κίματα κλύει, et Sisenna q. Histor. calcosq. fluctus in se provolvendo leniter mare coepit.

Scal. hic legit rectos

ANALECTORVM

& lib. III.

12

Et frenare ratem fluctusq; effindere rectos.

Sed clarum erratum in voce parentis. Puto, rectè correxi: Hanc quoq; convexi molem sine fine patentis. Nam perennis, quod alij innuunt, nescio an cum sine fine componi honestè possit. Alterum sic formavi: Et frenare ratem fluctusq; effindere rectos. Ambigit Scaliger an scribendum rostro. Ego uctos fluctus eleganter Manilio dictos existimo, qui tacitè & quasi ex insidijs obliquè ingruunt. Hos autem secare ritè ac declinare doctum ac deditum fore sub piscibus natum, canit Poeta. Deniq; utrobique causa labis fuit t. in r. pronus lapsus. Deinde libro primo,

Et quò clara magis possis cognoscere signa

Igneæ designat species atq; ignibus ignes Respondent.

Præferunt ità recenter vulgati. Habent MSS. & Romanus: Linea designat species. Sed cedo, quis hoc Oedipus expediet? Odor duplex vitium. Primum lego: Livea designat species. deinde, ad quam ignibus ignes. Livea species, quomodo infra: ceruleam verso speciem mutasse colore. Et alibi: Candidus in nigro lucescit sic limes Olimpo? ubi ceruleum & nigrum idem est quod hîc liveum sive lividum. Deniq; ad quam posui pro atq;, & valebit antiquè, propter quàm. Propertius: panditur ad nullas janua nigra preces. Ait itaq;, existere siderum statam proportionem & splendorem, ob æquabilem illum & circumfusum cæli livorem. Hæc fere vox iterum turbavit libro V.

Qui commissa suis rimabitur argumentis,
In lucemq; trahet, tacitâ licentia fraude.

Vbi vir doctus, nisi refingendum, tacitâq; silentia fraude, quid reponendum sit, non habere se ingenuè agnoscit. Ego verò vix ambigo, quin fuerit: tacitâ licentia fraude. Hoc propius vulgatum nec inserta particula q; sistit sententiæ cursum. Licentia autem commissa sunt crepera quædam facinora, & necdum satis manifesta; ideoq; ait in lucemq; trahet. Facit fidem, Prudentius, Delicta tergens livida.

CAP.

+ Etiam innuit Claudianus, Ac querecos almi nato commendat habenas, et casus... docet, quod contra regatur sidere, quo possint fluctus medicomine falli.

Et ma... jam in... iterata disjunctis iste versus.

Plinius panegyri. frangere fluctus, demittere ventos reluctantes.

LIBER TERTIVS
CAP. VIII.

44

*Reciprocare, imparientia, Valerius Maximus
glossate purgatus. Variè correctus.*

REdeo aliquando ad Valerium. de quo jure sic censeo:
Esse Scriptorem in antiquis laudabilem, sed qui ita
glossis oblitus insperusq; sit, ut ambigam an ullus
magis. Fecit id variorum magistellorum ἀπειρία & ruditas
quorum si pessimas latuisset manus, plurima hodieq; antiqui-
tatis superarent vestigia, quæ nunc ex blattarijs codicibus
laboriosè veniunt subodoranda. Ego hac quidem classe non
legitimam censuram instituam, sed ea tantum, quæ inter cri-
ticos controversa & ambigna sunt proferam: Et obiter ape-
riam quàm sæpe, ἀκρίσιας ἰσχυρο prior ille & diligens aliàs
doctusq; censor. lib. 4. cap. 3.

*A servis vix impetrare potest, ne cum suppellectitem
fastidiant, quâ tunc consul uti non erubuit*

Ita edidit quorundam codicum suorum exemplo Pighius.
At clarum glossema istud, uti. Scribamus itaq; cum Angli-
cano, quam tunc consul non erubuit. sive, quâ tunc consul. Seneca:
qui sordido vehiculo erubescit, pretioso gloriatur. lib. 5. cap. 7.

*Et spiritum increbrescere, eâq; egrediente pallere, &
excitatioem anhelitum subinde recuperare animad-
vertit.*

Damno. Si enim ingrediente eâ invaluerint, ut ipse disertè
narrat, & redierint animi illi sopiti spiritus, necessario, eâdem
egrediente, non excitatioem anhelitum recuperavit, sed is
potius paulatim remisit. Et hoc Valerium voluisse manife-
stò etiam suggerit vox pallere. Quocirca jure quâ sensu quâ
verbis damnavi, & absq; ambitione dixero, insigniter inte-
ri n restitui: & excitatioem anhelitum subinde reciprocare animadverit.
Reciprocare, ἄντιστρέφειν. lib. 6. cap. 6.

Ingenij

ANALECTORVM

Ingeniti Pænorum classe circa Siciliam devicta.

Ita reposuit ex duobus MSS. Pighius, cum antea legeretur: *deducta*, quod in utroq; etiam Anglicano reperio. Et profecto: si planè devicta Pænorum classis, cur de pace nihilominus & tam cunctanter egisse eos scribit? cogitatio me prehendit scripsisse Valerium: *circa Siciliam diducta*, id est, dissipatâ, conquassata, Cap. 7.

Ut cum sciret viro suo ancillulam ex suis gratam esse, dissimulaverit: ne domitorem orbis Africanum femina impudicitie reum ageret.

Impudicitie vox noviter hîc intrusa, & neutiquam convenit. Vetustissimi omnes libri, & scripti mordicus servant, *imparientie*. Sed nec id aptari sententiæ Valerianæ potest. Clarissimo Belgarum Lipsio, proba omnino correctio videbatur: *impotentie*; mihi probabilis; & audeam affirmare scriptum Valerio: *imparientie reum ageret*. *Imparientie*, id est, inobsequentiæ & veluti perfidiæ conjugalis. Restituit hoc verbi in Codice Iustinianæo Iacobus Cujacius quem vide Observat. lib. 1. cap. VI. Et ipsum Lipsium 2. Electorum, qui Agellio redonavit. Lib. 8. cap. 7.

Namq; tali incommodo percussi secessum petunt, duplicantiq; tenebras, fortuitis voluntarias adijcientes.

Pighius iterum hîc turbellas dat. Legebatur antea: *Namq; tali incommodo percussi secessum petunt, duplicant*, sine copulæ adjectione. Et eæ vetustæ lectionis vestigia etiam in utroq; Anglicano custodiuntur. Ego ex ijs acutam & Valerio dignam sententiam elicio: *Nam qui tali incommodo percussi secessum petunt, duplicant tenebras, fortuitis voluntarias adijcientes*. Homines inquit, luminibus orbari, si secessum ac secretum eligunt, duplicant calamitatem, fortuitæ adijcientes voluntariam. Ea Valerij vera mens, & miror viris eruditis languida ista & hiulca ita placuisse ut tollerent etiam in contextum,

CAP.

LIBER TERTIVS
CAP. IX.

45

*Ventus. adducere. Ivietus. aliquot in Propertium
censura. in Catullum una.*

T diducere.

Properrij pluria quædam supra recensui & fortean
certiora. Restant ambigua aliqua & levia, de quib;
coronidis vicem hîc disputare constitui, & operam
henc libens impendere optimo poetarum, lib. I. Eleg. VI.

*Osculaq; opposito dicat sibi debita vento,
Et nihil infido durius esse viro.*

Proverbium sibi nusquam animadversum admonuit peritissimus Castigator. Ego insuper cum lectionum inconstantiam videam, vitiosum esse persuadeor: Servat quorundam codicum ora, *idedita vento*. Fecero:

Osculaq; opposito dicat sibi didita vento.

*Horat. Epod.
manum puella sua
no opponat tuo.*

Opposito vento, ut sit, veste sive velamine tenui. Loquitur in hunc fere modum infra: dixit & oppositâ propellens suavia dextrâ. Oppositâ dextrâ, quomodo hîc, opposito vento. Ventum autem eâ notione extulit quoq; Tibullus lib. III. Post hæc carbaseis humorem tollere ventis. Et Petronius; æquum est induere nuptam ventum textilem. Vel deniq; cogitemus an ventum cum Plauto capiendum pro, ventulo. Curculione: CV. obsecro hercule facite ventum ut gaudeam. PH. maximè. CV. Quid facitis queso? PH. ventum. CV. nolo equidem mihi fieri ventulum. Sed hoc forte fit dimicare in tenebris, ut cum omnia fecero, fiat illud: mihi non liquet. Est deinde Eleg. II.

Nostri cura subit memores abducere noctes.

Reposuit clarissimus censor Scaliger *ab ducere*, cum minus ipsi sincera videretur scriptura libri: *adducere*, quam tamen vix est ut spernam. *Adducere noctes* pro contrahere & conjungere poni paret, quomodo *diducere* pro disjungere & dividere potestum sæpicule. *Infra: Non ego complexus potui diducere vestros.*

N

Iterum

Non erit immutandum hoc verbum ap. Frontin. contra libris 2. Strat. 3. 23
ubi Stewechius pro diducere praelium legendum hancolabat ducere praelium. et pro
lium diducere & separare et dispergere praelium, idcoq. frustrari.

ANALECTORVM

Iterum. Quamvis diducere amantes Non queat invitos Iupiter ipse duos.
Haeret deniq; leviculum, ut puto, mendum Eleg. XVII.

Quamvis dura, tamen rara puella fuit.

Sic quoq. legend. in Pra
perit. 1. d. 92. Cynthia
cara mea e, pro rara,
& editur. v. infr. c. 17

Nam cara rectum censeo, non rara. lib. 2. Eripitur nobis jam
pridem cara puella. Et Tibullus, Perfida sed quamvis perfida, cara ta-
men. Finiam, si addidero restitutionem illam loci Catullia-
ni in carmine super Pelei nuptijs similem vero videri, vix ve-
ram. Vulgatur: *Virgil. 3. Aen. Ante et Trinacria lon-
tus remus in unda.*

Quine fugit lentos incurvans gurgite remos.

Vietos carripuit. etiam
Horat. 12. Spod. 91
Iudoy vietis et q. malis
undiq. membris crescat odor.
Et contra Symmach.
3. Aeneid. (31.)

Nam vox lentos, quæ formata ex priscâ scripturâ vetitos, si sen-
tentiam videas, tolerabilis; si vetustæ lectionis vestigia, libe-
ra nimis & vaga. Fecero idcirco & elementis & mente for-
tean volentioribus: vietos incurvans. vietus, *ωαγετός*. Unde vi-
mina & vasa viminea Festo.

ab ore vietu Nubila dispersit. add. et Servian ad

CAP. X.

Summare. Apulejus & Plautus aliquoties emaculati.
Livius semel.

NON ambigo quin has perambulans vetusti ævi te-
nebras, sepiusculè incurram, offendam; & acri cu-
pidine depromere verum inflammatus, ejus solum-
modò specie deliniam. Sed solatio fuerit quod id cum sum-
mis et jam viris commune mihi; nec illis tantum, sed magnis
quoque vatribus, Nam non semper, ut inquit ille, vates ve-
rant. Quare, hoc quicquid est, eventus signabit: Habemus
Apulei lib. de Asin. 5.

*Sic allocuta; summas opes domus aureæ locumq; servien-
tium populosam familiam auribus earum, lavacroq; pul-
cherrimo, & inhumane mensæ lautitijs eas opiparè reficit.*

Vetat doctor noster Hippocrates, desperatis adhibere medi-
cinam. Assentior. Sed interim conclamatos aliquando
contingit esse superstitibus, Et id super hoc
Apulei

Apulei loco fortasse verum sit; qui jam diu legitimâ medicinâ sepositâ, temerario varioq; ferro & tortus & sectus est. Bene itaq; illum, qui ex orci limine revocavit ad vitam. Reperit in libro Veteri. *Sic allocuta; summas opes domus aureæ, vocumq; servientium populosam familiam auribus earum demonstrat, lavacroq;.* Sed si damnus quod ait poeta; *Non est vivere, sed valere vita, vivet quidem sic locus, at non valebit.* Quo enim pacto istas sive opes sive divitias etiam auribus earum demonstraverit Psyche? Sed ecce literula immutante res clarior: *Sic allocuta; summat opes domus aureæ, vocumq; etc. Summare propria hoc loco dictio, & valet quod censere sive aestimare, quomodo in referre parili locutus Martialis: Et totam licet aestimare Romam.* Vitruvius compositum exrulit lib. I. *Per arithmetica sumptus ædificiorum consummantur.* At obijciat non ineptè hîc quispiam quid hæc Vitruvij solius testimonio roborem, cum Apuleium Plauti esse æmulum in confesso sit. Fateor id, & istuc ibam. Sed, ut nunc res sunt, Plautum cuius super hoc verbi de industria perlustrandum dabo, nihili sum si uspiam inveniat. Ego tamen invenisse videor, imò eruisse potius, & quidem geminis locis. Trinummo reperio;

Non tibi illud apparere, si sumas, potest,

Interpres quod hæc prætervolet, non temerarium est. Nam si rescripseris leviter: *si summes, potest, convenientissimè respondebit, Lesbonicus; Nequaquam argenti ratio comparet tamen.* Aliàs profectò quomodo constabit ἀκολούθια? Hoc primum. Deinde Rudente cum legitur. PL. *Dic ergò quanti censes* TR. *Egone? censeo.* PLe *At sume quidem ne censionem semper facias.* Vel me silente ultrò! jam verum obrepat lectori quidem haud segni, legendum videlicet, *At summa quidem ne censionem semper facias.* Herus cum molestâ istâ & vagâ responsione, *censeo, impentidem obtunderetur ad strictiorem quandam censionem & veluti summarum, ut alibi loquitur Comicus, summam, super præsentis re dandam servum adhortatur.* Hæc nostra de

N 2

contro-

A N A L E C T O R V M

controverfo hoc loco ſententia; quæ vel id mihi verior, quod facilior. Rarò coacta procedunt negotia. Sed de Apulei loco ut id quoq; admoneam tamen: Vox iſta, *vocumq; ſer.* non Lucij ſed Modij eſt ex veteri & ſcriptâ *locumq;.* Quam ego verò retineam, & optimè conjecturæ noſtræ conſtabit, ita *Sic allocuta; ſummat opes domus aureæ, locumq; ſervientium populofam familiam auribus earum, demonſtrat, lavacroq;.* Sumnat, inquit, opulentias iſtas & locum in quo paſſim famulantes illæ voces, demonſtrat. *Servire autem populofam familiam non proletariæ elegantiaſ ſit, ſed formæ ejus quâ & Comicus ſervire ſervitutum, dixit.* Attexam ex eodem Apuleio, lib. 5.

Sic illa verbosa & ſatis curioſa avis, in auribus Veneris filium lacerans exiſtimationem gannibat.

Solœciſſat manifeſtò hæc lectio. Quid enim eſt, *in auribus Veneris filium lacerans exiſtimationem?* Scribo: *filij inlacerans exiſtimationem,* extracta à proxima voce literâ. Nec aliud peccavit lib 6.

Psyche verò humi proſtrata, & quantum viſu poterat, volatus mariti proſpiciens, extremis affligebat lamentationibus animum. Sed ubi remigio plumæ, captum maritum proceritas ſpacij fecerat alienum.

Facio enim: Sed ubi remigio plumæ raptum maritum proceritas ſpacij fecerat alienum. Item lib. 11.

Mundoq; pretioſo & attextis capite crinibus, inceſſu perſtuo feminam mentiebatur.

hoc retinet et explicat He. raldus ad Arnob. lib. 6 p. liquoris foemi. non diſpoſitiſſimus laxitate

Emendo libens inceſſu ſuperſtuo. Et apte capies inceſſum affectatum, de quo Arbiter; Quo inceſſus ſuco compoſitus. Claudam hæc loco Liviano. Aje lib. 22. de pugna ad Thraſymenum.

Postquam in patentiorem campum pandi agmen cepit, id tantum hoſtium quod ex adverſo erat, aſpexit: à tergo ac ſuper caput detectæ inſidiæ.

Hæſerunt in hoc loco alij. Glareanus vocem *detectæ* poſitam putavit

LIBER TERTIVS

putavit pro simplici *teche*. At repperit in Scripto Lipsius, *semper amor supra ca-*
put. Martialis. super caput decepta insidie. Quod tamen an in decepte cum eo
 commutem, adhuc cogito. Dictum fortè noviter decepte; ut
 demissas inopinatò in caput, & veluti desuper inceptas insi-
 dias intelligat. Et certè id Livij verba declarent. Vocem verò
 hanc castrensem sive theatralem propriè esse ex Apuleio vide-
 re est. Ait libro, *Fam tota suavè flagrante cavea montem illum ligneum*
terra vorago decepit. Ita enim lego, non *decepit* aut *recepit*. Plau-
 tus, *Decipiemus fovea lenonem Lycum.* Et eodem planè, quò A-
 pulejus, alludit; Quod ideo dico quia in alia omnia abire vi-
 deo interpretem.

47 Propert...2 Instat
 semper amor supra ca-
 put. Martialis.
 cum stricta no-
 vaculo supra E.

CAP. XI.

Exercere victorias. manum exercere. Valerius Max.
correctus. Seneca lectio alibi restituta,
alibi defensa.

Alerij verba sunt libri noni capite secundo:

Quia dum querit victorias, scipionem se populo Romano
dum sevitiā exercet Annibalem representabat.

Vbi repigravit sententiæ cursum Pighius immisâ, ex Cam-
 penfi & Vnicheliano, voce, *sevitiā*. Merum ea glossematium
 est, & utriq; etjam Anglicano deest. Venustè autem inter se
 comparat, *querere victorias, & exercere.* Nec Maro dissimiliter
 locutus 2. Georg. *Tunc deniq; dura Exerce imperia.* Et Sene-
 ca de Clementia, *potentiam exercere.* Sed eodem de Clementia
 libro in vulgatis reperio:

Humili loco posuis exercere manum, litigare, in
rixam procurrere, ac morem ira sua gerere,
liberius est.

At diu jam inclinabam legere: *exercere manum*; & verò ita ser-
 vari in membranis omnibus, docuit me nuperus Senecæ cen-
 sor. Hoc igitur non leviter transmittendum, & parer pro-
 verbialem

ANALECTORVM

verbiali formâ adumbratum de ijs, qui se ludicro pugnae genere, & ut Varro dixit, schiomachiâ exercent. Sed Sofia Plautinus serium certamen extimuit, Amphitruone: *Gestunt pugni mihi. Si in me exerciturus queso in parietem ut primum domes.* Denique persuadet valide, quod posui, idem iterum Seneca, paremicôs quasi prolatum lib. Natural. Quæstion. VII. *Solvere ista quid aliud est, quam manum exercere, & in ventum jactare brachia?* Et collocat lectionem eam extra aleam omnem codicum meliorum consensus. Quare dissentior jure ab acerri- mo alioquin Senecæ nostri propugnatore I. Grutero. Is conjecturam suam: *inane exercere*, h. e. ipsum aera, hic retine- re se profiteretur, quod invenerit in Coloniensi: *inane exer.* Sed (ut omittam firmare id conjecturam nostram) quid est, *in ventum jactare brachia*, nisi ipsum percutere & exercere aera? Quare ab illo jure, ut dixi, dissentior. ab illo inquam, cujus industriae aliàs ac, diligentia æternum debet Seneca.

Paulus Apert.
in aëre la-
tyret. et i Corin. 4.
26. ut in aëre
figur. Plaut. quoq.
aërum percuti eadem figura dicit,
inmensam operam lusam ee.

CAP. XII.

*Correctus sapius Petronius, & per occasionem Seneca
pater fide libri.*

HRYSIDIS, apud Petronium, lepidissimæ illius cum Poliaeno sermocinationis membrum istud in- sanum puto:

*Quid enim spectant flexæ pectine comæ? quid facies me-
dicamine attrita & oculorum quoq; mollis petulantia?*

Nam voculam, quoq; otiosum hoc loco & omnino supervacu- am legi, facile mihi dabit, cui attentior auris. Puto haud in- convenienter fecerim, *Et oculorum quòquò mobilis petulantia? Aut certè, quòq; mollis.* Quid, inquit, tibi volunt quòquò versum versatiles illi & petaces ocelli? Nec dissimile quod Apule- jus in re haud multum etjam absimili de Venere scripsit lib. Miles. *Et nunc mitè conniventibus, nunc acèrè comminantibus, gestire pupulis.*

pupulis, & nonnunquam saltare solis oculis. Necabit ipsius Arbitri Epigrammatium:

O blandos oculos, & inquietos,
Et quadam propriâ notâ loquaces.
Illic & Venus, & leves amores
Atq; ipsa in medio sedet voluptas.

Deinde dictio petulantia signanter admodum hic expressa est, & valet, quod in notissimo versiculo legitur: *Minerva flavo lumine, Venus peto.* Hæc cum ita sint, opportune in medicinam rapio Senecam patrem, lib. Contro. 5. Contro. 6. Vulgatur: *Muliebrem vestem sumpsit, capillos in feminæ habitum composuit, oculos puellari lenocinio circumdedit.* Sed disertè in veteri scripto legi: *oculos puellari lenocinio circumtulit.* Quare non fefellit me, ut spero, divinatio mea hoc loco. Sequitur statim in Petro.

*Sive ergo nobis vendis quod peto, mercator paratus est:
sive quod humanius est, commodas, effice ut beneficium
debeam.*

Obvium fortassis & pusillum quod moneo, sed magnum videatur, vel quia magnis viris elapsum. Dico fugisse sub finem literam, quâ reprehensâ, rotundior erit oratio: *Sive quod humanius est, commodas, efficis ut beneficium debeam.* Ibidem:

Quo incessus tute compositus?

Corrigunt, arte compositus. At quantò ex literarum reliquijs verius sit, fuce comp! Plautus, *Vitia corporis fuce occulunt.* Est deinde inter Epigrammatum fragmenta:

*Ergo age, duremus, quamvis adoleverit ætas,
Utamurq; annis, quos mora parva tenet.*

Quis ambigat aptius fore: quos mora parva teret? *Annos terere, quomodo diem terre dixit Trinummo Comicus.* Et Martialis: *Nunc nos maxima Roma terit.* Quod, licet huc non facere admodum videatur, facit tamen.

CAP.

ANALECTORAM
CAP. XIII.

*Perdepsere, habere pro habitare. absuetudo. aliquan-
ta ad Apologiam Apulei nota.*

Apologiam Apulei à Casaubono recensitam ut vidi nu-
perè, avidè sanè percurri. Quid dicam? Vitium vir-
tutum sit in illo extulisse viro diligentiaè & indu-
striaè dotes; in quo supra utrumq; tam effulgent eximia alia,
tam excelsa. Sed ne ego meritissimo ejus præconio ob-
scævus obveniam, hoc agamus. Videor inquam, illâ ipsâ A-
pologiâ reddidisse lucem loco super quo ~~vix~~ hactenus satis di-
sputatum est. Editur pag. 307.

*multum hactenus,
sed incassum*

*Negatur enim quicquam histrionis habuisse præter
impudicitiam. In hac etjam ætate, quâ nunc est,
qui ipsum deperduint multi sunt*

Si quid ego sentio disertè hisce verbis quævis passum istum
innuit Æmilianum; idq; non ævo solum juvenili sed senili
quoq; soluisse. Quare non assentior eruditissimo illi viro
divinanti; qui istum di perduint, multa sunt. Nec ijs, qui vole-
bant, depereant. Omnino verum est, qui ipsum perdepsunt, multi
sunt. Inversæ fuerant characterum notæ, eaq; corruptæ di-
ctationis causa nec hâc alia cura. Catullus:

*Respinum
tum*

*Cic. 9. Famil. de
est multo impuden-
tius. Nonius, de
v*

*Hoc ne ipsi accideret patrui perdepsit ipsam
Vxorem, & patrum reddidit Harpocratem.*

Deniq; apud Catonem de re Rusticâ condepsuit invenio pro,
commiscuit, item depsito, pro, subigito pag. 764.

*Sed quod vivo gracili lare, quod pauciores habeo,
parcius pasco, levius vestio, minus obsono.*

*Et 1. Metam. neq. præ-
ter unam pascit ancillam.
Persius 5. 109 Et mo-
dicus voti. præpo-
lare*

Fecero, paucioris habeo. Habere pro; habitare, comicis, poe-
tis crebra dictio; pag. 285. Mantus, Tracul. mulier,
quæ hic habet, Phronesium. et alii passim

*Vellei. l. 2. at nunc si quis tanti habitet, vix ut senatus
agnoscitur. Et ibid. l. Actium Sugurum, q. sex millibus aedem
condurisset, ad eum iussurant. Seneca de vit. beat. quom hui
philosophus laxius habitat, lautius cenat*

Cui tamen rei tot numero adhibuissim? si conscientie
nimis multi sunt.

Ait nihili lectionem vir doctus. Rectè. At quam facile ve-
rissimam sententiam educimus, levissimâ distinctione: Si co-
scientie? nimis multi sunt. Cetera omnis correctio supervacua.
pag. 302.

Mulier sanctè pudica, tot annis viduitatis, sine culpa,
sine fabulâ, assuetudine conjugis torpens.

Contrarium verum fit; desuetudine conjugis. At id literarum re-
liquijs remotius est, nec ita locutum Lucium certâ de causâ
imaginor, sed potius, assuetudine. Quod peritiores cogita-
bunt. pag. 304.

Ego ex fatigatione itineris advectus, apud Appios ve-
teres amicos.

Videtur scribendum; abvectus, Deflexerat ab itinere suo per-
gens Alexandriam, cum lassitudinis viæ levandæ, tum ami-
cos veteres salutandi ergò. Clarum ex præmissis et jam se-
quentibus: Ac primò quidem voluntatem meam verbis in versis pericli-
tabundus, quoniam me via cupidum & aversum ab uxoriâ re videret etc.

CAP. XIV.

Varie ad Solinum censura.

SOLIO Solino, qui licet accurratè ad vetustos codices
acrium Criticorum cura jam diu collatus sit, lucem
nihilominus & necessariam addidisse videor haud
paucis locis. Ait cap. 7.

Egredienti in littore occurrens, honoravit eum.

Præfero antiquitus excusam lectionem: Egredientem in littore
occurrens honoratus est, & ita Angl. MS. priscus, Agnosco au-
tem phrasin veterem, patiendi scilicet pro agendi verbo. Va-
lerius Max: spreto mortali habitu, divinum captatus est. Et alibi; exi-

o

quo mo-

Salmasi-
us aliusque it-

lustrat.

ANALECTORVM

quo momento maxima rei casus fluctuatus est. Non itaq; immutatum oportuit. Cap. 19.

Ister Germanicis jugis oritur; effusus monte, qui in Rauracos Gallia spectat.

Quod in libro eodem erat, peritioribus libens praesento: Ister Germanicis jugis effusus, montes Rauracos Gallia aspectat. cap 26.

In proximis Vlyssipponis equae lasciviunt mirâ fecunditate: nam spirante Favonio vento concipiunt.

habet quoq. Salmastri Clarius & elegantius Anglicanus: Nam aspirata Favonio. Cap. 28.

ms.
Luna nitescente, gregatim amnes petunt; mox aspersi liquore, solis exortum motibus, quibus possunt, salutant.

Hanc lectionem non habet Sal et reprehendit Solinum

Quid est, luna nitescente? Deinde, cur super sole sententiam claudit, quam à Lunâ instituerat? Videtur sanior scriptura libri: Luna crescente, gregatim amnes petunt, mox aspersi liquore, sideris exortum motibus. etc. Cap. 33.

Inter quae incendia jugis astus

In eodem reperiebatur: interq; incendia. Recte. & statim ubi sequitur: ita somno obsopitis, è capitibus defecant lapides, scriptum erat; ita somno obsopitis, capita defecant. Quod praepotem. Cap. 34.

Satyri de hominibus nihil aliud praefereunt, quam figuram. Aegipanes sunt, quos pingi videmus.

Itane? Aegipanes sunt omnes quos pingi cernimus? Insubidum id dictum. Liber, Aegipanes hoc sunt, quod pingi videmus. probè & cogitatè. cap. 35.

Tantis agminibus extollitur inter objecta rupium, ut ruere potius quam meare credatur.

Intelligit Nilum. At vetus efficacius: inter objectatum rupium. Deinde, ut rumpere potius quod manare credatur. Quod alij cogitent. Ibid.

fort. ut rumpere se potius

Præterea habitant in Insula Nili homines formâ

perexiguâ

LIBER TERTIVS

50

Perexigui; sed audacia ed usq₃ pradii; ut Crocodilis se offerant obvios.

Idem, ed usq₃ pergunt. Deinde cum legitur in excusis: Eligitur sacer lucus, in quem compellunt animalia diversissimi generis, omnino re-
ducenda prisca scriptio, in quo conseptant animalia. Cap. 26.

ita e in Salmasti Vit.

Porro verticuli spine ipsius, latitudine semipedem sunt supergressi.

In veteri erat, veribula. & supergressa. Cap. 40.

Pyrrhites fulvus est, teneriq₃ se vehementius non permittit.

Huius optimae lectionis nuda
la est ap. Salmasium mentio.
contextus quem edidit, vul-
gatum exhibet.

Idem, terique se:

CAP. XV.

Id adjuvare. vetus verbum, per tempus obviamire.
capere. ibus. Plautus aliquoties em-
culatus Varro semel.

XSTAT Pænuli prologo.

Valete atq₃ adjuvate ut vos servet salus.

Geminum germanum apud Catullum invenies, si rescripseris leviter; idq₃ adjuvate. Ait, illud adjuvate ne quis liminis obserat tabellam. Nec M. Varronis os dicendi hoc genus abhorruit. Locus, quem intendo, ab alijs quidem allatus, sed consideratus haud satis. Vulgatur lib. de re Rustica 1. cap. 2. Nec ulle, inquam, pecudes agricultura sunt propria nisi qua agrum, quo cultior sit adjuvare possint. Velim enim qui doceat quas intelligat Varro proprias pecudes? Scio Plautum alibi agnum proprium dixisse sed re & mente diversa. Clarum mihi hic erratum, nec eradendum nisi viâ tali: pecudes propitia. Hoc ita esse, non negabit scio, quem superiora Terentij verba non præterfugerint & maximè ista: Quaedam enim pecudes sunt cultura inimica. Porro quod sequitur Pænulo Scena, Sape ego.

O 2

MIL, Sci-

A N A L E C T O R V M

MIL. Scitum est, per tempus si obviam is, verbum vetus,

Valde fatagit cum Turnebo Lambinus, quodnam hoc sit verbum vetus. deniq; interpretatur illa verba, per tempus si obviam is verbum vetus, si tempore & tempestivè usurpetur. At mea sententia est, illud ipsum veriverbium esse: per tempus si obviam is. Hoc enim dicit Milphio, Vetus est, quod herus blandiatur servo, per tempus videlicet & occasione ac re sic poscente. Ita verò capi apud Accium dictionem obviam paret ex eadem hac fabulâ, scenâ Agedum, Quæso in comitio estote obviam. Et iteratur hæc formula Truculento, Euge funde & ades, per tempus subvenistis. Est deinde scenâ: Ita me Dii.

Sed si properabas magis,

Pridie nos te advocatos huc adduxisse oportuit.

Agnosces Plautinam dictionem, si distinctione reflexeris, magis Pridie nos. Truculento dixit, Triduo prius prædivinant quo die esuri sunt. Arnobius imitatus est, mugitibus editus multis prius mense nascitur decimo etc.

Scena, Fam tenes præcepta.

Agite inspicite, aurum est.

Videntur inferendæ, personæ advocatorum ita, AD. aurum est. Nam silvisse eos post inspectos & examinatos nummos vix est simile vero. Scenâ, Quid est?

Rem adversus populi sæpe leges.

Manifestò interfecta oratio absentia verbi, quod libens reduco: cepit leges. Inniit, inquit, leno rem & pactum contra populi scita sive leges. Capio, ista mente proba & prisca vox est. Persâ, Libido extemplo est capere convivium. Truculento, ubi nihil habeat, alium questum cepiat. Hæc de voce; de re I. C. consulendi, nam iterum invenio, Trucul. Quæ adversum legem accepisti à plurimis pecuniam. Eadem Pænulo diu quæsi Scenâ, Dii illum, quid ea Lenonis verba velint,

Quoniam

Quoniam illa non bona

Aruspex dixit, deam esse indignam credidi

Sed valide filebant interpretes: Ego tamen officio eorum convenientius credidi hæc talia enotare & prodere quam merito meridie prolixas adeò accendere & cassas faces. Nos idcirco remigio nostro diversim & salo quodam fluctuavimus cogitationum. Nec quicquam tamen extrudere potuimus nisi critico ferro semitam præsterneremus, quæ talis.

Quoniam illa non bona

Aruspex dixit, deam esse indignatam credidi.

Vel deniq; deam esse indigetem credidi. Nam legere me apud nescio quem memineram, indigetem intelligi, qui nullius rei indigeret; & hinc cecinisse super hac ipsâ Deâ Carum. Ipsa suis pollens opibus nil indiga nostri, Post id, Festum adij, qui suggererat, Deos indigetes dici quorum nomina vulgare non licet. Iuvenalis deniq; nescio quid de indigenis iniiciebat. Indigenas dico qui Graijs authochthones dicti. Versus poetæ luculenti sunt:

Quondam hoc indigenæ vivebant more, priusquam
Sumeret agrestem posito diademate falcem
Saturnus fugiens. Tunc cum virguncula Juno,
Et privatus adhuc Idæis Jupiter antris.
Nulla super nubes convivia cælicolarum,
Nec puer Iliacus.

Quare in Plauto si legamus, Deam indigenam fuisse credidi, innuetur prisca ævi continentia & sanctitas. His istis variè corra-
sis contenti destitimus, & sensimus non quidem explemen-
tum desiderij nostri, sed quasi lenimentum. Sequitur statim
scenâ, Suspendant omnes.

Ita mihi renunciatum est, quibus credo satis.

Præter quod versus numeri luxuriant, valde probabile sit dixisse Agorastoclem; *ibus credo satis*. Nempe δεικτικῶς, manu inuuisse quos adduxerat secum advocatos. Certè leno-
nis re-

Fulgentius, lib. 3. my.
Indigetes . . . quasi
nihil indigentes.

a nefas enim erat in-
digitati et in ipso
recepti nomen edere
quod illis a consecrati-
one novum solet indi-
cannus lib. 5. my.

ANALECTORVM

nis responsio vehementer id poscat. Subdit enim continen-
ter: *Malus es captatum me venis cum testibus.* Et quis ignorat solere
hujusmodi voces librarijs istis vervecibus insolentiores, in-
verti plerumq; imò everti?

CAP. XVI.

fluctuatus est, pro fluctuavit

*Serotini lusus. delitijs carpi. Valerius Maximus
sepicule restitutus.*

Abemus porro apud Valerium, lib. 6. cap. 5.

*In castris etiam non eques, non centurio stipendium da-
ri sibi desideravit.*

Vterq; Anglicanus, non eques, non centurio impendium dari sibi deside-
ravit. Quod Valerij germanum est. Macrobius, Qui impendio
exhaustus. Cap. 7.

*Q. Lucretium proscriptum à triumviris uxor Thuria
inter cameram & tectum cubiculi abditum, etc. tu-
tum prestitit.*

Quid est, inter cameram & tectum cubiculi abditum? Non facilè
expedio. Idem iterum Anglicanus, inter cameram & tectum cu-
biculi aditum. Quod capio & probo. Lib. 7, cap. 4.

Acicem populi Rom. compluribus astutijs implicatam laqueis.

In altero Cantabrigiensi, complicatam, inveni: In altero, copulatam.
Quod ego recipiam. Plautus, *Me queritant, in manibus gestant
copulas.* Lib. 3. cap. 8.

Scævola autem quiete remissionis eorum certissimus testis.

Inquietat sententiam quiete ἐπιθετον, ineptum planè ad remis-
sionis distionem. In eodem veteri est, *questi remissionis, verum
erit, qui est remissionis.* Et firmat alter in quo compendio pictum,
q. 2. statim:

*Vt enim in rebus serijs Scævola; ita & in scurrilibus
lusibus hominem agebat*

Alienum

Alienum à moribus & virtute viri laudati, *scurvillis* vocabulum. nec in melioribus ullis MSS. comparet. Obelo itaq; transfigimus, & veram lectionem vestigamus ex hisce vetustæ scripturæ reliquijs. Pighij codices referebant, *in senis*: nisi quod unus, *in senis*. Hinc forte legendum ipse censuerat conjunctâ voce, *inserijs*, ut esset, non *serijs*, Et vero ita in altero meo ferè erat, sed disjunctim, hoc modo: *in serois*. Vnde suspicio mihi nata, fuisse, *in serotinis lusbis*. Serotini lusus sunt, quis post legitimam à curis vacationem operamur. Clarum ex vocis notione. lib. 9. cap. 1.

Quanta, dum delitijs nimijs capitur, amplissimi imperij ruina evasit.

Eximiè vetus: *dum delitijs nimijs carpitur*. Non tantû capiebatur, sed carpebatur & veluti dissipabatur solida illa & sublimis dignitas vilibus istis curis. Seneca appositè, *Non libidinis per voluptatem animos carpentis stimulis incessitur*. Cap. 3.

Sed proprietatis eorum certissima sunt imagines, quas dij ipsi in claris personis, aut dicto aliquo aut facto vehementiore conspici voluerunt.

Non ineptè abesse reor ab utroq; veteri dictionem, *dij*. Deos enim vitiorum causas motoresq; facere, nec ethnica solet impietas. *Quas, itaq;, ipsi, lego, & capio affectus, nempe iræ & odij, quod præcessit. Ij dictorum factorumq; talium stimuli & proprii curatores*, Cap: 8.

Itaq; exiguo momento maxime rei casus fluctuavit, utrum captivus an victor.

Ità quoq; uterq; Anglicanus, nisi quod *fluctuatus est* malunt, quàm *fluctuavit*. Et ut video Valerio familiaris hic *ἀεχαιου* supra, Eadem hesitatione P. Dolabolla *animus fluctuatus est*. Lib. 9. cap. 15.

Nam ne Equitium Firmo Piceno monstrum veniens, relatum jam hujusce libri superiore parte præteream.

In prif-

Cicero. u. ad Att. cel. de Patulciano nomine. q. mihi sup. perditatus est. pro supraditatus

ANALECTORAM

In priscis libris est, è furuo Piceno monstrum vehemens. Et certe tale aliquid vult. Dixerat de eodem supra, Nescio quibus tenebris protractum portentum. Plane, inquam, tenebrionem fuisse notat & filium terræ; qui nihilominus claritatem majoresq; illustres præsumerit atq; affectaret. Sed quare Valerio Picenum furuum? Ego furuo Piceno faciendum ferè suspicer, cum illud præsertim Plinij recogito: Durat suo Piceno in panis inventionne gratia. Vnde & Martialis, Picentina Ceres. Et Macrobius deniq; Panes Picentes. Itaq; si vel furuo reservare cui libuerit haud longè querenda causa. Hæc paucula ex multis carptim deprompta sint; Cetera commodiori & loco & occasione reservabimus.

repperit Valerius
illud Horatii, Omnes
gestit a furvo veni
entes sive laugne
nam Hispania et lo
ca publica intelligit
mihi dulcis aqua est.

poeta. vid. Scalig. ad Propert. 1.

ipsa petita laugne

CAP. XVII.

Mei majores, sui meliores, hellenismi Apuleiani. id
pro ideo. incertare. superare. Carus.

Apulejus emaculatus & Plautus.

Vam Apulejo familiares hellenismi, viris eruditissimè & sæpiusculè adnotatum. Et verò viâ istâ haud pauca in Lucio illustriora reddi & meliora posse nemo, credo, negabit. Vnum superius ex tertiâ Milesiâ, ubi vulgò, sed statuas dignioribus meisq; majoribus reservare suadeo, restitui, ut spero, ad rem & mentem aptissimè, meisq; majoribus. Sed similis elegantiae locum cum adducere tunc supersiderem, hoc loco non negligam; vel quia comperi postmodum, silentij ejusmodi haud tutum præmium. At itaque Lucius

Gellius 20.5.

Similiter lib. 5.

offert se vix quæ
dam corporis sui
ruda. et lib. 9.
nec sui molliorem pro
vocaverat

Lib. 8.

Quasi deum presentia soleant homines non sui fieri meliores, sed debiles effici vel agroti.

lib. Hipp. cavorem de morbo
convulsivi.

Vbi disertè, sui meliores: eadem & Graiâ formâ quâ fecimus, meisq; majoribus, gignendi scilicet pro auferendi casu. Quod & eò diligentius admonitum volui quia visus juvenis doctus neuti-

LIBER TERTIVS

52

Quis neutiquam hæc ista capere nisi stili acie eraderet porro dispungeretq; vocem *sui*. At illa, quod puto jam liquere, lepôris ibi omnis & elegantia fundus est. Adnectam ex Plauti Milite locum qui similiter haud proletaria venustatis sit, si rectè legatur tamen. Ait de Periplectomene sene Paestrio Sc. *Cohibete,*

Si albus capillus hic videtur, neutiquam ingenio est senex.

Inventum in duobus codicibus membranaceis: *neutiquam ibi ingenio est senex.* Vnde recte se correxisse, *ab ingenio est senex,* quingenario sacramento contendere audeo Casper Schoppius. Ego sacramento ullo haud facile contenderim, conjectura tamen, quæ mihi jam diu sub calamo, ista est;

Si albus capillus hic videtur, neutiquam id ingenio est senex.

Quâ nescio quomodo excitari sententia videatur magis atq; erigi. Sed erit aliorum arbitrium. Interim eadem Milite eandem hanc dictionem & vocem eliminatam suspicabor statim in Prologio, ubi editur:

*Ait sese ultrò omnes mulieres sectarier,
Is deriduculus est quâquâ incedit omnibus.*

Nam si legas, *id deriduculus est,* erit ἐμφατικώτερον. Sed quia quasi per satyram incepimus, veniatur & ad Epidicum. *Vel Casinam* gatur Actu quarto Sc. primâ.

Longa

Dies meum incertat animum, sin ea est, quam incerto autumo.

MS. noster Anglicanus, cujus jam sæpius meminimus, liquidò pro *autumo* præfererat *animo*; pro *incerto*, *intento*, sive id ipsum *incerto* scriptum fuerit nequeo liquidò dicere. Ut ut sit haud magna differitas est; Et id saltem constet non esse receptam lectionem germanæ notæ: Itaq; cogitabam; *quam incerto animo.*

P

In-

A logebatur autem in vet. ms. superavimus, pro superavimus, et interpretatur in
 significationem hanc pricam verbi superavimus. trasm. Virgilius ita capit videt
superavimus urbi. i. e. superavimus. Et Propert. 3. 3. dixit, unde salvo superant
venti, i. e. superant et superavimus

ANALECTORVM

mo. Incertare animo, ut Apulejus, singultu lacrymoso sermonem in-
 certans. Deniq, Casinâ Sc. Neq, quò fugiam, ubi legitur:
 Tantum herus atq, ego flagitio superavimus. Miratus sum intellexisse
 id interpretes quasi dixerit, superavimus, nempe, omnes mortales,
 nullo lepore; qui tamen hîc maximus est. Maro, Satis unâ
 superq, Vidimus excidia, & capta superavimus urbi. Quocirca nec
 restabo si quis malit, tanto herus atq, ego: quod & res exigere vi-
 deatur. Verum à Lucio quia caput hoc auspiciatus sum, age
 finiatur & ejus verbis. Ait libro 8. de Thrasyllo Charite:

Sic quoq. ap. Propert. 1.
 legendum putem Cynthia ca-
 ra mea e, o ut vulgatur ra-
 ra. Ipse Apul. 9.
 repente suam su-
 orum carorum salu-
 tem quam sanctissi-
 mo adjuv Plin.
 7. 57. ut Pompejus
 se veniret, aut ali-
 quem ex caris mit-
 teret. Tertullian.
 mente do charis con-
 salatur, qua de do-
 minis

En, inquit, fidus conjugis mei comes, en venator egre-
 gius, en carus maritus.

Sed quomodo hîc Thrasullus, carus maritus? Nugæ meræ;
 & ne ironicôs quidem potest: Itaq, quod suspiciatus sum du-
 dum, fefellit librarios venustum & transmarinum dicendi
 genus, quod ego volentibus Musis reduco & lego: en carus ma-
 riti. Carus, φίλος est. Ausonius, Nomina carorum jam condita
 funere justo. Et Apulei sympatriota Cyprianus: Sit de uxore, de
 liberis, de excedentibus caris funebris & tristis avulsio. Et iterum, Ma-
 gnus nos illic carorum numerus expectat. Sed videat, qui volet, ejus
 de Mortalitate libellum, ubi & pluries reperire est.

CAP. XVIII.

Varie ad Philosophum Senecam censure Una ad
 Cor. Nepotem in Attici vitâ.

IT Seneca libro de Brevitate vitæ Cap. 19.

Quid sit quod hujus mundi gravissima queq, in medio
 sustineat, supra levia suspendat, in summum ignem
 ferat, sidera cursibus suis excitet-

Vetus scriptura est, sidera civibus. Inversis literarum notis fa-
 ciendum: sidera vicibus suis excitet. Tibullus, Annus agit certâ lu-
 cidâ signa vice. Ad Helviam cap. 16.

Scio

LIBER TERTIVS

Scio rem non esse in nostra potestate, nec ullum affectum servare: minime vero eum qui ex dolore nascitur.

Admonet CL. V. Gruterus servare librum bibliothecae Palatin: scio ociorem. Vnde conjectura blandiens mihi oblata scio dolorem non esse. Imo non conjectura, sed rei verum sit. Porro lib. 7. Natural. Quæst. Cap. 8.

Num quis nostrum crederet aut lunam, aut quinq; sidera rapi vento, aut turbine rotari?

Plenior erit sententia si rescribamus: aut lumina aut quinq; sidera. Ut luminum notione Sol & Luna capiantur; qui antiquitus inter erroneos non habiti. Et vero ita Pinciano complacitum, Alios tamen reniti video; nec ita locutos in Latio putant. Maro tamen: Vos o clarissima mundi Lumina labentem caelo qui ducitis annem Liber & alma Ceres. Deinde Cap. 10.

Maerob. i. Soma. c. has erraticas in luminibus duobus aut infixas coelo, ut alia sidera

Duo debent esse motus eodem loco: alter ille divinus & assiduus, suum sine intermissione peragens opus: alter novus & recens.

Tamen Manil. s. 2. lumina dixit v. planetas exceptis solo et luna. Lucis adverb. a meant stellarum luminum quinq; Quadrup. gis et Phoebus equis. et Cynthia bigis

Quid est, divinus & assiduus motus? Non dubitem reponere: diutinus & assiduus. Nam ait, sine intermissione. Et statim, alter novus & recens. Simili plane modo depravatam hanc vocem apud Nepotem censeam in Attici vita. Ait Nepos:

Tamen pro ea lectione facere videtur Cicero s. tam quodammodo

Ex quo judicari potest non inertia, sed iudicio, fugisse rei publicae procuratorem

Habet MS. iudicio fugisse divino. Sed quomodo in talibus divinitas, non eventuum potius variorum assidua & multiplex ruminatio iudicium stabiliat? Itaq; pariter fecero, iudicio fugisse diutino. Sequitur in Seneca de Claudij obitu:

Iudicio divino e ois genuinum. nam divinum eo loci erit praescium et praesagium. Facit ad sententiam hanc illustrandam firmamentum Vopiscus in Saturnino cap. Itaque ergo cogitans, sic Augustus Aurelianus iussit, ne Saturninus Aegyptum videret, et merito quidem divina. i. praescia et praesaga.

Fam Phobus breviora via contraxerat ortum Lucis, & obscuri crescebant tempora somni.

Repperit in Scripto Rhenanus: cornua somni, quod ego genuinum pu-

ANALECTORVM

num puto, & porro legendum: *obscura non obscuri.* Cornus enim somni obscura, non somnus. Virgilius: *Sunt geminae somni portae; quarum altera fertur Cornea.* Et iterum: *Luna revertentes cum primum colligit ignes, Si nigrum obscuro comprehenderit aera cornu.* Deniq; in Næniâ, ubi canitur:

Et ceruleos

Scuta Brigantes

Variè id exercitos habuit clarissimos viros. Putabat Had. Iunius, *Cute Brigantas* faciendum, quia Britanni cutem glasto infecisse legantur, non scuta. Scaliger in Tibullianis Castigationibus *Scotobrigantas* conjecerat, assensu magno Buchanani secundo *Rerum Scotticarum.* Camdenus tamen in Britannia suâ omnino id redarguit, quem & velim videri. Ego hinc itaq; nihil definiam, illud tantum dixerò non absone videri si scripserit Seneca:

Et ceruleos

Luteo Brigantas. *vitro*

de his ipsis Brigantibus

Imò videantur ipsi in mentem quasi fuisse verba Cæsaris, ubi ait: *Et verò omnes se luteo inficiunt, quod ceruleum colorem efficit. Vitrum autem id est, q. Plinius glastum vocat.* *vitro*

CAP. IX.

Plautus Pseudulo, Bacchidibus, Rudente & Milite
sparsim emaculatus.

IT porro Pseudulo Plautus Sc. *dulcia atq; amara.*

Bene sit, Charine, nolo tibi molestos esse nos

CH. Vos molestos mihi molestum est quidem.

Sudar hinc interpres, & ut fit, mentem affingit Comico ex sua mente. Ego leve erratum odoror, eradendum ita. Vos molestos mihi? molestum id quidem. Vosne mihi, inquit, Charinus oneri & molestiæ esse censeam? Certe, ait, id vos suspicari mihi molestum. Sc. *malus & nequam,*

Clawidate

LIBER TERTIVS

Clamdate cave sis tibi à curio infortunio.

§§ *chlamydate*

Non otiosè videndum illa verba. Cogitabat clariss. Lipsius, à curio infortunio, Quasi allusisset Plautus ad Romanum illum Curtium qui se cupidinè servandæ patriæ in foveam animosè olim demisit. Sed longiusculè id petitum, & vix placet. Proferam quod mihi sub manu & calidè natum: *Cave sis tibi à crucio infortunio.* Festus, *crucium quod cruciat.* Unde & vinum olim *crucium.* Sed ego nisi fallor, aspexerat hunc etjam Comici locum; & quis scit absq; mutilatore isto fuisset, hodieq; in Festo legeremus. Nec restabo si quis astrictiori significatu *crucium infortunium* hîc capiat, *serviles*, ut Tacitus loquitur, *cruciat.* Iuvenalis, *Pone crucem servo.* Hinc veniamus ad *Bacides.* *Vulgatur Sc. rebus alijs :*

Plaut. Poca. prol. 25 ut font ancipiti infortunio: No et hic variantur virgis et loris domi.

Pro Chryfalo cruciatus fecit Ed. Plaut.

Aulul. 1.1.20. egote dedam de seipsum cruciat. n. 2.2.20 cruci contubernalis

*Illud animus meus miratur, si à me tetigit nuncius
Quid remoratur?*

Vbi auribus meis hians oratio. Quid enim istud si à me tetigit nuncius. Legerim ego syllabà auctius :

Si amecum tetigit nuncius.

Amecum pro *amicum* antiquos posuisse Festus docet. Et sæpe ita in hisce scriptoribus peccatum ignoratione priscae scripti-
onis. Vidit, dum vixit, oculatissimus I. Gulielmus Casinà, ubi editur corruptione planè pari?

Mibi benevolentis atq; à me prodeunt,

Emendabat, atq; ameci prodeunt. Possim deniq; stabilire id nostrum haud absimilibus loquendi formis, Qualis illa à Cicerone laudata, ad Atticum: *Postquam ab te Agamemnon tetigit aures nuncius.* Et apud Varronem: *Quem simul ac Romam mihi tetigit aures nuncius.* Vbi utrobiq; *aures* positum pro quod hîc *amecum.* Porro Rudente quod legitur: *Sc. Exi è fano.*

*LA. Ignem magnum hîc faciam. DÆ. quin ut
tu manum exuras tibi.*

LA. Imo has ambas hîc in ara.

P 3

Infanum

ANALECTORAM

Insanum exercitos habuit hic locus viros doctos. Turne-
bus & Lambinus, humanum divinaverant loco, manum. Sed id
quomodo ceperint, ipsi videant. Alij alia attulere. Ego
literula vix immutata convenienter certe fecerim: quin ut tu fa-
num exuras ibi, Et solet ita Plautus in re tali. Captivis.

HEG. Ignem ingentem? ER. ita dico magnus ut sit.

HEG. Quid in eo volis urier?

Tuan? causa me adis incensurum censes?

Item Aulularia: Tue mercedis gratia Nos nostras edes postulas conbu-
rere? Sed Caput hoc quia vage & satyrae in morem exorsi fu-
mus, non pigebit admonere fugisse nos superius capite 10. ubi
de verbo summare iniiciebamus, idem quoq; Milite Sc. Curate, vi-
deri reducendum. Vulgatur:

At rogare video etiam usur- Py. Habes tabellas? AR. vis rogare? habeo & stilum.

parr. ap. antiquos,
no utendum acci-
pore, ut Cic. in Verr.
- r. - illud natum
male emere, quam
rogare, et pro sta-
tuere, ut lex rogata
est.

Nam quod capiunt interpretes verba ista, vis rogare, ut esset,
utendas rogare, id vero nihili est. Habuisse enim eum tabel-
las liquet ex eo quod addit statim, habeo & stilum. Itaq; val-
de verisimile sit dixisse Artotrogum; Vis summare? habeo & sti-
lum, nam applicat continuè miles: Facete advertis animum tuum
ad animum meum. Vnde & statim summatio instituitur. Se-
quitur enim:

Py. Ecquid meministi? AR. memini, centum in Cilicia

Et quinquaginta centum Sycolatronide,

Triginta Sardi, Sexaginta Macedones,

Sunt homines tu quos occidisti uno die.

Py. Quanta isthaec hominum summa est? AR. septem millia.

Claudam haec elegantissimâ Valerij sententiâ. Air lib. 3.
cap. 6, Vegeta & strenua ingenia, quod plus recessus sumunt, hoc vehe-
mentiori impetu sidunt. Vbi tamen vulgo minus eleganter edi-
tur: hos vehementiores impetus edunt. Sed illud scriptum vidimus.

CAP.

Panegyrici autores variè emaculati.

VALDE laudabiles inferioris illi ætatis Panegyrici. Itaq; ne utiquam prætermittendi nobis & tamen non nisi cum curâ tractandi. Verùm ubi legitima illa auxilia, libri? Nos enim, præter Stephani, editione unicam & solius Navij vidimus; sed, di boni, quam illa non bonæ notæ. Quæ itaq; ad oram ejus libri è re veluti nata appingebamus, erant potissimum ista. Mamertini Genethliaco.

« Livineius forte prohibendum putat notis

Concurrere inter se agricola, nunciare totis visa.

Putabam, notis. Videndum tamen ne tueri se id possit hoc aut simili Apulei, Thrasylli convulcerat tota lumina. Statim:

Illud verò non suggeratur, licet quomodo dicam, ante quàm desinam: tantam desinam imperij vestri felicitatem undiq; se barbaræ nationes vicissim lacerent.

Malè repetita è proxima voce vox. Itaq; face: Illud verò non suggeratur, quomodo dicam ante quàm desinam: tantam licet imperij. Sequitur in Eumenij pro Restatur. Scho.

Suo potissimum judicio præceptorem ei moderatoremq; tribuerunt, & inter imperatorias disponens summis rei gubernandas provisionibus occupatas, literarum quoq; habuere delectum.

Manifestò fracta sententia. Ego lego: & inter imperatorias dispositiones summis rei gubernandæ provisionibus occupati, literarum. Imperatorias dispositiones, quomodo Seneca Deum mundi dispositorem accepit. lib. 5. Natu. Quæf. Nimirum in hac providentiâ dispositor ille mundi Deus aera ventis exercendum dedit. Incerti autoris ad Constantinum:

Vicissim omnes inde dicto accedere, insequi, certare in numerabilis multitudo

*7 Labinius Pacatus
hæc totas p. u. ta-
tes doctorum nocti-
um conferte curas,
Itaq; valeat Livine-
ius scripturarius no-
tis. Totis pro omni-
bus. Apulejus lib. 7.
p. Sic et cum sua
Junone Jupiter, ac
deinde per ordinem
toti dei. pro omnes
Ju*

Legen-

Apuleius 1. metam.

p. 9. et cum dicto discutitur autans

et cum dicto modica seui progressus. Iam Grammat

ANALECTORVM

Legendum censuerat vir doctus, homines in relicto accedere. Malim ego, Vicissim omnes inde dicto abcedere, insequi etc. Quod stabiliat res ipsa, & illa praemissa: Felices qui te propius aspicerent, longius possit nominabant: quos praeterieras loci, quem occupaverant, paenitebat. Deinde ad Constantium Magnum incerti item auctoris, sub initium:

Revera enim cogitaveram plura, quae dicerem, sed malo orationem meam respicere.

fort. ex graeco καὶ οὐκ quod
ē κοίτῃ

Refert Stephani editio: respui: Suspicebar ego veteri fortasse voce, respicere, usum autorem, quam & Festus hodieq; retinet, & Lucilius. Festus pueros hinc deducit, quod pueri coercentur. Et Affranus, opprobrijs pueri coercentur. Nihil hic interim violenter oggessero. Statim:

Opprobria. Lucilius, p. ab-
misq. misallam deputat
me

Nec Thylen ultimam, nec ipsas, si quae sunt, fortunatorum insulas dignatur acquirere,

Scribe, anquirere. Et statim, ut fruiturus exinde luce perpetua; iam videret illic diem pane continuum. Vulgo futurus, quod nescio tamen si Stephano animadversum. Deinde in Mamertini ad Iulianum Imperat.

Per infestos gladios, praesentesq; mortes imperium petivistis.

Navij liber Venetijs cusus, habet, Ponentesq; mortes. Fuerit fors, potentesq; mortes, quod esset, violentas atq; atroces. Cicero ad Atticum, potentissimorum hominum contumeliam nunquam tuli. Sequitur statim:

Sed etiam vitam perosi ad inferiores aliquos inferos redire properabunt

Ita & Stephani editio. Elegantius tamen & argutius quod reponam: ad inferiores aliquos inferis redire properabunt: Deinde.

At verò noster affectus veri certiq; iudicij est, imis mentis sedibus alligatus animus, & vita immixtus.

Scribe,

Scribe, imis mentis sedibus illigatus, animis & vita immixtus.

CAP. XXI.

Plauti Truculentus variè emaculata. Liberi, numero unitatis. item liberus.

Coronidem tertio hanc libellu imponat

SED venio ad Accij Truculentum, & eam, si pote, tus, eamque emollire aliquantum ac placare tentabo criticis hisce linimentis. Sc. Non omnis aetas.

Atq, hæc celamus nos damna una industria
Cum rem fidemq, nosq, nosmet perdimus
Ne quid parentes neu cognati sentiant;
Quos cum celamus.

Salutare profecto monitum; quod mendo tamen obsideri porro haud sinam. Scribo primum: hosq, nosmet perdimus. Nempe parentes & cognatos. Geminum est Epidico: Vbi fidemq, remq, seq, teq, properat perdere. Item Bacch: Quibus & me teq, amicosq, omnes affectat tuos. Sed hac medicina nondum res facta, nisi transpositos porro versus ordine & loco reponamus:

Sallust. latil. fere tamen eorum, & sequa remque pu. liam perditum irent

Atq, hæc celamus nos damna unâ industriâ,
Nec quid parentes neu cognati sentiant
Cum rem fidemq, hosq, nosmet perdimus.
Quos cum celamus.

Luculenti super eadem fere re Lucretij versus; quos ego non parcam apponere:

Adde quod absument vires, pereuntq, labore.
Adde quod alterius sub nutu deitur aetas.
Labitur interea res, & vadimonia sunt:
Languent officia, atq, egrotat fama vacillans:
Vnguenta, & pulchra in pedibus Sicyonia vident:
Scilicet & grandes viridi cum luce smaragdi
Auro includuntur, teriturq, Thalassina vestis
Assidue, & Veneris sudorem exercita potat;

Q

Et be-

ANALECTORVM

Et bene parta patrum sunt anademata mitræ.
 Interdum in pallam ac Melitensia, Cæaq; vertunt.
 Eximia veste, & victu convivium, ludi,
 Pocula crebra, unguenta, coronæ,serta parantur
 Nequicquam, quoniam medio de fonte leporum
 Surgit amari aliquid, quod in ipsis floribus angat,
 Aut quod conscius ipse animus se forte remordet
 Desidiosè agere etatem lustrisq; perire.

Scæ. Ne expectetis,

Ijs te dono. penitet ne te quod ancillas jam.

PH. Quin etiamne insuper adducas quæ mihi
 comedint cibum.

Vel absq; indicio sit, prodit se tamen lectionis languor. Ser-
 vant vetustè cusi, quod ancillæ sunt jam. Rectius sanè, si persona-
 rum modò notis interfertis legas:

PH. Ijs te dono. ST. penitetne te quod ancilla
 sunt jam?

PH. Quin etiam.

Cum tantâ eminuisset dignitate domi suæ has Syras enarrasset
 miles, occupat arguta Phronesium, imò te potius, inquit,
 talibus cohonesto donarijs. Miles verò miratus insolentiam
 amicæ, quod ingratham videlicet haberet munificentiam,
 rogat num eam peniteat, quod ad ancillarum jam & ser-
 vientium essent redactæ ministeria. Sc. deinde *Blitea & lutea.*

Quamquam penes est mea omnis res & liberi.

Cedo, quis hoc divinet aut explicet Oedipus? Itaq; lego,
quamquam penes est me ea omnis res & liberi. Male eam habet ma-
 lè multatam tonstricem suâ, cum ipsa totius rei pes exstiterit
 ac caput. Advertendum verò vocem, *liberi* haud vulga-
 rio hîc modo positam. Suprà multitudinis numero pro uno

Onomasticon Gr. Lat. extulerat, ubi legitur: Cum tu rectè provenisti cumq; es aucta liberis.
provenio. q. v. p. u. i. Hic

LIBER TERTIVS

58

Hic autem gignendi casu, & quidem numero singularitatis intellexerim ut sit, ea omnis & liberi res, id est quæ liberum sive puellum decernat. *Liberus* enim sive *liber* pro filio dici, præter *Aur. Victorem*, qui *liberi exitum & liberi locum* extulit, accedit & *Tullij* autoritas lib. de Nat. Deor. 2. Quod ex nobis natos *liberos* appellamus: idcirco ex *Cerere* nati, nominati sunt *Liber & Libera*: quod in *Libero* servant in *Libera* non item. Sed de hoc qui uberius volet adeat elegantissimi & clarissimi viri *Scip. Gentilis* Originum libellum Singularem. Ego hic pauso.

F I N I S

2 2

INDEX

INDEX CAPITVM LIBRI PRIMI.

- CAP. I.
Vellejus Paterculus emaculatus. Plautio jocus redditus.
- CAP. II.
Integer locus Milite quæ personarum notis noviter ordinatus.
- CAP. III.
Vellejus locis aliquot, si fors correctus.
- CAP. IV.
Bibule aures. specus. includere. aliquante ad Apulejum nota.
- CAP. V.
Ad amussim exigi. Seneca Philosophus variè emendatus.
- CAP. VI.
Vellejus sparsim emaculatus.
- CAP. VII.
Aliquante ad Arnobium nota Ad Plautum Baccid. una.
- CAP. VIII.
Sanies, item saniare. Vellejus,
- Apulejus & Valerius Maximus ordine emendati.
- CAP. IX.
Plauto versus ex libro restitutus & en unquam, primo locu. Multa Cistellaria emendata.
- CAP. X.
Secundo sole. Nigidius explicatus. Cur Austratis aura blandior. Macrobij eadem de re sententia posita & expensa.
- CAP. XI.
Stichus Plauti illustrata aliquoties seu correcta.
- CAP. XII.
In Apulejo proverbialis quasi locutio ostensa. Eidem vox capitium restituta.
- CAP. XIII.
Plautus versu uno ex libro redonatus. Plurima ordine correctæ & illustrata Captivis.
- CAP. XIV.
Seneca locis aliquot tentatus. Vox
privus

privus reposita, & Valerio Maximo bis eadem reddita.

CAP. XV.

Plauti Curculio plusculis locis restituta de Scripto.

CAP. XVI.

Apulei vetus scriptura reservata, alibi emendata. Suspicio super loco Tertulliani.

CAP. XVII.

In Velleio adhuc unum duo indicata seu correcta.

CAP. XVIII.

Epidicus Plauti sparsim emaculata.

LIBRI SECVNDI

CAP. I.

Seneca Oedipus variè emendata vetusti codicis fide.

CAP. II.

Futare. Parius lapis. Durus poeta. ad Propertium meliores aliquot nota.

CAP. III.

Emaculata aliquoties Seneca Hippolytus.

CAP. IV.

Valerius Max. mendis aliquot & glossematibus libri ope purgatus.

CAP. V.

Apulejus variè restitutus. Seneca semel.

CAP. VI.

Agamemnon Seneca obiter percursa.

CAP. VII.

Plautus Milite illustratus. item Asinaria. Incenis sine cena.

CAP. VIII.

Ad Festum & Nonium aliquot conjecturae.

CAP. IX.

Emaculata Seneca Troas auxilio Chirographi.

CAP. X.

Cylenius communis stella. Helleponti frons. Scenum. Ad Apulei de Mundo spicilegium.

CAP. XI.

Prætestatus. collega Corithæ. illud accidit. Siculis mercator. Aliquot in Juvenale ex libro ratiocinationes.

CAP. XII.

Terra Apulia. Nitere. Aceratum edere. Multa Casinâ emendata. Ad pervigilij Scriptorem conjectura.

23

CAP.

CAP. XIII.

In Statio Papinio varie emenda-
tiones. Propertij lectio vetus re-
tinetur.

CAP. XIV.

Octavia Senecæ obiter recensita.

CAP. XV.

Invita vita. Comus. præmanire;
Apulejus variè adnotatus.

CAP. XVI.

Officium. inaspicua nota. De Pe-
tronij lectione suspicio. Ausonius
emaculatus.

CAP. XVII.

Epistola D. Cypriani ad Donatum
ex libro sparsim recensita.

CAP. XVIII.

Stare ad proràm. à se mutuam su-
mere. brumalis flos: Seneca Phi-
losophus variè emendatus.

CAP. XIX.

Medici filij. precator: In Apuleio
& Senecâ conjectura duæ stabilitæ.

CAP. XX.

Octavia Senecæ non semel corre-
cta. Item Furens & Thebais.

LIBRI TERTII

CAP. I.

Obvij casus. degerè honores. pri-

vum auxilium. Spicilegium in
Tacito.

CAP. II.

Plautus Mostellaria & Menachmis
emendatus. Frutex. nunc post.

CAP. III.

Celerè, similè, pro celeriter & simi-
liter. Tibullus emaculatus &
Ulpianus.

CAP. IV.

Seneca Rhetor aliquam multis locis
fide libri restitutus.

CAP. V.

Auleum. Occultare. Apulei mun-
dus macula abstersus. Livius
correctus.

CAP. VI.

Cieri. supercieri. Agellius tali voce
auctus. in Senecam suspiciones.

CAP. VII.

Tecti fluctus. Livea species. Liven-
tia commissa. Manilius aliquoties
emaculatus.

CAP. VIII.

Reciprocare. imparientia. Vale-
rius Maximus glossemate purgatus.
variè correctus.

CAP. IX.

Ventus. adducere. vietus. aliquos
in Propertium censura. in Catul-
lum una.

CAP

CAP. X.

Summare. Apulejus & aliquoties
Plautus Trinummo ac Rudente
emaculati. Livius semel.

CAP. XI.

Exercere victorias. manum exercere.
Valerius Maximus correctus. Seneca
lectio alibi restituta alibi defensa.

CAP. XII.

Correctus sepius Petronius, & per oc-
casionem Seneca pater fide libri.

CAP. XIII.

Perdepserere. habere pro habitare. ab-
suetudo. aliquante ad Apologiam
Apulei nota.

CAP. XIV.

Varie ad Solinum censura.

CAP. XV.

Id adjuvare. vetus verbum per tem-
pus obviam ire. capere; ibus. Plau-
tus aliquoties emaculatus. Varro
semel.

CAP. XVI.

Serotini lusus. delitijs carpi. Va-
lerius Maximus sepicule restitutus.

CAP. XVII.

Mei majoribus. sui meliores. Hel-
lenismi Apuleani id ideo. supera-
re. Carus. Apulejus emaculatus
& Plautus Milite & Epidico.

CAP. XVIII.

Varie ad Philosophum Senecam
censura. Vna ad Cornelium Ne-
potem in Attici vita.

CAP. XIX.

Plautus Pseudulo, Bacchidibus,
Rudente & Melite sparsim ema-
culatus.

CAP. XX.

Pangyrici autores varie ema-
culati.

CAP. XXI.

Plauti Truculentus varie emen-
date. Liberi numeroj unitatis.
Item liberus.

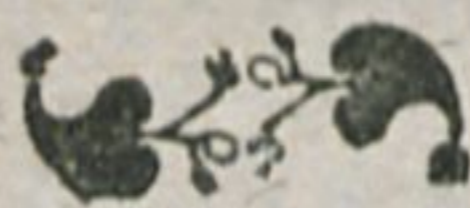
LECTO-

LECTORI.

Errata, lector, offendes haud dubio pluscula. Nam, ut ait poeta, non videmus manticae quod in tergo est; ita alienis saepe in scriptis Lyncei, in nostris sumus Tiresiae. Causa etiam ut plurimum, quod ipsi quae scripsimus memoriâ quodammodo tenemus, & eâ potius quam oculis legimus. Deniq; & humanum est errare, humanum autem ignoscere. Ita que

Pag.	lege	Pag.	lege
1.	Condidissimus, candidissimus.	ibid.	ambigio ambigo
5.	cocis locis	29.	ago at ego
8.	longevus, longevas.	33.	scatur secatur.
ibid.	Solet venire, solet remitti.	45.	φυχὰς ψυχὰς
9.	Licæo Lyceæ	36.	suspicionem suspicionem
ibid.	Nihil amor Nihil amori.	37.	Farnesimus Farnesianus
14.	laudabilis laudabile.	38.	πληρῶν πληρῶν πηλῶν πηλῶν
ibid.	distenda deslenda.	29.	αχραικῶς, αχραικῶς
ibid.	memortam memoriam.	40.	probiliter probabiliter.
17.	redivum redivivum	43.	Olimpo olympo
18.	inanites inaniter	28.	impetiare Impetrare
20.	Et se coercet modica E. f. c. modico	45.	idedita, dedita.
21.	cenditam conditam.	ibid.	fit sit
ibid.	propria propitia	45.	sepiuscule sepiuscule
26.	hac h.ec	46.	ipenditem identidem
24.	clara satis clara satis	47.	scipionem Scipionem
26.	acriorem acriorem	ibid.	Vincheliano, Vnicheliano
26.	extemplo vadit, Ex. excita vadit	49.	coscientia conscientia
25.	evi evi	52.	supersiderem, supersederem
26.	catharica cathartica	53.	alibus albus
27.	quodammodo à quodammodo de Propertio Propertio	56.	ceperint caperint
ibid.	Sybilla, Sibylla	56.	preter preter.

F I N I S

Handwritten notes in the top right corner:
H. H. Kerzner
expl. u. d. Kap.
02

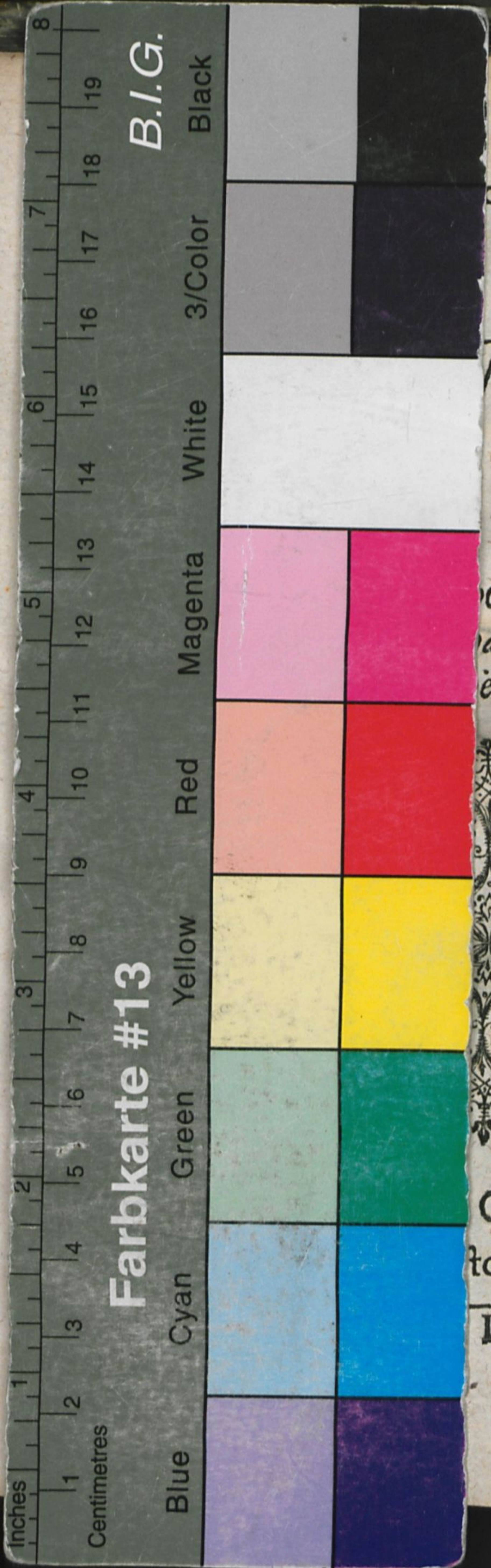
Handwritten text in the top left corner, partially obscured.

Col 347.

ULB Halle 3
006 609 600

me

CI PONTANI
LECTO.
M

TRES,

otissimum, APVLEIUM
assim ad historicos an-
etas censura.

OCHII
trophorus Reusnerus,

Is Ic.

